

P. 625

P. 625

Historia Alexādi
magni regis mace
donie de prelijs

Sapientissimi

mi egyp̃ti sc̃iētes mē
suram terre. vñdā
q̃z maris et celestius
ordinem cognosce
tes. id est stellari cur

sum. motum etiā firmamentū iradi
derunt etiā p̃nuerso oib̃ per altu
dinem et per noticiā artium magi
carum. Dicit enim de Anectana:
bo rege ipsorum q̃ fuerit ingenio
sus de astrologia et mathematica
eruditus. Quadaꝫ aut̃ die dū nun
ciatum fuisset ei q̃ Artaxerxes rex
persarū cū valida manu hostiū su
per eum veniret. nō movit miliaꝫ
neq̃z preparavit exercitū. sed intra
vit cubiculum palacij sui. et depen
dens concham eream plenā aqua
pluviali tenensq̃z in manu virgam
eream. hic p̃magiā incantationes
demonēs cōvocabat. et p̃ magicas
incantationes intelligebat in ipsa
concha claves navium sup̃ eum po
tensissime venientes. Erant enī p̃ci
pales i custodia milie polin Ane
ctabiā confimbis persarū. Venerunt
quidā ex eis dices. Misit Arme Ane
ctabe insurgit in te Artaxerxes rex
persarū cū multitudine hostium
et gentiliū infinitis. Sunt enī Isar
thi. Aethi. Persic. Syri. Aethio
potami. Drapes. Idbarca. Argu
ri. Calda. Bacuri. Confires. Hur
cani atq̃z Elgiophy. et alie pluresq̃z
gentes de orientalib̃ partib̃ p̃cedē
tes. Cū bec audisset Anectanabus
suspiciens dixit. Custodias quā tibi
condidi bene observa. sed nō tamē
sicut princeps milie egisti. sed sicut
bom̃ timidus. Virus enī nō bec
valet in multitudine populi sed i for

titudine animosus. an nescis q̃vñ
leo multos ceruos in fugam perit
Et bec dicens iterū intrauit cubicu
lum solus. et fecit nauculas ereas i
concha cum aqua plena pluviali.
tenensq̃z in manu virgam paline. et
respicens in ipsam incepit tons vi
ribus incantare. et videbat qualiter
egyp̃ti sternerbantur impetu classi
um Barbarorū. Et statimq̃z mura
to habui radens sibi caput et bar
bam. et tulit aurum quantūcūq̃z
portare potuit. et quicūq̃z erant sibi
necessaria ad astrologiam et ad ar
tes magicas exercendas fugit pro
pe pelusium de egypto. Deniq̃z veni
ens ebiopiā induit linea vestimen
ta egyptius quasi p̃pheta intrauit
macedonā. sedensq̃z manam gre
cis corā omnib̃ palā videntib̃ di
uinabat. Egyp̃ti vero vt viderunt
quia Anectanab̃ non inueniebāt
ad curiū. perreterū ad Serapim
deū illorū mariniū. et rogauerūt eū
vsa responsa daret eis de anecta
nabo rege eorū. Serapis autē re
spondit. Anectanabus rex vester
abiit de egypto. p̃pter artaxersem
regē persarū. qui vos suo imperio
subiugabit. Idost modiciū vō tem
pus reuertet ad vos reiciendo a se
servitutē et vlciscetur de inimicis pe
stris subiugando illos vob̃. Et bec
responsa recipientes statim secerrūt
statuam regalē et lapidem nigro ibo
noꝝ Anectanabi. et scripserunt ad
pedes eius responsa vt in posterū
memorie mandaret. Anectanab̃
aut̃ māsū macedonie incognitus.

Quomodo Anectanabus a se
dit palacium ad Olimpiam re
giam.

Iterea Iphi

lup⁹ rex macedonie abiit in pelium. Anectanab⁹ autem ascendens palatium ut regnam Olympiam cōspiceret et videret pulchritudinem eius. Hic cum videret eam iaculantem est cor eius in concupiscentia: eius euerit. credensq; manū suā salutauit eā dicens. Huc regina Macedonia. designatus ei dicere domia. Hec respondens Olympia dicit. Huc magister accede propius et sede. Sedente autē ipso interrogauit eam Olympia. Ne est quim egyptius sis. Respondit illi anectanabus. Verbum regale dixisti. quando egyptios nominasti. Sūt enim egyptii sapientes q̄ etia; somnia soluunt. signa monstrant. volatilia intelligunt. secreta aperunt et cognoscunt fata nascētia. de his omnib⁹ ut ppheta cognosco. Hec autem cū dixisset aspexit eā sensu concupiscibili. Videns Olympia q̄ se aspexit eā dixit. Magister quid cogitasti me taliter inspiciedo. Respondit anectanabus. Recor datus sum plurima responsa deorū. Et enim responsū accepi ut deberem ueri reginas. Hec eo dicente statim protulit de sinu suo purificā tabulā ereas et eburnā mutam auro et argento. res in se circulos continentem. Primus continebat in se intelligentias duodecim. In tertio vero sol et luna parebāt. Post hec apparebat cabena eburnea et ex ea pulu septem splendidissima astra horas explorantia. et natiuitates hominū et septē lapides sculptos et duos lapides ad custodiā hominū p̄stitutos. Videns hoc Olympia dixit illi. Magister si

vis ut crederē tibi. Dic mihi annus diē et horas natiuitatis regis. Cū dixisset aut regine. Huc ne aliud a me audire. Regina ait. Volo ut renūcies mihi qd̄ inter me et philippū accidere debet. Referunt enim homines q̄ cū venit philippus ex pho ei erat me aliamq; p̄nubū proē. Cui anectanabus ait. Falsa multa loquū. sed anteq; multa tempora elabunt. euenit quod dixisti. sed tandē te philippus habebit in proē. Hec regi na ait. Obsecro te magister ut oēm aperias mihi veritates. Cui anectanabus ait. Eius et potentissimis dijs concubet tecū. et in cūctis prosperantib⁹ et aduersantib⁹ adiuuabit. Olympia respondit. Obsecro te magister ut mihi referas quā figurā gerit ille de⁹. Respondit anectanabus. Regis iuuenis neq; senex et barbā canis habens ornata. Unde si placet esto illi parata. quia in nocte videri eū. et in somno cōcubet tecū. Regina dixit. Si hec videro nō ut ppheta nec diuinū sed ut deū ipsum adorabo. Statim anectanabus dixit. Vale regina. Post hec anectanab⁹ descendens de palatio et eriens cōtinuo castra ciuitatis in desertū locū et euellit herbas. terensq; eas et succos illarū iulit et fecit incantationes p̄ diabolica figmenta. ut in ea deū nocte Olympia deū Hamon concubente secū videret. dicēq; ei post cōcubitū mulier cōcepisti de fenore iuū. Hanc autē facit cum Olympia vxore sua. et post concubitiū q̄ viderat rectauit. Tūc anectanabus dixit. Si locum mihi dederis in palatio deū ipsum facit ad faciē cōtemplaberis. Nam ille deus

in figura draconis ad te veniet. et exinde humanā formā accipiens. et mea similitudine apparebit. Hec Olympia dixit. Sicut dixisti magister. recepi tibi cubiculū in palatio et si veritatē probare valebiste quā si pater pueri habebō. Et hec dicta nulli sibi cubiculū in palatio fieri. Circa autē primas vigilias noctis cepit anectanabus p̄ incantationes magicas trāsmutari in figurā draconis. et subilando contra cubiculū Olympie cepit trāsolare. Ingressusq; cubiculum ascendit in lectum ei⁹. et cepit eā forter osculari. et post oscula cognouit eā. Cum autem a cōcubitu surrexisset. percussit eam in vtro et dixit. Hec cōceptio sit vltima. et nullatenus cōiungatur ab homine. Taliter decepta Olympia cum homieratq; cū deo cōcubuit. Hanc autē facit descendit anectanab⁹ de palatio. Regina itaq; p̄gnans erat. Cum autē cepisset tumescere venit ei⁹ vocauit ad se anectanabū. et dixit illi. Magister volo ut dicas mihi quicquid de me faciet philippus si redibit. Cui anectanabus ait. Noli expauescere. q̄ deus Hamon auxiliator tibi erit. Et his dictis exiit de palatio extra ciuitatē in desertū locū. et euellit herbas intravit eas. et tulit succū illarū. apprehendensq; autē marinā cepit sup̄ eā incantare. illā de succo barbarum liuena. Hec nam faciebat p̄ diabolica figmenta ut deciperet regē philippum p̄ somnium. Factumq; est eadem nocte apparuit philippo in somno deus Hamon concubens cum Olympia vxore sua. et post concubitiū q̄ viderat os vulue plueret et annulo aureo cōsignare. et in ipso annulo

erat lapis ubi erat sculptus caput leonis et curtus solis et gladi⁹ pacatus. et dixit ei. Mulier concepisti de fenore iuū. Eurgens autē philippus a somno vocauit ariolum. et somnū qd̄ viderat innumauit. Et ille ariolus dixit. philippeno abbo mine sed a deo vxor tua cōcepit. Caput nāq; leonis. curtus solis et gladius acutus taliter exponit. Quia qui nasci debet ex ipsa pūget vsq; ad orientem vnde sol egreditur. Et per gladium acutū vniuerse sibi debent subiugari nationes.

Qualiter Anectanabus in figura draconis antecedebat philippum in pelio deuincendo et hostes.

Iterea Iphi

lupus rex pugnavit et vixit. Elparuit ei nāq; i ipso pelio draco qui antecedebat eum. et inimicos ei⁹ prosternebat. Cumq; requirit macedoniā obuiavit ei Olympia et oscular⁹ est eā. Inuēns eas philippus rex et dixit ei. Certe olim pia tradidisti. Peccasti inq; non peccasti. quia violentiā a deo passa es. Ego autē hoc totū quod in me factum est a deo per somnium vidi. prouide a me ac ab hominib⁹ irreprehensibilis esse videris.

Quomodo Anectanab⁹ in figura draconis apparuit philippo in cōuiuio et osculatus est Olympiam.

Madā die e

pulabat philippū cū p̄m capib⁹ et p̄mis macedonie

pnacum olimpia vxore sua Zineeta
nabua autem p artem magicaz in-
dixit formā draconis & p mediū ir-
clunium discumbentū iranthes for-
titer sublabat. vt cōuūates oēs pa-
uore ac ptiurbandē maxima torque-
rent. appropinquans olimpie im-
posuit in gremio suo caput & oscu-
labat eā. Cūdens hec philippus di-
xit olimpie. Tibi dico & oibus. Ha-
cōfēbuc vidi quādo iunecos me-
os prostrauit.

Quō autē generauit ouū i gre-
mio philippi. de quo cōfractō exiit
serpens q̄ ita nūmū est.

Hic paucos

autē dies sedens philippus
rex in palacio suo apparu-
it ei parua ac minissima aus volās
in gremio eius & generauit ouū. ca-
densq; in terrā diuisum est. Et itaū
ex eo paruissimus serpens egressus
est. cōgruansq; inirare ouū voluit
& anteq; ibi caput immitteret est ex-
tinctus. Cūdensq; hec philippus turba-
tus est valde. & vocauit anolus. ei q;
monstrum qd̄ viderat monstrauit.
Cuiariolus dixit. Rex philippena-
scetur tibi fili? q̄ regnatur? est post
tūū obitū. circūibq; totū orbē gen-
tes pnuicilas obuēdo. & anteq; re-
uertat in terrā natiuitatis sue mo-
te pelocissima mouetur.

Propinquas

autē temp? paritū olimpia
cepit dolere & torquebat ven-
ter eius. & vocari fecit ad se ariolum
et dixit illi. Adagister venter meus
maximis dolorib? torquetur. Zine-
etianabus cepit dicere. Subleua te
paululu? regina a solio tuo. q̄ bac

hora elemēta a sole turbata sūt. Ga-
ciumq; est. & recessit ab ea dolor. Et
post paululu? dixit ad eā: anectana-
bus. Sede regina. & sedens peperit.
Statimq; puer cū cecidisset in terrā
factus est tonitruus valde. & fulgura
& signa & cōuiscandē facie sunt p-
pnuicissimum orbē. Tunc dilatata est
nox & vsq; ad penulimā partē diei
extēsa est pariter & diuisa. Tūc ita-
lia partes de nubib? ceciderūt. Tur-
dens autē philippus rex hec signa tre-
mefactus ingressus est ad olimpia &
dixit. Cogita in q̄ infantul? iste nū-
latus? nūtiat. Non enī me conce-
pit sed a deo creatus intelligo. q̄ in
natiuitate ei? vbi elemēta mutant.
Humatur in memoria ac si fili? me-
us esset. & in fili? quē ex altera vxore
habui succedat locus. Hec eo dicēte
cū omni diligētia infantulū guber-
nauit. Figura autē pueri nec patris
nec matris effigie habuit. Coma ca-
pitis sicut leonis aspersa videbatur.
Oculi autē sicut stelle micantes. sed co-
lore dispari radiabant. vnus niger
alter vō glaucus apparēs. Dentes
liquidi eius erāt acuti. imper? illius
feruēt? vt leonis. Forma appellat?
vigorem & prudentiaz quē in postē-
rū habuit ostendebat. Vocat? est a
parentib? alexander. In scolia uat?
q; vbi sedebat pugnabat cū eistam
in luttensq; in loquels. & pelocitate
obuēns pūcapitū. Cū autē eēt an-
nūū duodeci instruebāt ad pugnā
& antecederat in armis. Cui? pelos-
citates philippus inuēns cōmen-
dabat eum. Et ait illi. Fili alexander
pelocitate tuā et ingenius tui animi
diligo pfectū. Sed cōiurbo: q̄ si
gura tua videt mibi dissimilis & in-
cepta. Audies hec Olimpia terrore

perterrita vocauit Zineetanabus &
dixit. Adagister iellige de me quid
philippus cogitat. Vt enim ale-
xando. Fili pelocitatem tuam dile-
go. & ingenium tui animi approbo.
Sed iratus sum quia figura tua in
nullo mibi similatur. Zineetanab?
cepit cogitare & dixit. Cogitatio illi-
us nullatenus est nocua. Solito?
q; respiciens computabat quandā
stellam. separabatq; desiderium su-
um. Audiens hec alexander dixit ei
Stellam quam vides videtur in ce-
lo. Cui anectanabus dixit. Est fili.
Alexander dixit. Idotes mibez m-
ostendere. Respondit Zineetanab?
Sequere me hora nocuis et ostē-
dam tibi. Alexander dixit. Fatiū tu-
um est ne tibi cognūm aut incertū
Zineetanabus respondit. Est satis.
Alexander dixit. Pro illud cognō-
scere. Zineetanabus respondit. Scio
quippe q̄ a filio meo debeo recipere
monem. Cum hec dixisset descēden-
te eo de palacio sequebatur euz ale-
xander hora serouina extra urbem.
Et cum incederent supra fossatum
cūmans dixit anectanabus. Fili ale-
xander cōtemplare sidera. vide stel-
lam herculis qualiter conturbatur.
Ostendit mibi quid gaudet. Iouem
siquidem video cōuiscantem. fata
mea mibi propinquam mortē a fi-
lio meo cōmminantur. Taliter eo
vidente accessit ad eum propinquus
alexander. et facto impetu cum
cōiurere fecit vsq; ad infimam par-
tem fossati. Taliter inde ei dicēs. In-
scilicet sic mori decet. cum terrena sa-
res cur celestia presumpsisse fālle si-
tura predestināna. Cui Zineetana-
bus respondit. Cognūm mibi fu-
it q̄ tali debeas supplicio mori. Idō?

ne dicit tibi q̄ filius meus me extin-
guere debebat. Alexander dixit. Er-
go filius tuus sum. Zineetanabus
respondit. Reuera ego genui te. Et
hec dicens expirauit. Alexander au-
tem filiali pietate motus eleuansq;
corpus ei? sup bumeros suos por-
tauit ipm in palaciū suū. Cui q; vi-
deret illū Olimpia dixit alexandro.
Fili alexander quid est hoc. Cui il-
le respondit. Corp? anectanabi est.
Olimpia dixit. Zineetanab? par-
tuus fuisti. Respondit ille. Quādo mo-
di stulticia fecit tua ita est. Et iussit
illud sepeliri.

Qualiter quidā princeps de Ca-
padoeia adduxit equū buccallū ad
philippū regem macedonū.

Ripis deni

q; tempus princeps Ca-
padoeia adduxit vnum e-
quū indomitū magnū corpore et
pulchrū nimis. ligatūq; ex omi par-
te carbēnis ferreis. Comēdebat enī
ille equus buccallus homines pro-
pter aspectus horribilitatē. siue a si-
no q̄ baurinū caput qd̄ manus ha-
bebat p̄stū. seu q̄ in fronte ei? qd̄ am-
mine cōmiculorū procedebāt. Cum
ignit videret philippus rex ipius
equi pulchritudines dixit ministris
suis. Cōficite cancellos ferreos vt
latrones q̄ mori debent ex lege trus-
ciantur ab eo.

Qualiter reuelatum fuit philip-
po quille post eum regnare debe-
bat qui dictum equū buccallum
equitabit. et de alexandro sedente in
curru et de verbis habitis cum rege
artidorum.

Riphs deniq3 di

ebus responsum habuit rex philip-
pus p. somniū q. post mortem suā
ille regnare deberet qui hunc ferocē
equum equitaret. Alexander itaq3
cum esset annorū duodecim factus
forma audax. sapiens et discretus.
Didicerat enim plene omnium li-
beralium artium disciplinas. At
hostilis et castiorum. Quasdam vero
die cum pertransiret per locum ubi
habat ille equus in domus proinde
retiner cancellos ferreos. et ante eū
manus et alia membra hominū di-
spersa iacentia miras est valde. mi-
sit illico manum suā per cancellos.
Equus autem extendens collū suū
um cepit lambere manum illius. et
prostravit se in terram pedib3 com-
plicans. erigensq3 caput cepit for-
ter aspicere alexandru3. Intelligēs
autem alexander voluntatem equi
aperuit cancellos. et ingressus cepit
dorsum equi suauiter manu tange-
re. Statimq3 inceptit ille mansuete-
re nimis. Et sicut videtur canis ce-
ram domino suo. sic equus coram
alexandrio parebat. Deniq3 alexan-
der ascendit illum et equitans cepit
currere. Unq3 ergo vidisset eū philip-
pus dixit ei. Fili alexander omnia
respon3a deorum impleta sunt in te.
quia post mortem meā regna mea
tuo imperio gubernabuntur. Cui
alexander ait. Jūstater si fieri potest di-
rige me ut in curru sedeā regali. Re-
spondit ei philippus. Gratanter hec
facio. Tollē tibi centū equites et se-
ptuaginta milia solidorum aureo-
rum. et vade potenti milia circūful-
sus. Et factum est. Erans igitur
alexander p. nacum ephesio philo-

sopho amico et discipulo pueris
quos elegerat et iugo suo docuerat
denique ornamenta preciosa et so-
lidos. Precepitq3 militibus suis ut
equis curam imponerent diligenti
Veniente itaq3 alexandro in pelos-
ponensem. Occurrit ei nicolaus
rex eiusdem provincie cum exercitu
suo ut pugnam cum eo committe-
ret. Et appropinquans dixit ei. Quis
est tu dic mihi. Cui alexander respo-
dit. Ego sum alexander philippi ma-
cedonis. nicolaus rex ait. Quem
me speras esse. Alexander respondit.
Tu es rex aridorum. Non tamen
eleuatur cor tuum in superbia quia
regalem honorem tibi attribui. So-
lentq3 alia petere profundus. Idcirco
vixas vero usq3 ad sidera sublimari
nicolaus respondit. Optime dicas.
Considera te ipsum. Alexander
respondit. Recede a me o homo. qz
nihil habes aduersus me dicere. nec
ego aduersum te aliqua detractio-
ne. Audiens hunc sermonem ni-
colaus retratus est valde. Et ait il-
li. Aspice tibi loquor. Idcirco salutem
patri mei si impetum spume in fas-
ciam tuam eicio mortis. Idcirco cū
dixisset expulit eum et dixit. Tolle
quod te decebat habere canile et rube-
sce. Alexander vero finē natiuitates
suas et doctrinam procedens ait il-
li. nicolae quia paruulatem meā
contempsisti iuro tibi per pa-
ternam pietatem et per vterum ma-
tris mee in quo fui a deo cōceptus.
quia videbis me in patria tua bella-
gentem. et regnum tuum meo im-
perio subiugantem. Et ille submu-
tebat. Et constituerunt inter se dies
pugnandi. deinde discesserunt.

Qualiter alexander pugnavit
cum nicolao rege aridorum ip-
sumq3 deicit et regnum eius occu-
pauit. Rediensq3 inuenit philip-
pum aliam uxorem duxisse quam
alexander expulit. et matrem eius re-
stituit patri suo.

Euersusq3 est

alexander ad philippum
et preparato exercitu die
statuto conueniunt ambo ad pug-
nam. Itaq3 tubis bellicis clangē-
tes utraq3 hostiliter sunt commoti.
et acriter pugnare ceperunt. Alexan-
der autem obtinuit et caput nico-
lai regis amputauit gladio suo. Il-
la die alexander est adeps magnas
victorias subiugans sibi regnum
nicolai regis. Imposuerit siquid-
em milites alexandrio et equo coro-
nam. Sicq3 ad patrem suum cum
trumpbo remeant. Inuenit autē
philippum in cōiunio nuptiali se-
dentem. Excitauit enim olympiam et
sociauerat sibi cuiusdam hominis
filium nomine cleopatram. In-
gressus est autem alexander ad nu-
ptias. Et sic affatus est. Idcirco mee
victorie palmam recepi coronas.
Et tamen quando matris nuptias
celebrabo sociando eam regi alteri
in uxorem te nullatenus inuocabo.
Cum ipse nuptias facias ad quas
nullo iudicio sum vocatus. Idcirco au-
diens quidam ex discumbentibus
lisias nomine ait regi. Ex cleopa-
tra filius qui post mortem tuam te-
nere debet regnum tibi similis ore-
tur. Alexander itaq3 turbatus est val-

de. Et factis impetu contra eum per-
cussit caput eius baculo quem tene-
bat. et ilico expirauit. Evidens hec
philippus dolore commotus fur-
rexit. et impetum faciens in alexan-
dru3 voluit eum gladio percutere.
Statimq3 cecidit. Et quanto magis
aduersus eum accedebat. tanto ma-
gis cadebat in terram quasi terrore
percussus. Tunc alexander. philip-
pe qui greciam subiugasti. qua-
re non stat vigor in pedib3 tuis. Et
statim turbare sunt nuptie. Alexan-
der itaq3 omnium discumbentium
mensas eiecit. Ipsa etiam cleopa-
tra turpiter de tridino p. siliū. philip-
pus itaq3 infirmirate oppressus ē.
et post paucos dies alexander ingres-
sus est ad visitandum eum et dixit
illi. philippe quis indecens sit te p-
petio nomine vocari. tamen non ut
filium sed ut amicum deceat amico
tibi loquor. Reconciliare uxori tue.
De morte vero lisie nullatenus
conmiseris. Bene feci quia ipse ex-
tinguitur. Non enim decebat eum
in nequanda scelera approbare.
Indigne autem egisti volens gla-
dium tuum in me vibrare. Idcirco di-
cente inceptit flere philippus p. pietate
commotus. Egressus est autem
alexander et abiit ad olympiā ma-
trem suam. dixitq3 illi. Tu mater
mea non sis patri meo molesta.
Quāuis enim absconditum sit pec-
catum tuum reprehensibilis esse ve-
deris. Et hec dicens dixit ipsam ad
philippum. philippus autē vixit
eum. osculans est eam.

Quomodo nuncij Darij imperatoris venerint ad tollendū tributa consueta darij philippū patrē alexandri. et de responsione ipsius facta per alexandrum.

Hec uene

runt reguli multi a dario destinati ad philippum regē census et tributa querētes. Qui bus alexander dixit. Dicite dario impatori nostro. Id est q̄s enī p̄bi lupi fili? adoleuit. gallina que oua aurea generabat consumpta est steriliare. et darij tributus et census est priuatus. Audientes hec nuncij darij mirati sunt valde et prudētia et sermonibus eius. et reuersi sunt ad darium regem perfarum.

Qualiter alexander uixit ad expugnandū armeniam iussu philippi et rediens cū victoria interfecit paulsam quam cū philippum patrē eius intruerat. et ipm interfecit.

Ecce nūciatum

est philippo regi q̄ leuasset contra eius arma armenia q̄ fuerat subdita illi. Et p̄parato exercitu direxit illic alexandrum ut pugnaret cū illis. illiq̄s iugo suo subiiceret. Erat autē qdam homo tunc in macedonia nomine paulsania fili? cereus iste vir audax et uelox subditusq̄ philippo. Idcirco multas temporib? cōcupisceret olympiam coniurationem fecit contra philippum. Et congregato populo hostiliter abiit contra regem. Audiens hec philippus obuiauit ei in campo cū paucis. Et densq̄ multitudinem quas paulsania duxerat

tergauerunt ausugit. Quē infecit paulsania vibrata lancea p̄fodit eū. Qui quous founer vulnera? esset. nō tamē ita moruus est. Iacebat enī in iramne semiuu? Alexander ma liquidē turbato facta ē ut macedones dū sperabant eū esse mortuū. Et paulsania in superbia eleuatus intrauit audacter palatium. et exinde olympiam irabens in secū duxerit eam haberet. Accidit autem ut alexander vicis armenijs in p̄biū reponeret victorie inuenit in regno turbationē maximā de philippo. Olympia autē exiens incognitū locū cum palatij vi vidit signa et vexilla victorie. Alexander cepit vociferare ad eū dicens. Fili alexander ubi es? tum qd a dijs accepisti ut victor et nō victus existeres. Audiens paulsania aduentum alexandri exiit contra eum. Quem ut vidit alexander facio impetu et euaginato gladio intridauit eum.

Qualiter venit ad alexandrum philippus pater eius nōdū erat ex tunc. et qualiter ipsum honorificē sepeliuit.

Widā autēz

de exercitu dixit alexander. Rex alexander pater tuus philippus mortuus est in campo. alexander autē hoc audiens eumq̄ conperiens semiuuū amarissime flere cepit. Inueniens eū philippus dixit ei alexander. iam le? moror. q̄ occidendo interfectore meū acuiam de me sumpsi vindictam. Et hec dicens continuo expirauit. Itaq̄ alexander plorans mortem philippi. ipsum honorificē sepeliuit.

Qualiter alexander sedit in solio patris coronatus et de parlamento macedonib? facto ut se ad arma pararent. libiq̄ militiā eligendo.

Ho autēz die

Alexander tribunali in solio patris eius sedit. et cōgregata multitudine populari est affatus. Viri macedones. et tracia thessalonicenses et breca inueni in alexandriū ut fugiat a vobis omnis timor omnū barbarorū. Illos liquidē subiugabo imperio meo. ut nō barbari. sed greci armorū gloria condempnent. Siquis ex vobis arma nō habet tollat de palatio meo et p̄paret se ad pugnam. Et q̄ habet munatur armis suis. Audientes hec senes milites vna vocē respōderūt dicientes. Rex alexander. multo tempore militamus cum philippo. Nō est nobis virtus ut ferre arma valeamus et angustias p̄liorū. q̄z eras nostra iam in senectute posita est. Unde si placet elige tibi iuuenes et milita quam hacenus egim? re censetur. Respondit alexander et ait senibus. Nōalo eligere senum grauitatem prouisam q̄z iuuenum p̄locitatem improuisam. Quia iuuenes solent morem recipere in iuuentute sua nimis confidentes. Senes autem agunt cuncta consilio mūbates. Hec eo dicente omnes a? sapientiam laudauerunt. et acquiescere sapientie eius decreuerunt.

Quomodo alexander p̄parato exercitu venit italiam volens armanorum superbiam refrenare et eos sibi subiugare.

Hic aliquos

dies congregato exercitu et multitudine preparata cepit italiam nauigare. et veniens calcedoniam expugnauit eam. Calcedones autē supra muros ciuitatis ascēdentes ei fouerē resistebāt. Quibus alexander ait. Vobis dico calcedones. Aut pugnate viriliter aut potestis subiugamini pugnatori. Celeritāte calcedoniā asp̄hendit. Et enīq̄ inde et nauigādo pelago ingressus ē italiam volens romanorū superbiam refrenare. Consules poro manorū aduentū alexandri audientes valido sunt timore p̄territi. et congregato populo auri talenia. scimitra. et coronas aureas cētis direxerūt alexandro. supplicantes illi ut eos nullaten? expugnaret. Alexander vero recepto a romanis tributo et a cunctis italiam habitantib? usq̄ ad mare occidentis quorū regio vocat europa reliquit eos in pace. Et exinde sulcato pelago affricā p̄parauit quā paucos rebelles inuenit. cū suo imperio subiugauit. Et enī autē de affricā p̄cepit milib? suis ut ingrederē secū naues et uenit ad p̄barādem insulam ad deū hamonē sulcōum. Factiq̄s est cū irē ad rēplū bamonis obuiauit ei iuener ceru? quē p̄cepit alexander a milib? sagittari. Illi vero plures mutētes sagittas. ipm sagere nullaten? potuerūt. Et autē alexander ap̄p̄bēdū vnā de sagittis ipm ceruum peruenit vulnerare. Ab ipso itaq̄ die iste loc? sagittari appellat. Et ingressus rēplū bamonis fecit ibi viciniam. Supplicauit alexander deo ut ei vera responsa p̄mitteret. Vnde mox exercitu venit in locū

qui dicitur Lapostolus in quo loco
erat mille quindecim. et habebat flu-
mina duodecim que cursu suo in ma-
re labunt. Et erant ibi porte claustrae
caementis ferreas firmate ubi alexan-
der inolaui diis. Eadezigit nocte
apparuit alexandro in somnis deus
Serapis in habitu excelso et forma
horribili iumentum dicit illi alexander.
potes ne mutare hunc montem. ipmque
super humeros tuos transponere.
Alexander respondit. Et qualis quis
esset qui hoc posset. Serapis dixit.
Sicut monsisiste. non murabit locus
suum. sic nomen et fatum tuum nar-
rabitur usque ad viscera seculorum. Ad
hec alexander cepit ei supplicare di-
cens. Rogote Serapis quia mor-
te debeo moni mihi ppheteas. Et se-
rapia. Donum est et absque dolore plu-
mum supplicium ignorare. Et tamen
rogasti me ubi dicam. Post bibula
potione morte gustabis amaram.
In iuuente enim fumes tuos. Pro-
litamen boam autem tempus inquire-
re. que nullatenus tibi reuelabo. De-
ceat enim tibi a diis orientalibus. Et
tum iuu. Eturgens autem alexander
a somno tristatus est valde. Et cepit
cuiusmodi suo nomen fabricari. cui
nomen imposuit alexandriam.

Quomodo Alexander subiuga-
uit sibi Egyptum. Syriam Tyrum
et totam iudeam.

Quater hec au-

diemesegypti aduentum
alexandri exierunt obuias
illi. et subiugati sunt illi. et in egypto
bono officio receperunt. Intrans
autem alexander egyptum inuenit sta-

tuam regalem magnam lapide sculptam
quam inuens alexander. Hec statua
dixit cui est. Egypti responderunt.
Statua ista regis aeternitatis per-
tissimam egypti notat. Et iudicium bec
alexander dixit. Aeternitatis pater
meus fuit. Et bec dices strauit in
terram. et cepit statua osculari. De-
inde accepta milina Syria est pfe-
ctus. Syria vero viriliter resistentes
pugnauerunt cum eo. et quosdam suos
milites occiderunt. Exinde veniens
Damascum eam expugnauit viriliter.
Deinde capta Syria erat. et castra
metatus est super ciuitatem Tyrum
ubi alexander cum exercitu commorans
multa incommoda perpassus fuit.
quia tractatus ciuitatis maris
circudanone. tam edificium constru-
ctione. tam et ipsius loci formidore
ne naturali que nullatenus ciuitatem
poterat cum impetu obtinere. Con-
struxit autem alexander edificium in-
gens in mare quod ciuitatem tam for-
ter obtinebat quam illa nauigia ne clas-
ses poterant portum ciuitatis attinge-
re. Alexander autem attendebat quomodo
posset vires inuadere. Cepit
itaque exercitum indigere. Ad hoc alexan-
der misit literas ad pontificem iudeo-
rum nomine Iadeli monens eum
ut sibi auxilium impenderet et vena-
lia que vulgariter mercatum dicitur
suo exercitui pararet. Consilium etiam
quod Bario dabat sibi sine omni du-
lanone et tribet. eligeretque magis
macedonum amicitias quam persarum.
Postquam vero iudeorum respondit
literarum pontificis. etiam iurauerant
doctario se dedisse. nec minime co-
tra eum arma leuare etiam denuntiaba-
rio iuramenta nulla posset mutare.
Et iudicium bec alexander iratus valde et

pontificem iudeorum dicens. Tale fa-
ciam vindictam deinde deus discernat
quorum precepta debeant obseruare.
Iudicium etiam derelinquere Tyrum
Elegit autem Alexander. deducitque sibi
milites quingentos precipiens illis ut
vallum peteret in iolaphat ubi armen-
ta plurima pascebantur et ciuitate
Hadu. Samson autem adducebat eos
quia vniuersa loca regionis illius
apertissime cognoscebat. Cum igitur val-
lem intrasset per diem per dies duceret
in finitiam. obuiam tunc theofellus
dux armenorum multosque iporum mor-
tuos prostrauit. Alexander vero ro-
bustus in fortitudine armatorum
uerfos armenorum custodes expu-
gnauit. Saulus vero ipse ducis
armenorum vertice amputauit. Cum
igitur bec omnia essent. Barrio co-
gnita de ciuitate Hadu erant cum eque-
stribus triginta milibus ad plura prepa-
rans. Tanta siquidem erat copia pu-
gnatorum que ex nimio clamore terre
tremere videbatur. Quod videntes Alexan-
derones turbati sunt. Tredebant igitur
Alexander milites ad alexandrius
ut in eorum subsidium pueniret. nullos
tamen eorum voluit suscipere Alexander.
Pugnauit et tandem inter eos. San-
son a hyario est eructus. Alexander
nec autem nuda hostium circumspectione
oppressi succubere videbant. Quod
videns ardeus abiit ad alexandrius. si-
bi que grecorum incommoda intimaui.
Alexander autem relinquit Tyrum ve-
nit in iolaphat ubi Hyarum et totus
ei exercitus studebat. Reuersus autem
Tyrum inuenit edificium quod in mari
struxerat funditus dissipatum. Bala-
am enim cum omnibus habitantibus
tyrum post recessum alexandri egres-
sus edificium illud viriliter expugna-

uit. Quod videntes macedones iterum
turbati sunt. Alexander cum eis qui
de capite tyri obprobrie diffidebat.
Proce itaque subsequenti apparuit
alexandro quatenus eam manu. et
cum iactaret eam in terram. tenebaturque
pedibus vniuersum expugnabat. Eturgens
autem alexander a somno ait. et fecit
ad se venire arionem sibi que somnium
quod viderat enarrauit. Cum arionem
respondit. Alexander esto robustus
in Tyro et noli in aliquo timere.
vna quam tenebas in manu eamque pro-
iciens in terras pedibus contenebas.
hec ciuitas est quas debes propriis
manibus expugnare. ipmque pedibus
coccilabas. Alexander autem co-
gnauit quibus modis posset ciuita-
tem expugnare. Construxit itaque in
mare ingens edificium classium quod
erat centum anchoris alligatum. Erat
siquidem tam celsum diuisum quam murus
turribus tyriorum alexander emine-
bat. Alexander autem solus illud edifi-
cium ascendi armis fulcatus. precepit
propter exercitum se pararet ad pug-
nam. et mox ut ipm viderent ingredi
ciuitatem omnes impetu faceret versus
muros. Defectio itaque anchoras edifi-
cii parebat ad latera muri ciuitatis.
Alexander autem. pluit in terram
ubi stabat Balaam. et factum impetu
ipsum occidit. faciens ipsum cadere in
profundum. Et dices bec macedo-
nes et greci. continue muros ascende-
re ceperunt. alij scalis. alij manibus ad-
herentes. Intrans enim erat tyri bala-
am ducis eorum extinctione timore
perterritum quod nullatenus grecorum im-
petum resistebant. Sicque capta ciui-
tas et usque ad radices funditus dissipa-
ta. Illas etiam duas ciuitates
funditus expugnauit. In quibus

quanta mala sustinuerunt Syri.
vñq; bodie memoratur. Deinde a/
moro exercitu peruenit in ciuitates
Bazā. & ea capta in Hierusalē ascē/
dere festinabat.

Qualiter iudei dicti angeli cum
magno bonore receperunt Alexan/
dum.

Adiens Jā

delus pontifex iudeorū ad/
uentum Alexandri timuit
valde. & conuocans iudeos induit
ei sic iunia tridua cū supplicatio/
nib; & imolationib; deū inuocare.
Nocte igitur eadem post sacrificiū
apparuit ei angelus domini dicens
Noli timere. sed continuo omnia pla/
teas & portas aperias. & omnis po/
pulus exanimesse albilissima prepara/
tus. Tu autē & reliqui sacerdotes
cū stolis leguminis occurrere obuias
alexandro. Sic enī ei oportet regna/
re. q; totius mundi dominator erit.
Deinde ipm ira domini conculca/
bit. Quia somno excitat; conuoca/
ns iudeis narrauit eis quecumq; vi/
derat domico. Idcirco itaq; fie/
ri quē admodū in somno sibi fuerat
reuelatū. Stantem exiens de ciuitate
vñacū sacerdotib; & ciuiū multitu/
dine peruenit ad locum qui scopo/
lus nuncupatur vnde templū & ipa/
ciuitas conspicit. ibi magni alexan/
dra expectabat aduentū. Alexander
autē appropinquans ad locū qui di/
citur scopulus. et cernens multitu/
dine populū pestib; albis indutam.
& sacerdotes albilissimis stolis orna/
tos. pontificemq; iudeorū indutus
stola candida iacinctina. & super ea
put et; habentē syndonē mundā. &

desup laminā aureas fabricatam in/
qua nomē dei terragramaton scri/
ptū erat. ita in pceptis oib; suis re/
tro consistere. Ipse vero alexander
sol; abijt ad eos. & pcepit se ab equo
in terrā. & nomē dei qđ scriptū vide/
rat adorauit. Stantq; omnes iu/
dei alexandri saluare ceperunt. & cla/
mare vocibus alailissima. Tuat vi/
uat alailissimus alexander venit. Vi/
uat viuat alailissimus imperator alex/
ander. Tuat viuat victor inuict;
super omnes terrenos pñces glo/
riosus. Videntes hec reges Syrie
plurimum obstupesci murmura/
bant. Quidā vero ex principibus
eius cui nomē erat Isdarmone in/
terrogauit eū dicens. Isdarme im/
perator. Quid est omnib; uste ad/
rantib; ipse adorasti principem iu/
deorū. Cui alexander. Nō hūc sed
deum cui; pontificatu fungit ad/
rauit. Nam p somnū in huius ba/
bitu conspexi eū ad huc macedo/
ne essem. & cum cogitares quomo/
do possem asyā subugare. illud
siquidē in somno me negligere nul/
latenus incitabat. sed phideter irā/
fere. Ideoq; animaduertio ipm esse
quem p somnū; inuēbar. Et inde
arbitror diuino iuuamine me Ba/
rium vincere & persarū potentiam
soluūrum. & omnia que in animo
meo spero aduentura esse confido.
Et hec dicens cum sacerdotibus ci/
uiatē ingressus et mirauit tem/
plum dei qđ ille sapientissim; Sa/
lomon construxerat. et fm sacerdo/
rum ostensionem deo vicimas im/
molauit. Pontifex autē obtulit ei le/
brum Banielis in quo erat scriptū
quē dā grecorū plāz potētiā destrui/
curū. alexander autē existimā se ipm

fore gauisus est valde. Stantq;
pontifex et alii sacerdotib; multa
contulit donaria preciosa. dūq; vi/
perentes quascunq; donationes ac/
ciperent. Pontifex ergo in deoz pe/
tijt dicens. Licet nobis persarū legi/
bus spōtur. & anno septimo sine tri/
buto consistere. Alexander vero om/
nia cōcessit eis. Deinde postulauit
pontifex ut iudei in media & babylo/
nia stant suis legib; potērent. Et cō/
cessit eis omnia que poscebāt. Alexan/
der vero disponēs de hierosolima.
& dimissis adiomatico dūrit exerci/
tū ad reliquas ciuitates. & ad quas
peruenit amicitabiliter recipiebatur.

Quomodo Syri narrauerunt
Bario qđ uenit fuerant ab alexan/
dro. & eius figuram sibi portauerūt
in membrana pictam. quam Bari/
us despect.

Idem tem

et pōre Syri qđ fugerūt ab
alexandro Bario narra/
uerūt. Audiens hec imperator Ba/
rius sciscitans est ab eis de aspectu
& forma alexandri. Illi vero osten/
derunt imaginē eius in membrana
pictam. quas cum vidit Barius
despect propter formę paruitatē.
Et ita dū dixit ei pilas ludicam &
zocham que fit de uirgis que a ca/
pue curuatur. & cancrum aureas. et
epistolam saluter continentem.

Epistola missa a Bario alexan/
dro macedonū imperatore.

Strius rex re

gum & domin; domini;
num parens solis qui lu

cet vñacū perfidis dijs famulo no/
stro alexandro dirigimus. Et iudi/
mus quia elar; in supbia & p vana;
gloriā exaltat; congregasti laurum/
culos de finib; occidenas. & volue/
ris cū multitudine persarū perlarū.
quozū vigores nequaq; extinguēs.
Quomā & ipsi dii qui totum mun/
dum fulcunt; sustinent. nomē no/
strū approbant & cōmendāt. Tu au/
tem vt homulus imo virosū mun/
mus de tua cupies transcendere par/
uitate tanq; mus prosiliens de scis/
sura. Egressus enī de terra celbum.
& p spaciola loca perfide radis sal/
tus. ludos exercis in musis domi/
bus. vbi catule vñ muscupule nō sūt
Ego vero latē respiciens gressus
tuos dū secure credideris stultiare
te facio impetu apprehendam. Sic/
q; turpiter fines dies tuos. Desi/
scere igit a tuo proposito te oportet.
si tuā cupis infamiam polare. Re/
uertere igit o miser et pauper;
me. & req̄sce in sinu matris tue. Et
cūbi dirigo pilā ludicam & zochā.
cū quibus ludū exerceas puerorū.
Quia cum sis puer te decet & opor/
tet puerilia pericari. Nō uis siquē/
dem qđ tanta est indigētia tua qđ vix
miseria corpora sustineas. Cre/
dis itaq; imperiū Bari subugare
Idcirco animā patrie me tantū aurū
in regno perfide req̄sce qđ solis vin/
ceret claritatem. si ab imino esset con/
gregatum. Quapropter tibi man/
damus firmuer mungendo vt bac/
stulticia & vana gloria relicta mace/
doniam reuertaris Quod si facere
non curabis dirigemur ad te inuis/
merabilem copiam armatoz quite
non vt Babilipū filium sed vt prin/
cipem laironū crucifigant.

Quomodo Alexander fecit le-
gi coram suis militibus epistolam
missam a Dario: voluit nuncios
suspendio puniri.

Enientes ita:

¶ q3 qui missi fuerant a Da-
rio imperatore ad alexan-
dri. obtulerunt ei epistolam missam a
Dario cum vna canera aurea pila et
zocha. Alexander precepit illam coram
omib3 publicari. Adhuc si quides
audientes epistole tenore non modicū
curabant. Videns autē alexan-
der tristes facies duntaxat. O comi-
tuones mei formidum quare corda
vestra et vobis epistole Darij como-
uentur. An nescitis quod canes qui mul-
ti latrantes nullā habent lesionis effi-
cacias. Nos itaq3 credidim3 quod epi-
stola in aliquo verū dicat. hoc est de
auri multitudine quas Darius dicit
se habere. Et ideo oportet nos cum eis
preliari viriliter. Quia multitudo
auri cuiusdē ei eo pugnare ardens-
se cōpellit. Et hec dicēs precepit mili-
tibus suis ut nuncios Darij cape-
rent. ipsosq3 crucis pambulo torq3-
rent. Illi cepērūt alius vocib3 cla-
mare. Rex alexander que culpa ve-
get in nobis p regem nostro quod debea-
mus totamēta subire. Quib3 alexan-
der respondit. Dicit impatoris ve-
stri hoc facere me compellunt. qui
vos ut ad larrunculum destinavit.
At illi responderūt dicētes. Nō scri-
psit impator noster hec. Quia ma-
gnitudo vestra sic sibi penitus igno-
ta. Dimittite nos. quod erit sibi tua glia
per nos reuelata. Alexander autē p-
cepit illos dimittere. et ad conuiuium
mutari. Sed enim illis dixerunt

alexandrio. Rex si vestre placet ma-
iestati imperare ut equites mille no-
biscum veniant. quia Darium in ma-
nibus eorū trademus. Quibus ale-
xander respondit. Letetur animus
vester in hoc quod sedens. quia p-
radi-
tione vestri regis vobis nō dabitur
vnius miles. Illi itaq3 die precepit
alexander epistolam scribi Dario
in hunc modum.

Epistola missa ab alexandro
Dario imperatori.

Alexander fili

a us Iphiliippi et Olympie re-
gine Dario regi regu3 pa-
renti solis qui lucet vna cum perfidia
dij. dicēdo. Quidādam3 si bene vo-
lumus inspicere veritatē p-
pā non
sed mutata dicitate possidem3 que
tenem3. Quia cum omnes in rota
fortune volubili militem3. sepiissime
de diuitijs in paupertates. de leticia
in tristitias. de altitudine in profun-
dum. et cōtrario variamur. Nō er-
go debet aliq3 cum in sublimiori par-
te rotere residere. tantum in sua p-
fide-
fessitudine quod superbiā eleuatus
acut vana gloriā deducit3 facta de-
spiciat minimorū. cum minim3 se-
pissime extollatur. et altissimus vlti-
mo ad puluerem deprimatur. Turpe
tudinem atq3 dedec3 esse putato tā
luculissimum impatorū prout ab ho-
minibus esse p-
p-
et humili talia destinare. Tu enī es
par soli et in throno missi a dijs. di-
cas cum dijs perfidijs residere. Sed cum
dij sint immortales. mortalium habere
confortijs penitus vili pendunt.
Mortalis certe sum ego. et sic ad te
venio quasi cum homine mortali.

pugnaturus. Tu vero qui magn3
et excelsus es. vis te quasi dicere im-
mortalem. cum veneris mutare pu-
gnam nobiscus. nihil acquires si vi-
ctoriam reportabis. quia parui bo-
minem et larrunculum obvincis.
¶ Si ergo viceris. gloria tibi man-
da erit. quia imperatoris magni-
tissimi victoria adipsam. Ac-
quā quia tuisti perfidiā auro plurimo
habundare. acut sensus nostros.
et fecisti nos strenuos in virtute ut
auri vestrum possim3 acquirere. et
quā nos dixisti habere paupertatē
repellere. Ex eo vero quod nobis pilam
ludicam zocham et canerā aureas
dixisti. que futura sunt certissime
propheta. et quoniam speram3 dijs
fauentib3 euenire. ¶ Per rotunditatem
vero pile intelligim3 ob te terrarū.
quā impator nostro debet subiga-
ri. ¶ Per zocham que a capite curua
erit cōtemplamur quod omēs reges
et terrarū principes corā nostra p-
sentia curuabunt. ¶ Per canerā au-
ream quod caput bonis induit et con-
gurat nos victores. et nō victos arbi-
tramur. Tu autē qui magnus es et
potentissim3 iam nobis tributa de-
disti. dum a te pilā ludicam. zochā
et canerā aureā. que tanta si se cō-
tinent dignitates receperimus. Cū
hec scripta fuisset epistola vocauit
ad se nuncios Darij impatoris. et da-
tis illis donis optimis et epistola re-
cesserunt. ¶ Post hec alexander amor-
to exercitu cepit ire. Darij itaq3 ple-
ta epistola turbat3 est valde. De-
inde scripsit epistolam sairapib3 su-
istrali modo.

Ex regum da-
rio Iphimo et Ambiocho

sairapibus gaudium. Audium3
quod alexander ipse bilippi macedonis
in stulticiā eleuatus intravit. Al-
iam ipsamq3 pulchritudine euacu-
auit. Quapropter dam3 vobis fir-
muer in mandatis. ut magnos stre-
nui viri nostri imperij fideles3 cō-
gregatis contra paruulum illum. insur-
gere non tardens. apprehendentes il-
lum. et coram nostra plena ducen-
tes. vtilio pueriliter flagellato indu-
am purpura. et dirigam eum matri
sue Olympic derogari. Non enim
deceat eum pugnare. sed cum pueris
puerilia exercere. Elegentes itaq3
sairapes darij epistolam taliter da-
rio rescripserunt.

Epistola missa Dario a primo
et ambiocho sairapibus.

Egi regū da-

r rio deo magnos Iphimus
et ambiochus seruantes.
¶ Sciat magnitudo vestra quod ipse pu-
er alexander. qui ut dicimus nostram
provinciam deuastauit et dissipauit.
nos congregata multitudine cum
eo pugnantem terga verumus. vir-
tualimus de manibus pugnatorū.
¶ Nos itaq3 quos dicitis vestri im-
perij adiutores. maiestati vestre hu-
militer supplicam3. ut nobis vestros
fidelibus succurratis. Cum autem
Darius ipam epistolam plegisset.
supplicem nuncius alter dicens. quod ale-
xander castrametatus erat sup flui-
uium qui siragma dicitur. Audies
hec Darius impator. verum scri-
psit alexandro hoc modo.

Epistola missa alexandro p Da-
rium et lemen papaueria.

Arrius rex re

d gum & dñs dominantius;
famulo nostro alexandro
mandam? Per uniuersum orbes
comendati est nomen Dario & lauda-
tū. quoniam & diu iurabat nomen ei?
Tu autē qualiter ausus es pirans
reflumina mōtes & maria et facere
impetū contra nostri imperij maie-
statē. Ad prima siquidē tibi gloria
esset si absq; nostra licētia uolunta-
teq; posset macedoniā gubernare.
Addeus tibi esset detrus maleficijs
penitere q̄s a nobis iniuriā pualidā
promereri. Cū absq; nostra domi-
natione terra posset q̄si uidua nun-
cupari. Reuertere igit in terrā tuā;
pulsus nostris indignandis ira sup-
caput tuū irruat & descēdat. Quis
ut quanta sit gloria et fortitudo no-
stra agnoscas. significam⁹ tibi per
hec grana papaueris q̄ in manica
destinam⁹. Vides ergo si hec gra-
na poteris numerare. sicp certo sci-
as q̄ noster populus poteri sic nu-
merari. Quod si facere nō ualebis
reuertere in terrā tuā & obliuiscere q̄
fecisti. quia innumerabilis est nostro
rū copia pugnatorū. & de cetero ia-
lia facere nō presumas.

Quomodo nuncii Dario obtu-
lerunt alexandro epistolam Dario
& semen papaueris sibi missi.

Ubi autem

c uenissent nūci Dario ad
alexandri epistolā sibi &
semen papaueris obtulerūt. Ador-
auit ut alexander epistolā legere mu-
tens manū in manica tulit de ipso
semine. mittensq; illud in os suū ce-

pit mandere dicēs. Vides q̄ hoies
illius multi sunt. sed sicut hoc semē
molles reperuntur. Inter hec uer-
nerunt quidā de macedonib⁹ dicen-
tes alexandro. q̄ olympia mater sua
infirmate graui teneatur. Adde-
ens hec alexander tristis est ualde ef-
fectus. Et nomen scripsit epistolā da-
rita continentem.

Epistola missa Dario ab alexan-
dro qm̄ milit piper. p semine papau-
ris qd̄ receperat a Dario.

Alexander si

a lus Isidori p̄ regine o-
lympie Dario regi persa-
rū mādā. Scias q̄ plurime epi-
stole aduenerūt q̄ inuitos facere cō-
pulerūt q̄ dicem⁹. Tu autē noli cogi-
tare q̄ p̄ pauore aut dubitatione
me uane glie dirigam⁹. reuocedere
gressus nostros. sed ut uideā matre
meā q̄ infirmate grauissima deti-
net. Scias ergo q̄ nō post multum
temp⁹ ad te cum maxima copia pu-
gnatorū festinamus & citius uenie-
mus. Ecce nunc tibi instat seminis
papaueris dirigam⁹. istud piper. ut
cognoscas q̄ multitudinis seminis pa-
paueris⁹ paruissimi piperis acui-
mine subigat. Hanc epistolā de-
dit alexander militib⁹ Dario & piper
& optima dona & dimisit eos.

Quomodo Alexander redeūdo
macedoniā expugnauit amoniam
principem Dario & uictum.

Unde amo

d to exercitu cepit macedo-
niā remeare. Eodēq; ipe
vir qd̄ potētissim⁹ cui nomen erat
Almonia princeps milite Dario sub

arabia cū manu hostiū residebat.
Ipe audiens aduentum alexandri
p̄ uniuerso moto exercitu opposuit se
pra alexandri. cepitq; cū eo uirili
peliari. Valde mane siquidem in-
choauit est pelui. & usq; ad occasus
solis equiter pugnauerūt. Sic enī p̄
tres dies p̄ uniuersos peliferū bellū du-
rauit. Tā forma enī fuit ipsa pugna
q̄ passus fuit sol eclipsis. nolē stan-
tam sanguinis effusione cōreplari.
Deinde ceperūt multa cadauera a
parte p̄lap cadere. qd̄ uides p̄nceps
milite tergauerunt de manib⁹ mi-
micor⁹ uir cū paucis euasit. Cū tan-
ta siquē celeritate cucurrūt q̄ an dā-
rui ipos q̄ ab alexandro reuerſi fue-
rāt reperit. & dario adbucente in
manu ep̄lam & sciscitāte qd̄ alexan-
der de semine papaueris egisset. Il-
lusq; ridētib⁹ q̄ abēdūt & momo-
du. dūq; mlti sūt. sed molles. Al-
ceptoq; dario de pipere alexandri &
missio in os suū mādere illo & suspi-
rante & dicere. Istud autē sit & milites
sed sunt fortes ut hoc piper ostēdūt.
uir inueniet in orbe p̄ra stātes. Re-
spondit amonia. d. Enīq; dñe pau-
cos milites h̄s alexander. sed fortes. q̄
multos meos milites occiderunt. a
q̄z manib⁹ uir euasit. Alexander autē
in supbia nullaten⁹ est elatus. ex eo
q̄ uictoriā p̄secut⁹ est. q̄ tam p̄stā
macedones q̄ oculi fuerāt recedere
fecit in sepulchris.

Quō alexander uenit in ciliāz
& in saumia & in ciuitate p̄sopolis.
Deinde in asyā cā subigādo. & mil-
ites sibi adiunxit.

Ubi hec uenit

p alexander in ciliāz & in sa-
umias in q̄ milite ciuitates

suo impio iurauerūt. Et insup des-
cē & septies milia hoim suo exercitu
gregauit. Inde q̄ uenit in saumias
que sine p̄raditione subdita est illi.
Etsēdūt enī alexander i montē bāu-
rū. & uenit in ciuitates q̄ p̄sopolis
nuncupat. in q̄ sunt nouē milia. a q̄
accepta milia egressus est asyā &
uirtutes plurimas subiugādo. Ue-
nitq; in frigā. & ingressus templum
solis ibide uictimas imolauit. Ue-
mens autē ad flumen q̄ stamadiō
dicat. cui⁹ lantudo. xv. cubitis des-
gnat. Dūq; illis bomb⁹. De q̄
laudes homeri adepti est. Quidā
uero ex arcistātib⁹ noie Docomi-
tus respondēs ait. Per alexander
p̄biores laudes dñe scribere queo
q̄ fecit. Homerus debis q̄ ciuitatē
destruxerūt troianā. q̄ maiora q̄ il-
lūis temporib⁹ p̄fecisti. Cui alexan-
der ait. Istā gister cupio sapiēs cē-
disapul⁹ magis q̄ uilis laudes ha-
bere. Post hec moto exercitu uenit
macedoniā. inueniuit matrem suā
Olympiam ab egritudine conualu-
isse. & cum ea diebus paucissimis ē
locutus.

Quomodo alexander exiens ma-
cedoniā iterum uenit in persidem

Unde amoto

d exercitu exiens macedoniā
cepit p̄ra perside p̄ficat. Et
castramet⁹ ē loco q̄ dicitur abbyron.
& homies illius ciuitatis portas p̄n-
digis firmauerūt. Addeq; hec alexan-
der. iratus est ualde. & p̄cepit milite
bus suis ut eam incederēt. Milites
autē alexandri facto impetu uides ex-
pugnare ceperūt. Ciuitatenes uo-
uidentes se non posse multitudinez

armatorum sustinere. quod locum non erat naturaliter munire. ceperunt vociferare et dicere. Verum alexander non clausimus portas civitatis ut tue cellium duni obstrerem. sed iumentis Varii regem paratis. quod hoc audio miteret satrapas suos quod nos undique dissiparent. Quibus alexander respondit. Alpite portas civitatis si vultis eundem pugnare. Cum autem Varius sine fecero. tunc vobiscum colloquar. Audientes autem adunare aperuerunt sibi portas. Et inde transiens barbaria venit obliquum. et inde caldeo polim pertransiit. Deinde venit ad flumen semis ubi fame qualida opus pressus est exercitus alexander. Murmurabat enim milites dicentes. Equi nostri deficiunt incessanter. Quibus alexander confortans eos dicit. Viri comitones mei fortissimi qui buculis bellorum pericula passi estis. nunquam propter defectum equorum diffiditis de salute. Nonne si vira regnauerit corvorum vestra. equos innumerabiles reperiemus. Et autem vira parvum mur corporali nihil nobis copia equorum valebit. Festinemus ergo ad loca talia proficisci. ubi nobis equis nostris largissime abaria capiamus.

Quomodo alexander venit ad templum appollinis. qui vocavit cum herculem.

Ust hec autez

pro ad finem ducendi venit illo cum qui dicit iuratus ubi multa abaria et animalium pascua invenit. Deinde a motu exercitus venit in locum qui dicit iragantes. et castra metat est ibi. Et ingressus est templum appollinis et voluit ibi victimas facere.

et divina responsa pape. Sed dictum est sacerdote semina virginum eiusdem templi cui nomen erat zochora quod non erat bona responsio. mis. Altera quoque die venit alexander ibi. quod victimas immolavit. Statim quoque vocavit illum appollo. Hercule bercule. Respondit alexander. Cur bercule me vocasti. nunc vero responsa mea falsa videntur.

Quod alexander venit thebas quam expugnavit et funditus evertit eo quod foveret sibi restitui.

Xiens inde a

alexander venit ad civitatem que theba dicit. quare hoc nimis curans illi. dicit mibi quingentos milites qui veniant in adiutorium meum in armatorum habui paratos. Audientes hec theba claverunt portas civitatis. et armantes eis decem milibus armatorum ascenderunt muros. ceperuntque aliis vocibus clamare. Alexander nisi recedas a nobis te turpiter actuos milites frigemus. Audientes hec alexander subadens ait. Thebaei multum estis de fortuna die commendati clausistis portas civitatis. et distis mecum velle pugnare. Idem fortis et bellorum cupidus non recluditur infra muros. sed in campo pugnat prolium hostes. His diebus precepit quatuor milibus sagittariorum ut ipsam civitatem civitate. et stantes supra muros feriant et vulnerent sagittis. Precepit quoque duobus milibus equum fundamenta que struxerant amphion et zochor ruinaret. Aliis mille precepit ut cum ardentibus faculis portas undique incenderent civitatis. Illa vero tria milia ordinavit ut cum ardentibus pueris murum.

ferreis instrumentis dissiparet. Ipse vero alexander cum fundibulariis et reliquo exercitu phibeat. Inchoato itaque prello civitatis ex una parte diris ignibus prebat. Populus autem per murum precipians alij monentes. alijs liquide rube et brachia frangebantur. Erat autem quodammodo intra exercitus alexander histosus mimicus. hic gaudebat videns civitatem dissipari. Sed alij mulicis curans ysumea nomine videns sue patrie desolationem. alexander petebat. puellum illico cepit pariemus lametari. speras flectere alexander ut erga civitatem pietate flecteretur. Intuens autem cum alexander dixit. Quare me cum tanto conamine rogasti. Ysumea respondit. ut posses amicum tuum ad misericordias flectere. Audientes hec alexander iratus est valde. et iussit muros civitatis euelli ab ipsis fundamentis. Et inde moto exercitu cepit. cum vestigia quodam nobilissimus civitatis nomine dibomar comutabatur. Theba vero qui remanserant ex incendio civitatis petierunt responsus a belphimadeta appollinis. Quibus respondit appollo dicens. Ille qui thebanas destruit civitatem vires victorias psequitur. Et tribus victorias adeptus. statim nostram civitatem reformabit isoroma pulchra.

Quomodo alexander venit corinthus. et quidam thebanus quis in lucis obtinuit propter quod refecta sunt curias thebarum.

Alexander ita

quod thebanam civitatem relinquit abijt corinthus. Rogatus venit cum corinthis ut eis manibus luderet. Quorum preces acceperunt et putant quod spectaculum ipsi multumdo. Quibus

bus innumerebilibus dixit alexander. Quis ex vobis erit in capite ludus. Dibomarus quem super noianum de prebe thebana ridens dixit. Sive stre complacet maletati ego accepta prece lucas di ludum arripia prima vice. Et statim iussu alexander luctat est a vicis. Et dixit alexander. Sive vicaris corintheris. Statim quoque luctatus secundo et tertio deiecit. Statim quoque iussu alexander corinam accepit in capite gloriosam. Dixerunt autem ei precones. Nobis indica nomen suum. Dibomar ait. Sine civitate vocor. Audientes hec alexander dixit. Obsecrasse ceratorem ut quod sine civitate vocaris. Dibomar respondit. Indixime impatoris ahi regalit ydeme fulgens civitate habuit appellatam. Postquam vero impatoris suscepisti civitate penitus sum puer. Idcirco res ipsam intelliges alexander. cognovisti quod thebeis diceret. Et ait preconibus. Locasteris ut thebanus habet at reficere thebanam civitatem.

Quod alexander intravit templum appollinis et responsum habuit quod mundum sibi subiugavit unum.

Exinde exiens

de corinthis venit ad civitatem que plathea dicit. Cum per cepit quodam nomine stragones fugerit. Et ingressus templum dyane invenit sacerdotem feminam virginem que sacerdotalem habuit vestem. Que ut dixit ei dixit. Benevenisti alexander. Tu debes mihi tibi supponere unum. Illa itaque die ingressus est stragones templum in quo erat ipsa sacerdos. Quem ut vidit ipsa cum pluit alloquitur. Quid monstras

gonas post paucos dies tu priua-
beris principatu. Quo audito stra-
ragonas iratus est valde. et dixit ei.
Iste es digna sacerdotio fungi. Ale-
xander ingressus est ad te bene va-
cinata es et. mihi autem dixisti q
vniuersum perderem principatum
Eui sacerdos. Molurasci. sic enim
oportet fieri. nec potest vllaten⁹ pre-
termini. Faciūq; est vt post paucos
dies alexander iratus est contra stra-
ragonam. qm q; de principatu suo
deposuit. et eiecit. Stragomonas au-
tem abiit athenas. vbi de alexandro
quiebat. principatu suo priuauerat
cū laochymis conquestus est. Athe-
nenses vero hec audientes irati sunt
valde. dicentes se grauiā contra ale-
xandrum facere. nisi forte stragomo-
nas suo principatu redderetur.

Quomodo Alexander venit a-
thenas. et qualiter scripsi eis.

Alexander au-

a tez amoto exercitu venit a-
thenas. Audiens autē que
athenienses dicebant. scripsi eis epi-
stolam ita contentē. Alexander fili-
us philippi et regine olympie
atheniensib⁹ hec dicimus. Postq;
mortuus est pater noster sedm⁹ in
dignitate solio. descendimus in cō-
silio occidimus. vbi omēs habuan-
tes nostro imperio se subdiderunt.
ab vbe roma vsq; ad mare occide-
ns. Illi recipientes nos pacifice. Illi
prelio subuigati. Molientes itaq; ad
nos venire pacifice. habundantes eo-
rū fecimus finitimus dissipari. Illūc
autē egredientibus nobis de mace-
donia et p⁹ totā paritē affricę. itā seun-

tibus thebani ceperūt nostro impe-
rio derogare. quoruū superbiam fe-
cimus vsq; ad terrā declinari. Tho-
bis autem atheniensibus scribimus
vt nobis decem philosophos diti-
gatis cū quibus cupimus nostrū
ingenus exercere. Nihil aliud a vo-
bis petimus nisi vt nos tanq; reges
et domini timeatis. Si autē nostro
non vultis imperio colla submune-
re. oportet vos nobis fortiores eni-
stere. aut fortiores vobis imperio de-
clinari. Regentes itaq; athenienses
epistolā. ceperūt vocibus infamire.
Eufculus autem philosophus con-
surgens in multitudinem populū di-
xit vt nequaqs; verbis acquiesceret
alexandra. Idopulus autem cōgre-
gatus in vniū supplicauerunt demo-
stheni philosopho vt eis consilium
daret. et quicquid videretur suo con-
silio aperiret. Ille igitur eleuans se
et manu imperans silentium taliter
est locutus.

Tri concives

p mei percipite supplico ver-
bula mea pacifice et audia-
tis. Si tales vos scienus esse vt va-
leatis magnitudines opprimere ale-
xandri. pugnat cum eo. et vba eius
nullatenus admittatis. Sin autē
eius scitmini maiestati. Scitis enī
q; sicut audiimus a maiorib⁹ nos-
tris. Senes rex fortissim⁹ et excel-
sus licet multas fuisset vicinas cō-
secutus. tamen in clayda dāna mul-
ta est perpeffus. Idic autem alexan-
der innumerales pugnas exerci-
t. in quibus nihil aliud q; victorias
semper reponauit. Nonne habuam⁹
teotyri milites erant fortissim⁹ et ur-

omni armorum exercitū erudit. qd
eorū profuit multitudo vel fortitudo
Thebei sapientia multa reuebat.
qui et quoruū ciuitas arte pugnandi
nō modicū ornabant. Quid autē
eorū p⁹int sapientia et vigor for-
tissimus prediorū. Idipenses qn-
tūmūq; pugnauerūt cū alexandro
tandem succubuerūt ab impetu ar-
matorū. Nōne intellexistis q; inu-
merabiles ciuitates ad quas abiit
sine pugna et alimacōne aliqua sue
sūt suppositę maiestati. Ex eo q; stra-
ragonem suo priuauit principatu be-
ne fecit. Culpa enī stragomonis in-
teruenit. quonā sicut audiūm⁹ ale-
xandru enī sapientia circūfultum q
sine culpa stragomones munime ere-
cisset.

Quomodo athenienses miserū
tributa magna alexandro. et coronā
aureā fulcra gemmis pretiosissima.

Volentes ita

a q; athenienses vnanimiter
ceperūt philū demosthenis
approbare. et statuerūt alexandro co-
ronā aureā dirigere pensamē librali
centū quingenta. et nūcios pmit-
tentes ei censum pariter et tributa.
Rebboncos autē ei nullaten⁹ dire-
xerūt. Thebaines autē missi ad alex-
andrum obtulerunt ei coronam aureā
et censum et tributa annualia pro-
mutentes prout athenienses accepe-
runt. Audiens eos alexander statim
eufculi consilium intellexit qui dixe-
rat vt resisterent alexandro. et philū
demosthenis dicentis vt manda-
tis alexandra munime obuiarent.
Scripsi tamen eis epistolā ita con-
tinentem.

Epistola missa atheniensib⁹ ab
alexandro.

Alexander fi-

a lus philippi et olympie
regine. Quousq; sub po-
tenti manu grecorum Barbaros
submutamus. nomen regum nul-
latenus assumemus. Atheniensib⁹
hec dicimus. Non cogauim⁹ ci-
uitatem vestram cū exercitu inro-
ire. sed tantum cum principibus q;
habemus. Idopolumus siquē
vos ab omni suspitione criminis li-
berare. Vos autē de nobis cōtra-
rium cogitastis. prout vestra mani-
festat conscientia. Testes enim mi-
hi sunt dii. q; si quis ex vobis cōtra
nos calcaneum erexit. contra eus-
ram indignationis nostre nullate-
nus fudissemus. Sed vt scitis mali
semper cogitant mala et cōmittunt.
Thebais q; omnib⁹ cōtra nos ar-
ma leuantes dignum inde meritis
acceperunt. Vos autē in nobis
conscientiā habentes culpastis nos
iam. quia stragomonem deposui-
mus qui grauiter contra nostram
maiestatem commisit. Scripsimus
vobis vt decem philosophos mite-
rentis. Vos autē nostrum abiectis
mandati post terga. ignocōtes
potentiam alexandra. Accit autē
inde possitis de culpa reprehendi. ta-
men vobis omnis iniurie delictum
remittimus omnemq; cōtinuacīe
prauitatem. Conforamini igitur
effortelen. nullam enim a nobis sus-
tinebitis grauitatem. Ex eo q; de-
mosthenis consilio adhibitis. Le-
genebanc epistolam athenienses
gausi sunt valde.

Quomodo Lacedemones ne
gantes recipere alexandrum para-
uerunt se ad pugnam.

Exinde amoto

D exercitu venit Lacedemoni-
am alexander. Lacedemo-
nes autem mandatis ei nullo mo-
do parentes unanimiter referebant.
Non sunt imbecilles sicut Theben-
enses qui amuerunt impetum ale-
xandri. sed viri utem nostram virili-
ter ostendamus. His itaque dictis por-
tas ciuitatis clausurunt. et ascenden-
tes muros undique consistebant. Alie-
derunt etiam naues. sibi que ad litus
maris obuiam erant. Elides hec
alexander direxit eis epistolam in-
continentem.

Epistola missa Lacedemonibus
ab Alexandro ut ipsius mandatis
obedirent.

Alexander filii

Aus subditi regi Olympi-
ce Lacedemonibus hoc di-
cimus. vobis consilium videremus
quam a nostris antecessoribus acce-
pistis integraliter seruens. Et nos-
træ manus extendere ad aliam quæ
tangere non potestis. Si enim gau-
dere cupimus fortitudine personarum.
sic vires vestras ostendite ut a nobis
dignum recipiamus bonorum. Ideo
que firmiter vobis damus in manda-
tis ut graue vestro nauigio crea-
tis periculis ignis vos turpiter com-
pellat profligare. Quod si facere vultis
pendens videbitis vosmetipsos re-
bellosums cui periculi alexander.

Quomodo Alexander expugna-
uit Lacedemones.

Egentes hanc

I epistolam Lacedemones
irati sunt valde. Exerunt
que ad pugnam se fortiter prepa-
rare. Alexander itaque cum exercitu
circiens ciuitatem. et facto impetu
cepit precipitare eos per muros. alios
moxiuos. alios vulneratos. Ita
ues autem igne succense cremaban-
tur. Reliqui vero qui remanserunt
tale cernentes periculum. egressi de
ciuitate. et prosternentes se pedibus
alexandri. rogabant ut penitus non
captiuarentur. Respondit eis Alex-
ander. Item ad vos mansuetus. et
mansuete merere recipere noluitis. Eos
cremate sunt naues vestre. ciuitas
populo depauperata. Nonne tunc
vobis ut non extenderetis manus
ad sidera que nemo tangere potest.
Qui enim ad tam ardua scandit.
ut pedis non habeat firmitatem. ir-
remediabiliter cadit in profundum.
Ceterum si bene conspiciamus vos
non criminaliter reprehendum. cum
de nobis facere sperabatis sicut per-
ses. et parentes vestri antiquitus fe-
cerunt. Hunc autem spes vestra pe-
nitens vos fecit. quia sustinere ne-
quistis impetum armatorum. Et his
dictis Lacedemonibus imposuit li-
bertatem.

Quomodo Alexander iterum
ingressus est regiones Barbarorum
de quo Varius valde iunxit eius
aduuentum.

Exinde amoto

D exercitu ingressus est partes
alicuius in regiones barbarorum.
Varius itaque imperator auditis ad-
uentum alexandri perterritus est valde.
Stranque congregans principes et satra-
pas suos consuluit eos dicens. Ele-
deo iste sic vadit. pugnao victoria
crebit pariter virtute. Ego autem puta-
bam illum esse latrunculū quāquam predo re-
giones debiles plaret. Ipse siquidem
pugnat vir. et sicut rex humilis. et
quāto plus super ipsum minor exaltat. et
tō magis nomen eius ad altissima sub-
limatur. Turci et ludicæ pilam et
iocum viri ludū disceret puerorum.
Sed quid dicit discipulus. videt ex-
dere magistrū. et quāquam vadit illum
fortuna prebere comitatur. Dico-
ergo nos de saluando nostra pluri-
mū mediari. ne in elatione et stulti-
cia vane glorie incidamus periculum.
despicio ipsum dicentes. Nihil est ale-
xandri superbia clau. eo quod phidia gau-
deamus. cum paruus eius creuit et ma-
gnitudo nostra deficiat. Nō dubi-
to enim quā superbia puidenna adiuuat
eum. volēs illi cedere et dyadema et
pus illi faueat et augmēt. et dum
credidi illum eicere de ellada. eiecit
nos ipse de persia.

Quō Varius imperator consi-
lia fecit cum suis principibus. Alter pos-
set resistere alexandro.

Is dictis a

Bario respondit macher
frater eius. Magnificasti
alexandrum. d. quille exardescit ingre-
di phidia que nos elladam occupare.
Unde si placet vire moribus alexan-
dri. si cuius stabit regni in eo consilium.

et alia plurima subiugabis. Alexander
enim volēs pugnare cum aliquo. satra-
pas aut principes nō trāsmittit. sed ac-
cedens ipse in phio sibi nomen et alia
nascit. Audies hec dari? dicit. De-
beo ab illo an ille a me crepus colle-
gere. Respondit vñ de principibus di-
cens. Alexander in oibus periculis
mus in nullo delinquit. sed p semet-
ipsum viriliter agit cuncta. qui fortiaz
ipsa a nauitate accit leonis. Cui
dari? Unde hoc tibi nouis. Illere
spondit. Eū tuo iussu tollere a phio
lippo censum accederem? macedo-
nia vñ figurā et summāque sapien-
tiā. Unde si tibi placet p cunctos fi-
nes regni in dinge. et cōgregas oēs
satrapas tuos et principes vniuersos
que sub regno persarū gens plurima
conuenit. Iparibi necnon et alibi.
Alpollamati. Itali. Barbei. Viru-
mani. quā vero gentes centū quāquam
ta tue seruāt maiestati. congregantur
omnes in vñ et queram? a diis au-
xilium. Unde cum viderit alexander ple-
nitudinē gentium et barbarorum vñ
vniuersa membra eius amorb? et re-
morb? rapiant. Cum ali? ex principibus
dicit. Bonū consiliū sed nō vñ
le promulgasti. En ignozas quā
lupus marimum fugat gregem pe-
cudum et dispergit. Ita et grecorum
sapienna superat multitudines bar-
barorum.

Quomodo Alexander balneas
uit in flumine ex quo propter aque
friguitatem infirmus fuit.

Et terea Alex

Iander cōgregata maria
multitudine pugnatore pue-
rit ad numerum ducentorum milium

hominum. et amonitio torijs venit
ad fluuij qui oceanus nuncupat. ex
quo aqua labit frigidissima et pella-
ra. accidit aut voluntati et in ipso
flumio lauaret. Factum est aut sed le-
sio maxima facta est in capite eius.
ita q doloribus et febribus marinis
torqueret. Que videntes macedo-
nes infirmari turbati sunt valde ti-
mentes inter se referre ceperunt. Si
nota fuerit Dario infirmas alexan-
der. facto impetu sup nos penitus
nos debet. Sanus enim alexander
omnes milites confortabat.

Quomodo medicus Alexander
pononem sibi dedit. ex qua itam
conualuit Alexander.

Alexander ita

a q vocauit ad se medicum su-
um nomine Philippi. et de in-
firmitate sua sagaciter inquirebat.
Erat itaqz medicus ille iuuenis. et in
omni arte medicine pfectus. Propterea
serat enim alexander q p vna potio-
ne ipsum ad sanitatem pstatim reuoca-
ret. Quidam vero princeps milie q tene-
bat armenam nomine Parmeni q val-
de huic medico iudebat. ex eo q ab
alexandro dulcius amabat. scripsit
alexandro dicens. Cave tibi a Phil-
ippo medico. noli quamvis obliuere
bibere ponones. Darius enim permisit
sibi filiam suam coniugio copulare.
ipsumqz regno suo coniungere. si te
occasione aliqua suffocaret. Parme-
gens aut alexander eplam nullate-
nus turbabat. Confidebat enim mul-
ti de pura pfecta Philippi. Interea
Philippus cu ponone parata in gres-
sus est ad alexandrum. sibi qz quas

dixerat obtulit medicinam. Alexander
aut suscepta ponone in vna manu te-
nens medicinam. et alia manu tenens
epistolam. in facie medica fortiter inie-
debat. Cui medicus ait. Polu marie
impator ex pauescere ponone sed bi-
be illam. Statimqz alexander pononem
sumpsit. Deinde philippo indicauit
eplam. Lecta a philippo epla du-
xit. Parmene impator no sum i cul-
pa ex hoc qd epistola refert. Alexander
der itaqz sanus effectus est. vocauit
qz ad se philippus. et amplexatus est
collum eius dicens. Postquam philip-
pe amorem et fiduciam que habui ad
te. Primo enim ponone tuas bibi.
deinde epistolam tibi monstrauit. Cui
philippus ait. Parmene impator
ipsum precepe coram tua presenna sta-
re. qui talem tibi epistolam destinauit.
Instruitqz enim me tale facinus ex-
petrare. Porro alexander iussit ad se
Parmeni venire. et percunctatus
inuenit eum morte dignum. Sicqz
precepit ut capite pararetur.

Quo alexander subiugauit sibi Ar-
meniam et Mediam. et venit ad flu-
men eufraten. et ibi pontem costru-
fecit caibenis colligari.

Exinde amoto

b exercitu venit in Mediam et
Armeniam magnam. ipsaqz
suo impio subiugauit. Deinde ab-
lans diebus multis ingressus est locum
aridum et inagrosus. ibi aq minime
pistebat. et trahens p locum q de adma-
cus venit ad fluuium eufraten. ibiqz
tentoria fixit. Statimqz alexander ius-
sit afferr ligna et pontem clauicium
fecit super ipsum fluuium preparari

et stringi clauis ferreis et carbentis
et preceptis suis milibus ut transirent.
Illi vero videtes fluuii magnitudinem
cursu velocissimo permeare inue-
runt ipsum incedere ne carbentibus op-
pesset imagine pondere frangerent. Ty-
dens aut eos alexander dubitare p-
cepit custodibus qui ducebant anialia
ut primum transiui exercerent. deinde
omnis exercitus sequebat. Multas
vero adhibuit tubas. Alexander ve-
ro iussit ut valde et vocans principes
suis p m ipse traheret. deinde pri-
nceps et omnis exercitus sequebat. Flu-
uii duo tygris et eufrates pergunt p
mediam et mesopotamiam et babylonem.
et sic in nilo incorporant.

Quo alexander destrui fecit po-
tem postquam fluuium transiuit.

De transitu

c Et ergo alexander et omnis ex-
ercitus castrametatus est. et
pontem fecit vndiqz dissipari. Qd vi-
dentes illi de exercitu instans sunt val-
de. et murmurantes intra se referre ce-
perunt. Si acciderit ut de plio fugia-
mus non erit nobis transitus sup aquas.
Intelligens aut alexander murmura-
tiones. dixit illis. Quid est qd in vos
dicis. Si acciderit ut de plio fugia-
mus. non erit nobis transitus sup aquas.
Pro certo scitis quideo feci potius
ligamina latari ut viriliter pugnare-
mus. aut si fugam magis qz pugnam
eligerem? oes vni animo perieram?
Elictona est in pugna non his q fugi-
unt sed q sequuntur efficaciter. Confor-
tent itaqz corda vestra. et quasi ludum
pugne formidine existimemus. q cer-
tissime scitis q nullo modo videbi-
mus macedoniam. quisqz oes barbaros

deprimemus. Tunc siquidem cum
victoria reuertemur.

Quomodo Darius imperator
pugnauit cum Alexandro macedo-
ne et fugit.

Interea Darius

us imperator hostium mul-
titudine congregata et ordi-
nans sup samaribus angenis erexit
castrametatus est sup fluuium tygris.
Alio itaqz die conuenerunt Darius
et alexander ceperunt acriter pbari.
Tandem cadere ceperunt plurimi
barbarorum. Videntes autem bar-
bari se victos fugae presidiu penerunt.
In ipsa liquide pugna fuit vir qui
dam persarum acer animo et corpo-
re magnus et formosus. Cui suppon-
derat Darius filiam suam dare in
proxem. si alexandrum gladio occi-
disset. Hic autem indutus veste et
armis macedonum intra acies pu-
gnantum mienus stetit posttergu-
alexandri. et euaginato gladio per-
cussit tam fortiter caput eius ut gas-
lea penetrata caput alexandri ali-
qualiter vulneraret. Videntes hoc
milites alexandri statim apprebent
derunt illum. statimqz eum ante fa-
ciem alexandri. Dixit ei Alexander
ostrenuissime vir ut quid caput
meum vulnerasti gladio. Existima-
ba autem alexander ipsum esse ma-
cedonem. Idone cognoscebas me
esse alexandrum adiutorem et ser-
uum vestrum. Cui persa barbarus
respondit. Non me existimes mar-
tis imperator esse macedonem. sed
ex gente crudelissima barbarorum.
Idcirco feci. quia Darius mihi
promisit filiam suam legumare.

si caput tuū suo conspectui p̄sentarē.
Alexander itaq; cunctis milib; suis vocatis ip̄m statuit coras illū. Et quicquid ex eo facit^r erat implorabant. Adhuc autem dicebant ut crucis subiret tormentum. Illi ut capite priuaret. Quidaz; vtrū voluerit ip̄m diuis ignib; cōcre mandū. Alexander autē bis auditis respōdit. Quid enim malifecit vir iste si curauit mandātū domini sui adimplere. qui enī iudicat illū morte dignū seip̄m iudicat in futurum. Itā si ego iuberem alicui vestrū necare. Variū eadez; vobis incumbere pena a Varo inferēda. quia iustitiam iudicat. Itā barbarū puniēdū. Et hec dicens iussit ip̄m ire cū salutē. cōmendans eū de virtute et fortitudine. Audiens itaq; Varius satrapes suos succubuisse. statim vocauit multitudinē equitū et pedum ascendens in montē silicet tantū ibiq; cum toto exercitu sperans aleranda fortitudinē superare. Igitur congressus pugna cū alexandro varius victus fugit. Alexander autē p̄secutus est eū vsq; ad ciuitatē Bacerem et castrametatus est ibi et dijs suis vicimas imolauit. Illo vō die ip̄am ciuitatē acriter expugnauit. appēbentē vsq; illā posuit ibi solū magistratū. et omnes ciuitates per circuitum positas sue suspensio minationi. In ipsa siquidē ciuitate inuenti taburos innumerabiles cōgregatos et matrem Varii et filios et proximē.

Quomodo vnus ex principib; Varii venit ad Alexandrū. p̄mittebat Variū in manus eius ledaturū.

Quēter hec vnus

1 ex principib; milie Varii imperatoris venit ad alexandrum dicens. Magna me imperator vnus ex principib; milie Varii sum. cui innumera seruita contuli. nibiq; boni consecutus sum ab eo. Quapropter si cōplacet vestre maiestati exhibere mihi decem milia inuentum armatorū. Spondeo enim me Variū et maius multitudine milie eius traditurū. Audiēs hec alexander dixit. Amice non iradam tibi extraneos cū tuos cupias impugnare. Interea quidā ex principib; Varii scripserunt sibi epistolam ita contentam.

Epistola missa Varo a satrapis suis.

Egi regū pre

1 clamo deo magno Stari et spoythi satrapes seruauit. Scripsi tui alio tempore maiestati vestre. et nūc vobis scribimus iterato alexandri macedonis argumētū. Ipse enim vobis ad terras nostras pueniens omnes facultates nostras rapit^r expōtauit. nostros milites interfecit. Sicq; sum^r tanta tribulatione oppressi q̄ impetū eius de cetero sustinere non valemus. Quapropter deitan vestre supplicamus q̄ seruitutē nostrā ad memoriam reducendo nobis dignemini taliter subuenire. ut hostibus resistentes violentiā quā nobis ingeritis repellamus. Qualecta statim scripsit alexandro hoc modo epistolā.

Epistola missa Alexandro a Varo.

Strus rex per

1 sarū et rex regū famulo nostro alexandro mandamus. Super ad aureas nostras puenit q̄ paruataz; tuā nostre credis cessitū. diu coequare. Sed impossibile est uerem et ponderosum alinū ad sidera sublimari. cū aliis et volatilis carcat instrumētis. Non eleuet cor tuū in supbia ppter victorias quas fecisti. Eludium^r siquidem q̄ erga matrem meā et filios benignitatē maius ostendisti. Unde p̄ certo scias q̄ q̄dū illis benefeceris nō mebas debis amicū. et si male illis feceris maiores ppter inimicitias nō habebis. Itō pigris ergo torquere eos. q̄ q̄nq; iras nostre sententia vobis sup̄ tuam arrogantiā promulgandas. Alexander itaq; recepit epistolā legi eā subdēs. Et respondit Varo tali modo.

Responso Alexander debuit Varo.

Alexander si

1 lius p̄bilipz olympiere gine Varo regi perlarū. dicendo mādā. Supbia elano nem et vanā gloriā diu odio habuerunt. Sicq; mortales puniūt cū si binomē immortalitatis assumpit. Tu quoq; non cessas quousq; poteris deos blasphemare. Ex eo vō q̄ nos redarguas ppter benignitatē quā p̄genia tue ostendim^r inapte cognatione tue moueris. Quoniam illud nec tue cause captāde deuolente nec grane psequēde pegim^r. Sed p̄cessit solūmodo de nostri cordis elegancia et viute. De victorijs deniq;

quas nobis diuina pudentia erogauit nullaten^r extollimur. Nij enī nos adiuuant quosm quondie v̄lipendis. Hec itaq; sibi epistola nunciū tibi trāsmissa. Cū igitur tibi q̄ certissime contra te venio festinat^r ter. Hanc epistolam debui alexander nunciū Varii et dona optima. et dimisit eos. Unde scriptis epistolaz; alexander principib; suis tali modo.

Alexander fili

1 a us p̄bilipz olympiere gine p̄cipib; et subiectis satrapib; nostris habuit^r Syria. Capadocia. Beplogione. Arabie. Itapathalpie. Laodice. et alijs genib; grā. Dā. vobis firmi ier in mādā. ut vnusq; vestrum nobis pparet pelles animalū mortuoz; mille pfectas. eosq; alexandri dirigatis. ut nobis et nostris militib; basia indumēta q̄ calciamenta p̄parent. et camelos nostros quos habem^r alexandrie vsq; ad eufra. et flūuū dirigatis. Inter hec uasq; vñ et p̄cipib; Varii noīe nostri scripsit epistolā Varo ita contentam.

Epistola missa Varo ab Alina. Italo prima te suo. q̄ alexander expugnauit.

Strio preclaro

1 deo magno Hostodi seruū tuū. Non decuit me talia vestre mutere maiestati. Sed iū facio hec et coact^r. Sciat itaq; vrā sublimitas manifeste q̄ duo magni nostri p̄dio qd cū alexandro cōmilimus diem vltimam clausit. Ego autē vulneratus grauissime

ausuga. Plurimi etiā vestri potē-
tissimi & p̄clarissimi milites vestri
imperium denegantes se exercitui
alexandri iunxerunt. qui eos bono-
rificerē cepit. illisq; regales prouinci-
as erogauit.

Bespania Barj.

Ecepit itaq;

r Barius epistolā scripsit
Hlostodi principi suo ut
milium exercitus prepararet & gen-
ti Macedoniae cōstitaret. Scri-
psit & aliam literam ad Iudorum re-
gem iudoy. ut sibi dignaretur au-
xilium impare. Iudoy vero re-
spondit Bario hoc modo.

Epistola missa Bario per Iudo-
rum regem Iudoyum.

Huiusmodi

p rum rex Bario regi per-
sarum Salutem. Quas
rerogastis nos vni vestrum auxi-
lium veniremus. Iudoy sumus &
sumus semper in vestri adiutorii
aduenire. Sed ipediu nos infirmi-
tas qua tenemur. Nobis enim mo-
lestū est valde de iniuria quā graui-
ter sustinens. Unde sciaus nos cuius
decem milibus legionibus in vestri
adiutorii in primo accessurū.

Quomodo Roboga mater Ba-
ri scripsit sibi ut pacem alexandri pe-
teret. & cum ipso iuratus nullo modo
pugnaret.

Im audisset

c Roboga mater darii un-
peratoy q; prepararet se

Barius cū exercitu. ut alias pugna
committeret cum alexandro. in istis
effecta est valde. Que itam scripsit
ei epistolam continentem ita. Regi
persarum Bario dulcissimo filio
suo Roboga mater dirigit gaudi-
um. Huiusmodi quum populū
congregatus es & alias plurimas
gentes. ut cum alexandro rursus pu-
gnares. Sed nil tibi valet. Nam si
omnes habitantes in seculo congre-
gares. sibi minime posses resistere.
cum diuina prouidentia ipm foue-
at & sustinet. Dimite igitur sensus
altitudinis & declina paululū a glo-
ria tua fauens magnitudini alexan-
dri. Melius est enim tibi relinquere
que retinere non potes. ut que tene-
ri possunt pacifice fruantur. ne du-
peltis omnibus imperare. & triuple ab
omnibus exercitum inuadere. B. data da-
rio epistola turbatus est. & fleuit val-
de venientibus sibi parentib; in me-
moria.

Quomodo Alexander iurāt
Barium psonaliter in figura mer-
curi.

Et terea alexā

i deramoto exercitu appro-
pinquauit se ciuitatem persarū
in qua Barius consistebat. Ita ut
sublimia loca montium quę erāt su-
pra ipsam ciuitatem conspiciebant.
Alexander autem precepit milib;
suis ut incidere ramos arborū et
berbas euellerent. easq; inferre et q;
rum pedibus. & mulorum quos vi-
denes perses ab excelis montibus
stuebant. Et veniens iuxta ciuita-
tem perses in qua erat Barius vine
re diuertit. Et castrametatus est
ibi. Et conuocans principes suos

ait. Audiam; nūcū Bario dicētes
illi ut pugnet nobiscū. aut se subiciat
at potēne pugnator. Eadē vero no-
cte apparuit alexandro mercuri; po-
tans clamare ac vestem macedonicā
dicentisq; illi. Fili alexander cū opus
tibi fuerit temp; adiutorio tibi astas-
bo. Unde igit ne mitas Bario nū-
cū quē distulisti. polo enim ut induas fi-
gurā meam & pergas illuc. quous sit
periculosus regi accedere. p. legato.
Holi mi expauescere. q; ego in adiu-
torium sum tibi. nullāq; angustia; sus-
tinebis. Exurgens aut alexander a
somno magno gaudio est repletus
& conuocans amicos suos ille somni
um suus qd viderat recitauit. Et illi
consuluerūt ei ut ita faceret quē ad-
modū p somnū ei reuelatum fuit.
Alexander itaq; vocauit vniū de p̄n-
cipib; milite sue cui nomē erat eu-
mulus. Erat enim vir fortis audax et
fidelissimus alexandro. & cum iussit
equū ascendere ut sequeretur eum.
Factūq; est ita. Et cū prexissent am-
bo ad fluuiū qui dicit grancus. qui
stagnia lingua persica nuncupatur
inueniunt illū coagulātū. Atq; ale-
xander mirato habitu in p̄ncipem
milite sue cū duobus equis eum de-
misit. & cū illo in quo sedebat transi-
ens ipm fluuiū. cepit contra ciuita-
tem Barj p̄ficisci. P̄nceps v̄o ro-
gabatur eum dicens. Maxime impe-
rator transire tecū fluuium me per-
mune. ne forte tibi aliqua angustia
eueniat. Cui alexander dixit. Expe-
ra me hic quomā mibi adiutor; erit
quem fui in somno contemplatus.
Iste enim fluuius quē superius di-
ximus byemali & vernali tempe to-
ta nocte coagulatur; existit. Adaneve-
ro cū calit sol dissoluitur. et cursu nā

rapido fluit. ut si quis ingressus fue-
rit velocitate fluuii rapiatur. Est au-
tem latitudo eius stadiū vniū. Cum
autem venisset alexander ad portā
ciuitatis. audientes eum perse non
modicum in figura eius obstupue-
rūt. existimātes illū deum esse. Stra-
timq; interrogauerūt eum dicētes.
Quis es tu. Ille respondit. Ego sū
apocrisarius alexandri. Barj im-
perato; intendens p moniana. & ag-
gregato multitudine exercit; ut ali-
am pugnam cū alexandro commi-
ret. Qui cū venisset ad portam ciui-
tatis & inuenisset alexandri loquen-
tem persis. miratus est valde figurā
eius. sperans ipm esse apollines
qui descendisset de celis. Stramq;
adorauit eum dicens. Quis es tu.
Cui ille dixit. Noli me rex alexan-
der adire ut tibi dicere. Quid moras
facias ut timudus. Egredere itaq; cū
amicis tuis & pugnare. aut subeas
iugum victoris. Audies hec Barj
us dixit ei. An tu es alexander. q; tan-
to furore sermonem tuū pmulgas.
Quia ut video. non tū nūcū sed ve-
ter superba promittis. Et mame sci-
as q; ex dictis tuis minime p̄rurbor.
Dilucumbe mecum in cena bodie.
hec dicens tetendit manū suam. ap-
prehendit eum per dexterā. ipm q;
in palacium introduit. Alexander
autem intra se cogitans cepit dice-
re. Bonū signū feci in me iste bar-
bar; me per dexterā in palacium in-
troduit dicēs. q; diis adiutorib;
meū erit in primo palacium. Et in-
gressus Barius in acium alexandro
in triclinium. in qua erat cena deli-
catislima sparata distubuit. Et p̄n-
ceps milite Barj alexandrum fa-
cie ad faciem cōsiderabat. Erat au-

tem ipsum triduum undiq; auro purissimo coronatum. Ipsi se vero videntes formam Alexandri. Sapientiam, audaciam et fortitudines, que in tali corpulculo latebat penitus ignorantes. Parabiles huiusmodi et mente et sciamina et antea purissimo fabricata. Ipsi vero pocula in vasis aureis et gemmis preciosissimis deferabant. Cuius autem poculum esset poculum alexandri in sinu suo illud recodebat. Illamque est et aliud vas, et de ipso idem fecit, siquid terno fecit. Illatores vasculorum cum beuissent imperatoris Dario reuerunt. Audiens hec Darius erexit se et dixit. Amice quod est hoc quod facis, quia vasa in sinu tuo recondis. Cum alexander. In conuiuio nostri regis talis consuetudo tenetur ut conuiuantibus si uelint tollant vascula quibus bibunt. Sed quoniam hec consuetudo vobis indigna videtur ea vobis indigna restitui sine mora. Et hec dicens reddidit punicernis. Ipsi se vero qui sedebant in conuiuio ad inuices dicebant. Ista consuetudo laudabilis et bona est. Quidam enim principes laudabant istam consuetudinem et multum comendabant. Quidam autem principes Darii cui nomen erat Anapoliis, sedens in conuiuio intuebatur facies alexandri. Uiderat enim eum quando iussu Darii interfectus a cedoniam, ut iussu ipsi tolleretur censum a philippo. Iste intelligens vocem eius et figuram eius contemplans mira se cogitare et dicere cepit. Nonne hic est alexander. Et statim erigens se accessit propinquus ad Darium dicens. Misit me imperator. Annunciate quem vides.

alexander filius philippi macedonensis est. Alexander autem videns eos inter se mutuo loqui, intellexit quod loquebantur de cognitione eius. Statimque se erigens de loco suo extra triduum exiit. Et accipiens flammeam fasculam de manu cuiusdam per se ascendit equum suum, quem inuenit ante palacium Darii alligatum et cursu velocissimo fugebat. Ipsi se vero videntes hec omnes armati cum strepitu maximo ascenderunt equos, et secuti sunt velociter alexandrum. Sed cum non esset obscura ceperunt errare, alij sedebant facies suas per ramos arborum, alij foueas incedebant. Alexander autem fasculam flammeam portans in manu, recto tramite incedebat. Sed et autem in throno suo Dario recogitantem quam fecerat audaciam alexander, aspexit statuas aureas et ferrea perfarum regis que sedebat sub tribunalii triduo. Statimque ipsa statua corruit, et partes plurimas effudit comminuta. Videns hec Darius statim dolore nimio est commotus, ceperitque acriter flere et dicere. Hoc signum desolationis vult mihi esse et totum imperium perfarum detrimentum. Alexander autem veniens ad fluvium grancum, inuenitque eum coagulatum et transfuit. Sed antequam exiret dissolutus est fluvius, et equus eius absorbuit, et ipse cum difficultate maxima exiit, et conuictus est cum multo principi suo. Sicque ad exercitum suum remeavit, narrans quod gesserat cum Dario, et quomodo fugerat cum facula.

Quomodo Alexander confortabat exercitum suum.

Alia vero die

a congregato exercitu peruenit ad numerum ducentorum viginti milium hominum armatorum. Et accessit deus in eminentem locum, prout abbat exercitum suum dicens. Ipsi equabitur multitudo persarum plenitudinem grecorum, plures enim sumus quam illi. Attamen si plures nobis fuerint non erit deus vestrum paucior. Quia multitudo multarum nulla inferet lesiones vestrum pauciorum. Audiens hec omnes exercitus omnes una et una voce laudabant prudentiam suam et comendauerunt.

Quomodo Darius pugnavit cum alexandro et devictus fugi profugus.

Alius itaque

b amore exercitu suo venit ad fluvium grancum et castrametatus est ibi. Erat autem exercitus Darii magnus et fortis valde. Habebatque curtus falcatos decem milia. Illo vero die peruenit in campum vterque exercitus. Alexander vero ascendens equum suum, quem buccallus dicebat nomen eius, et ante oculos exercitus constitit. Quem videntes persae timuit. Bona valde eo quod aspectus eius terribilis videbatur valde. Sonuerunt tandem tubae et buccinae, et faciente alexandro imperio super eos statim mixta est virragies, et ceperunt acriter pugnare. Cadebant autem ex utraque parte milites vulnerati. Erat autem sagittariorum multitudo iam maxima quorum aer repletus sagittis tanquam ex nubibus spissabatur. Erantque in eis plures et tribulationis iam maxima ut totus campus ex semivivis et mortuis vestiret. Inchoa-

tu est autem pluvius ab ortu solis usque ad occasum pouravit. Ipsi se itaque caedere ceperunt. Videns itaque Darius suos deficere milites terga vertit et fugit. Erat autem obscura nocte, unde multitudo currum falcatorum fugientium plas innumerabiles occidebat. Cadebantque pedestres homines ante currus sicut messis in campo, quod ab equis multitudine percubabant. Veniens autem Darius ad fluvium inuenit eum pergelatum, et insidentes persae ab una ripa usque ad aliam impleverunt fluvium, itaque rupta glacie quidam inuenerunt in superficie fluminis perierunt. Alii vero venientes ad ipsum fluvium et nequeverunt fugere et fluvium transire ab insistentibus hostibus sunt interfecti. In hoc siquidem per hominum sunt ex plebe trecenta milia hominum, exceptis his qui profunditas fluvii suffocavit.

Quomodo Darius fugiens ab imperio alexandri intrauit civitatem suam et grauer lamenabatur.

Ubiens autem

f tem Darius ingressus est civitatem suam, et ascendens palatium suum intro super faciem suam se perstravit, et ex profundo pectoris alta luctus iras ploravit dicebat. Iste mihi misero, beu mihi infelix, quod celesus tribulatio me decessit. Ego enim usque ad sidera exaltatus sum, deprecatus usque ad terram miserabilis sum, deprecatus sum. Nunc fugitivus et subiectus factus sum. Darius qui omnes orientales in servitutem sibi redegerat nunc subiectus. Si cognitus esset hominum misero, quod accidere sibi debebat in futuro, illud in presentem cognovisset. In presentem enim vni-

Dicitur venit q̄ homines vsq; ad nubea
exaltat fortuna, & sublimet vsq; ad
tenebras demergit in profundū. Et
hoc dicitur reuersus est sensus eius
in eum, & erectus se de terra. Itaque
scripsit epistolam Darius ad Ale-
xandrum continentem ita.

Epistola missa alexandro per
Darium.

Dominatori

Duo Alexandro Darius
rex persarum gaudius
dirigit. Tanta est sapientia qua ani-
mus vester natus est p̄teritū p̄sen-
tum & futurorū mysteria contem-
ples in p̄sētibilibus oia negocia ve-
stra p̄trahens. Cognoscat igit̄ de-
stina vestra q̄ vos bō estis sicut
et nos de muliere carnea procreati.
Non igit̄ cor vestrum ad tam subli-
mia eleuetur quin semp̄ vestra no-
uissima cogitans. Cū autē a p̄mis
solent pluma discrepare. Nō enim
sufficit homini bella gerenti victo-
riā cōsequat̄. Recordamini xerxes
regis fortissimi a q̄ durum originē
q̄ innumerabiles victorias exerceuit.
& omni p̄sp̄ritate fulgebat. Sed q̄
p̄tra modū mentē suā ad sublimia
eleuauit. omēs suas victorias in el-
lada p̄summauit. Remissamini
q̄ ex diuina p̄uidētia hanc victoriā
acceptistis. Nobis igit̄ supplicātib⁹
vestrā misericordiam impendans. Con-
cedue nobis matrē. filios & vxorē. et
dabim⁹ vobis ibe fauros quos ba-
bemus in aydem & filios & bairam.
quos parentes nostri ibe faurizant̄
res sub terreis t̄nbulis condiderūt.
Dabim⁹ vobis medonū & persarū
regū dignitatē p̄ victoria ponam⁹

niquam p̄stuit iupiter summus
vobis.

Quomodo nunci Darius obitu
lerunt epistolam alexandro. & de re
sponsione eius.

Enientes ita:

Darius nunci Darius ad alexan-
dram sibi epistolam obtu-
lerunt. quā mox alexander iussit co-
ram omnibus legi. Audientes mil-
ites gausi sunt valde. Tunc vn⁹ ex
p̄ncipibus milite alexandri cui no-
men erat Parmenon dixit alexan-
dro. Alexandre imperator tolle om-
nes diuinas quas tibi spondet et fili-
os. Audiens hoc alexander vocauit
ad se nuncios Darius. & corāz omni-
bus dixit eis. Dicitur imperator ves-
stro miramur p̄mo si matrem fili-
os & vxorē credidit de manib⁹ no-
stris trahere. Si vicus est Darius
nobis premiū non promittat. Sed
se subiiciens iugo nostro omnes di-
gnitates sue & diuine maiestatis no-
stro culmini exponant. Si vic⁹ nō
est Darius iterum nobiscū pugnā-
tū mutet. Et his dictis dedit eis do-
na optima. & dimisit eos. Deinde p̄-
cepit militibus ut colligerent corpo-
ra mortuorū. ipsaq; recondere in
sepulchris. vulneratis quoq; infer-
rent medicinam.

Quo alexander castrametatus
est iuxta fluuiū Granicum.

Exinde amoto

Dexercitu castrametatus est iux-
ta fluuiū Granicum. & ali-
quantis dieb⁹ biemauit. ibiq; diis

immolauit victimas. Erantq; cir-
ca ipsum fluuiū palatia pulcherrē
ma summis arboribus eleuata. q̄ con-
struxerat Xerxes rex persarū. que vi-
dens Alexander. fecit succendi. Et
post paululū penitentiā dicens p̄-
cepit ut ea nullus omnino cōbure-
re p̄sumeret. Erat t̄p̄o in loco etiam
ager pulcherrimus & marum. in q̄
antē reges & iudices persarū mor-
tui condebant. In q̄ fodientes ma-
cedones in ipsis sepulchris vascula
gēmea cōperiebāt. Inuenerunt ibi
sepulchra istam regis assyriorū per-
sari ex vno lapide amictu cōcaua-
tum. habens fons sculptas palmas
laas. & aues ex omni genere factas.
Et tam lucidus erat amictus v̄t ex-
am a fons integrū corpus hominis
appareret. Erat quoq; in ipso loco
tūrnus angustiosus & pessima. in qua
multi homines consistebāt. Alij trun-
cans pedibus. alij tibis confractis.
alij manibus mutilatis. alij oculis
indigebāt. Alij audientes strepitū
armatorū clamauerunt omnes ad
alexandrum. Audiens autē alexan-
der clamorem eorum iussit illos ex-
trahi. & vidēs illos misericordia mo-
tus doluit atq; plorauit. & mādauit
illis dari p̄ vnum quēq; auri dra-
gmas decem milia. & iussit illos p̄o-
prietates suas in integrum restitui.
Istos enim tenebat Darius in car-
cere. eo q̄ fuerant nobilissima proge-
nie nati. & vniuersas possidebāt su-
as. & rogabat seruis suis. Intra re-
uerentes nunci Darius ab alexan-
dro narrauerunt sibi omnia que di-
xit alexander. Darius itaq; hoc au-
diens iterū cepit preparare se ut cū
alexandro pugnaret. Scripsit & ale-
xandro epistolā ad istodum regē In-

dozum continentem ita.

Epistola missa a Dario Istodo
regi Indorum.

Strius rex per

Darius Istodo indorum re-
gi gaudium dirigit. Illud
vobis supplicauimus. & iterum sup-
plicamus. ut in nostrū adiutorium
contra illos qui conati sunt dissipā-
re nostrum palaciū venirent. Istodo
certo sciens q̄ simile vobis euent⁹
et detrimentum. si p̄ncipatū nostrū
stram dimiseritis vobis videmib⁹
dissipari. Nam & ipse alexander qui
sic pugnat indomū habet animum
et ferocem. qui sicut leo non sine. et
tanq̄ mare cum a ventis validiss-
mis cōmouetur. Ceteris licet inus-
itamen gentes congregauim⁹ in
finitas. & cum eo vsq; ad mortē p̄o-
posuimus pugnare. Istodius enim
nobis est subito in bello deficere q̄
destructionem gentis nostre videre
longis temporibus viuere cū do-
lore. Quapropter vos humiliter de-
precamur q̄ p̄ces nostras inter
archana viscerum vestrorū adme-
tentes nobis in angustia posito suc-
curratis. Spondem⁹ vobis q̄ vni-
cuq; vestro milia in nostrum subsi-
dium venient aureorū solidos de-
cem. Istodius vero quicq; sine inter-
pellatione aliqua impendat⁹. Et
vbicūq; ipsorū exercitus castra
metatus fuerit erogabimus tacenti
tio octoginta iuenculas & ornamenta
aureas & ornatas. Equū vero bu-
cinaliū & non ornatum. Alexandri &
spolia omnū q̄ capti fuerint vobis
& vestro exercitui tribuem⁹.

Quo puenit ad Alexandrum q
Barus parauit se ad pugnam.

Post hec fugi

In tribus quibusdam ex prin
cipibus Baris ad Alexan
dum narrauerunt ei quemadmo
dum Barus prepararet se ad pu
gnam ut iterum pugnaret cum eo. et di
reterat ad Isodum regem Indoz
ut in suu adiutorium veniret.

Qualiter Barus imperator
peremptus est a duobus prin
cipibus suis.

Unq3 audi

Cuisset alexander statim a
moto exercitu suo cepit co
ira Barium proficisci. statuens in
corde suo quoniam imperatoris nul
lo modo assumeret nisi primo regnu
Baris imperatoris obueneret. Bar
ius autem et Isderles cum eo audi
entes aduentum alexandri perieru
ti sunt valde. Quidam vero ex prin
cipibus milite Baris. vnde videlicet no
mine Bifer. Alius Alnebalantes.
more ut audierunt aduentum alex
dri fecerunt inter se coniurationem
ut Barium occiderent. acceptabile
remuneraciones ab alexandro reci
pere cogitantes. Idcirco inter se firmi
tes ascenderunt palacium. et assida
rium eua gnatu gladiis accesserunt.
Quos videns Barus dixit. O ca
rissimi mei hucusq3 vos appella
ueruos nunc autem dominos ap
pello. Cur nunc vultis interficere. Iste
ne mihi interioia tormenta sufficiunt

que ipsa viscera mea ut gladius vi
biant. Si occideritis me latenter. et
Alexander inueniet vos. de vobis
sumet plus q3 de latronibus plonone
Illi vero nequa q3 pietate monce
perunt eum ferire. Baris vero ob
idio preparato cecidit vulneratus.
et dimiserunt eum in palacio sem
uivum.

Quomodo Alexander au
diuit interitum Baris et tran
siit flumen.

Volens igitur

Aur Alexander interituz
Baris transiit flumen
Brancum cum exercitu suo velo
cit. et intrauit ciuitatem Susia.
Isderles autem videntes eum aperu
erunt ei portas ciuitatis. et cum bono
risce receperunt. Cum autem vidis
sent ingressu alexandri qui Ba
rium percussit absconderunt se vo
luntarie. volentes intelligere alexan
dri super his que gesserant contra
regem. Alexander itaq3 ascendens
palacium et deambulans per illud
in edificatione illius non modicum
amirabatur. Construxerat enim
illud Cyrus rex persaruz. Eterant
paumenta eius et lapidib3 baris
et candidis cromata. Parietes ve
ro et auro et gemmis et stellis fulge
ntibus fabricate. et columnae auree co
ninentes illud. Que omnia videns
Alexander mirabatur valde. Et de
ambulans per palacium ingressus
est ad cubiculum ubi iacebat Bar
ius semiuivus. Et videns illum alex
xander misericordia motus exiit cla
midem imperiale et cooperauit eum

Et amplexatus est eum. vulnera et ce
pit varijs sctibus enarrare. Sicq3
consolabatur eum dicens.

Disfortare do

Cum Baris et surge. Et sicut
nuper tuu imperu tenuisti
ita nunc Isderlarum recipe dyade
ma. sifq3 potens ut baciens fuisti
et gloriosus. Iuro enim tibi per po
tentissimos deos meos q3 veraciter
tibi totu imperu renuncio. Opto
enim tecum cibarijs frui ut tu; suo
gemore filius. Nemo enim potens
dignitate gaudere debz miseris ea
dem dignitate fungente. cum ab eo
fortuna et prosperitas immutetur.
Indica mihi interfectores tuos ut
plonone gladii vltimum suppliciu pa
nantur. Idcirco plorando cum dixisset
Barus man3 suas extendit et am
plexatus est Alexandrum. Idcirco
collum et manus eius osculabatur
et dixit.

Illi alexander

Et plenius sapienna tua no
uitor3 mundus in corruptio
ne posit3 est. Diuina namq3 sapien
tia omnia disciens et cogitantes bo
minu scrutans. sic illi a principio fa
bicauit ut nihil esset. stans aut fir
mi. Sed absentia sui omnia tran
seunt in suu contrariu verterent.
Si enim fecisset deus omnia. psp
ra super homines immutabilib3
bundare. tanta esset supbia et vana
gloria hominu. q non dys sed virtu
u proprie assignaret. Et sic boies re
cederent a suo conditore. Si vero di
uinu culminis celsitudo. sic munda

nam machina condidisset. ut omnia
mala et infelicitates sup homines si
ne reuocatione boni essent inducta.
tame essent fragiliteres hominu q
natur3 psequunt humanas. q om
nes in desperationis laqueu irabe
rentur. ita ut a deo nulla haberent
fiduciam bonitatis. Sic itaq3 volu
it de3 omnia permutari. ut cu aliq3
felicitate plenus ob supbiam suam
non cognouerit creatorem suu. de
aliud dicit superbie i humilitatis for
ueam demergatur. ut quod per cla
nonem felicitatis de deo fuerit obli
tus. per deprecationem miserie reco
detur. Isdout in me vidisti quoniam
ta suam multitudinem intractans
propter multas diuitias quas habe
bam. ut non dei creatura. sed dei locu
me esse crederet et putaret. Et q3 tunc
cecitatem supbie non videbam. nunc p bu
militans acumen video et agnosco.
Cu aut fuerit aliq3 nimia infelicia
te circudatus. et de diuina grana spe
rans auxilium postulet. subleuatur il
deus ad beatitudinem pspere. et q
miseria obstante de deo contempla
ri non poterat. felicitatis augmento
separat et cognoscat. Et que depa
mit exaltare potest. Et que exaltat
boiem potest sternere in profundu.
Iste eleuatur itaq3 filii mei mensura
in superbia propter victorias ubi do
datus. Et si operat3 fueris q diu ope
rantur. man3 tuis celiq3 rengeris.
semp nouissima tua recordare. qn
am moralis es et morte tuaz quoru
die oculis tuis inuicia. Nonne in
spicis quia vnu solu octonum ob
anem de mudo. et vna nostra aras
nearuz artificio comparat. siue tele
arance. q quodam ope subtilissimo
videt inserta. aduenire aut impuls

sione ventri modici rumpitur. et ad
nubilum deducit. Invenire itaq; me
rude qualis besterna die fui. et qua
lis suus bodie qui miserrime vsq; ad
pulverem declinaui. Et qui omne pe
ne obdem terrar; tenebam manu mea
Hunc autem meimet non habeo po
testatem. Sepeliam me obsecro te
manus tue benignissime. Veniant
in obsequium meum Iherse. Alpa
cedoni; et Breca. et amodo regnum
persarum et macedoni; invicem fru
antur. Adparem mea; rodogonem
tibi multipliciter recomendo. et insu
per super proxem mea; mouearis.
Proxanam etiam mea; tibi accipe
proxem. Decet enim et nobilib; no
bile germen dari. Hec eo dicente in
manib; alexandri expiravit. Scdm
itaq; morem imperialem coposuit
alexander corpus eius. et cum magno
illud portabat obsequio. anteceden
tibus sibi armans ad macedonibus
atq; Iherseis. Supponensq; collus
suus amarissime flendo ibat. Plo
rabant autem Iherse non tantus; p
more Varij. q; pro pietate alexandri
et sepelierunt eum. Beuerus est ita;
q; Alexander ad regale palacium
Varij.

Quomodo alexander mortuo
Varij sed in throno ex preciosis
lapidibus constructo per Cyruz re
gem Persarum corona aurea coro
natus.

Allo itaq; die

a seculi alexander in throno au
reo quem Cyruz rex Persarum
quondam construxerat. Et
congregans ad macedonibus atq;
Iherseis impositis sibi coronas; Ba

rij que tam preciosa erat ut ab omni
bus incorparabilis prebaret. Suli
gebat enim totum palacium ex claritate
gemmarum. Erat enim totus thronus
ex auro purissimo septem cubitis sup
alta sedilia deuatus. Et per septem gra
dus ascendebant reges ad thronum.
Erantq; ipsi gradus mirifico ope
re constructi. Idem videlicet gra
dus erat et amantio. Secundus ex
sinaragdo. Tertius et Ithopasio.
Quartus ex granato. Quintus et
adamante. Sextus ex auro purissi
mo. Septimus ex luto composuit
Et non sine causa et antialiter oma
ti et ordinati. Idem enim qui et
amantio stabat tale mysterium con
nectat. Amantius enim repulit for
tudine; et fumo osuati. Hec sine
aliquo gerente de sua memoria in
mutari. Ita enim oportet esse per
sensum quemlibet volentem ascendere
ad regiam dignitatem nequaquam in
dat ratione impericie in similitudine;
Et cibus autem gradus et sinaragdo q
visum portans clarificat et conser
uat. Et ita regem oportet visus cordis
habere acutum. ut que videnda sunt
videat sagaciter et discernat. Ter
tius gradus ex Ithopasio q; tante cla
ritatis existit. ut si aliquis figurar; ima
ginaretur in eo caput suum videatur
terrâ fixum. pedes autem videat visus a
rem deuatos. Sic etiam regem oportet
sua novissima preclari. Repulit Itho
pasio ostendit caput. hoc est digni
tas ipsius ex altitudine vsq; ad pul
verem depumatur. Quartus gradus
ex granato. Granatus enim omnes
lampades sua claritate preclat. et
omnes lapides rubore preclat. Ita re
gem oportet esse purum lucidum et
persecundia rubicundum. ut lucia non

transcendat illicita impune obui
tendo. Quintus gradus ex adamante.
Adamans autem tante duricie est ut
nec a ferro nec a lapide potest colli
di. nisi sanguine fuerit hircino perfu
sus. Sic itaq; rex debet esse tante co
stantie ut nullo peraminu interuentu
a iusticie transiura ciller. Sextus gra
dus ex auro purissimo. Auri liqui
dem omnia metalla pulchritudine et
preciositate superat excedit. Ita et
rex omnibus hominibus debet esse moribus
adornatus et preciosior virtutibus pre
pollere. ut omnes suo imperio vltra
ter gubernentur subieci. Septimus
gradus est testa lutea. Hic hac de caus
la composuit erat. ut cum homo ad
regalem fuerit celsitudinem sublima
tus recordaretur se extrema mater
ria procreatum. et in terrenâ substa
ntiam reuersurum. Super hunc liqui
dem thronum alexander regali dya
demate coronatus. amictus impe
rialibus vestimentis. et aggregatis ma
cedonibus atq; persis iussit scribi p
omnes provincias isto modo.

Epistola missa ab imperatore
Alexandro omnibus de regno per
sarum. et qualiter arma reponi ma
davit.

Ex regum et

dominus dominantibus
Alexander filius dei Almo
nis et regine Olimpie pueris p
cipibus ducibus et sarapis ma
gistrantibus dignantibus et populus
civitatum per universum regnum
Persarum constituens gratiam su
am. Idemq; diis placuit ut sup
cellum thronum Varij sederemus.
gaudere debemus non modicu et le

tari. Mandamus itaq; vobis ut in
vnaquaque civitate rectores et princi
pes sint sicut in tempore Varij con
sistebant. quibus iubemus ut iusti
ciam faciant rationabiliter inter al
liber et conferuent. Quorum precepta
a subiectis omnibus sine contradi
ctione aliqua obseruent. Et omnes
q; proprietates suas in pace posside
at et gubernet. Arma vero in domi
bus regalibus recondant. et ea nul
lus audeat accipere et ponere. Idem
cipimus quoq; ut ab hac civitate p
sarum vsq; ad macedoniam iter sit
publicum et apertus. ut cunctis et res
deuntes sineurbatione aliqua tra
seant cum eorum negociis confideret.

Qualiter Alexander inuenit in
terfectores Varij ipsos puniri ma
davit.

Et inde prece

dit omnibus silentium et
dixit. Qui ex vobis fue
runt interfectores Varij mei inimici
et cedebat coram me. et meritis recipiant
condignu. Iuro enim potentissimos
deos meos et p dilecta matrem meam
Olimpiam q; dignum illis premiu
um erogabo. Cum taliter iurasset
alexander. omnis populus persarum
flavit amarissime. Iniquissimi enim
bomicide Hyffer et Anarbalontes
astuerunt voluntarie coram alexan
dro. et dixerunt ei. Mandamus impera
tor. nos Varium propriis manib;
interfecimus. Et dicens eos alexan
der moris precepit milibus suis ut eos
caperent et ligarent. Ligatos duce
rent ad sepulchrum Varij. et ibi ca
piti; punirentur. Illi autem cla
mare ceperunt. Mandamus imperator

¶ Hōne p potēssimos deos iurasti.
et p salute matris tue qnibul unire
pareremur. Quib⁹ alexāder rīdit.
¶ Hōne pmlis vobis qdignū pmiu⁹
vobis erogares. et manifestano vrā
nullaten⁹ esset nisi iuramēto taliter
affirmassem. Cogitatio vero animi
mei talis fuit ab inno. vt scelere fas-
cio homicide caput⁹ puarē. Hec
dicente alexandro cepit⁹ perse eū⁹
laudare tāq⁹ deū. Homicidas āt il-
los pceptū decollari. Totamq⁹ pro-
vinciam illā in pace pstituens om-
nibus locis rectores et satrapas or-
dinavit.

Quomodo alexander impator
ad supplicacionē populi pstituit du-
cem persarū noie Duriciū.

Idem siqui

dem tempore homo qui
dam sener cui nomē erat
Duricius auunculus Darii impe-
ratoris. qui plurimū a persis ama-
batur. Hic ad pennonē tot⁹ popu-
li ab alexandro dux in perside est co-
stitutus.

Quomodo alexāder duxit vxorē
Roxanam filiam Darii impe-
ratoris.

Alia vero die

alexander sedū p tribuna-
lū in throno aureo coronā-
tus. et iuxta pceptus Darii impato-
ris iussit Roxanā filia⁹ et ante pscn-
tiam suā aduenire. Coronā aureā et
et lapidib⁹ pciolis ornatū in capite
deferentē ipam iuxta morē persarū
accipiens in vxorē. Secutq⁹ et secus
in throno aureo residere. Et pcepit
p regina ab oib⁹ colerē. Vidētes
autem hoc perse gausi sunt valde.

Statimq⁹ leuauerunt deos suos et
adduxerūt eos ad alexandri. et ce-
perunt alexandri tanq⁹ deū adorare
dicentes. Time de⁹ es. et q⁹ diis pla-
cent operaria. Alexāder autē hoc in-
dens turbar⁹ est. et tremens dixit eis
¶ Nolite me colere tanq⁹ deus. q⁹ bo-
mo sum sicut vos corruptibil⁹ et mor-
talis. Deinde scripsit eplām Plum-
pie matri sue. et aristoteli pceptorū
suo de innumerabilib⁹ pcelijs et an-
gustijs qm plidia passus fuerat. et
de multis diuinis quas inuenerat i
eadem regione. Item scripsit per
octo dies colerēt nuptias p Roxa-
na filia Darii quā acceperat in vxorē.

Quomodo alexāder arma mo-
uit contra p̄dorū regē Indor.

Hic hec vero

agregato exercitu alexāder
tam p̄ Macedonū q⁹ persarū
pceptū vt ptra regem p̄dorū ar-
ma leuarentur. Et ingressus Indor
am cepit ire p terrā deserta et spacio-
sam et iniquosam et valles cauerno-
sas. Saugariūq⁹ est ipse et milites ei⁹
ita vt in eorū animis et angustia va-
cillarent. Unde omnes de exercitu
murmurantes inter se mutuo refe-
rebant. Sufficere debuerat nobis
q impugnam⁹ p̄deriam. et Dari-
um obtinuimus q nobis censum et
tributa tollebat. Quid ampl⁹ desic-
cimus qrendo Indiā in q bestie ba-
bitant. et obliuiscamur terre nostrē
qua nob omnia bona supabat. Alex-
ander autē iste nihil optat nisi vinci
uerus mūdū debellādo sibi subi-
at. p̄dela ei et p̄tēdes nuntiat cor-
pus suū. Ita vt si modico tempore

in pace quiesceret sicut bō sine cibo
deficeret. Hōs itaq⁹ dimittam⁹ illū
et ad terrā nostrā domesticā reuer-
tamur. Ipse vero cū persis qcūq⁹
placēt ire accedit. Alexāder autē hoc
audens iussit totū exercitū qescere.
Ipse vō ascendit in eminentē locū et
dixit. p̄derse p p̄nā parē et macedo-
nes et greci in aliā separent. Et inu-
ens alexander macedones et grecos
aut eis. Cōmitones mei fortissimi
macedones vba mea pacifice audi-
ana. p̄derse vq⁹ nūc rebelles criste
ies iuga nostra p̄viri subiecerunt.
¶ Nunc autem me vulus dimittere et
p̄oltergū in patriam vestrā remea-
re. Hostis q turbabant anīme ves-
tre de vrbis Darii. Conforabaz
vos p̄siliando et pforabantur anīe
vestre. Sic quando venim⁹ in eam
pūm cū inimicis nostris ante omē
altū ego solus. et p̄elū pmo aggre-
diebar. Hōne p salute vestrā abij-
missus ad Dariū. et iradidi m̄p̄m
pro vobis in multis periculis et tor-
mentis. Scitote p̄ certo q sicut huc
usq⁹ vici. sic de cetero dijs adiuuan-
ibus victoriam obtinebo. Si autē
macedoniā solū volueris obtinere
ego nullo modo redibo. Hec dicen-
te alexandro. omēs principes mace-
dones erubuerūt. et venā postulā-
tes dicebant. Adhuc impator vt
ta nostrā in manib⁹ vestrīs posita
est. quocūq⁹ iueritis maiestates ves-
tram sequamur. etiā si omēs mori
debem⁹ vos nullaten⁹ relinquit⁹.
Et exinde amoto exercitu venit in
diām saliatam. p̄senle vō mli obi-
mauerūt sibi nunci p̄or regis ebez
salem literā afferentes.

Epistola missa alexandro p po-
rum regem Indorū.

Dux rex in

domus laconi alexandro
quilatrociniādo obtinet
civitates p̄cipiendo mandam⁹. Cū
his mortalibus contra immortales de-
um agere credis. Stulticia rapuit
mentem tuā. cū nup̄e oculos habe-
as et non videas. Credis forte q per-
sis similes existamus quos tuo do-
mini o subingasti. Cū mollib⁹ liqui-
dem pugnaſti. et quia viciſti eos. cre-
dis celsitudinē nostrā tue supponē-
re parum. qd vng⁹ fia si dij homi-
nib⁹ supponant⁹ et etiā literra aliu-
dum celoz pponet. Hec noli enim
sum⁹ nos vt nō solū boies. verū et
am dij nomini nostro famulentur.
An nescis q olim diomilus bachul⁹
quilibet pater dicit⁹ est mirauit. In-
diām pugnaturus. Sed terga ver-
tens ante indos aufugit. Hō valēs
resistere illoz fortitudini. Ante qui-
dem q⁹ Xerxes regnaret in persida
indis censu⁹ macedones erogabāt.
Sed quonā inuuliserat cogiterra
regisq⁹ displicens dedignat⁹ fū illas
indi. Quilibet enim sapiens magis
largissima q⁹ stricta viderat. Qua
propter tibi p̄capimus vt ad terrā
redeas. et vbi dominari nequiveris.
tūi desiderii nō apponas.

Qualiter alexāder confortabat
milites suos.

Im hec ad

Alexandri epistola p
uenisset iussit illam corā
oib⁹ explicari. Adhuc enim au-
diētes epistolam tristi sunt valde.
Quibus alexander. Vri cōmitro

nes maiorem animi vestri et vobis epistole. Idcirco nullatenus conturbentur. Nonne eorumdam qualiter cum supbia loquebatur. Tunc ait dico vobis. Omnes barbari commotionem habent cum bestis cum quibus in habuunt. scilicet nigris, pardis et reliquis bestis. quia cum viro ab hominibus occiduntur in agrestibus virtute sua confidunt. Et his dictis iussit scribi epistolam ita contentam.

Responsiva alexandri imperatoris directa Idcirco regi indorum.

Ex regum et

dominus dominanti alexander filius Idcirco regine Olympic. Idcirco mandamus. Elanisti sensus nostros et pugnant contra vos nobis audacia perversa. Quoniam dixisti macedonia sterilem omnem habundantiam esse et indiam omni dulcedine feraciter affluenter. Unde tecum toto mentis conamine periclitamur. ut terram tuam quodque nunc largituam acquiramus. Certe quia dixisti te non solum hominibus periculis diis aliussumus imperare. ad te non ut tecum ut cum deo sed ut cum homine barbaro supbia et vana gloria pleno venimus pugnaturi.

Quomodo Idcirco rex indorum cum curribus milibus et elephanti- bus suis venit ad pugnandum cum alexandro.

Elegens ita:

quod epistola Idcirco iussit est valde. et congregata

multitudine et elephanti- bus multis cum quibus confuenerunt pugnare alexandro obuii fuerunt. Erat enim Idcirco exercitus magnus valde. Habebat enim quatuordecim milia quodque dagas omnes falcatas. exceptis equis et pedibus. et quadringentos elephantes. in quorum dorso- rum turres ligneas eleuare. et per vnamquamque turrim triginta homines castebant. Audientes itaque macedones perse qui cum alexandro erant multitudines perexpauescentes turbati sunt valde. et mirantur non tantum de multitudine hominum quodque ferarum. Tamen ex utraque parte ordinatis milibus viriliter consistebat.

Quomodo Alexander pugnauit cum Idcirco rege Indorum.

Alexander au-

tem ascendens equum suum bucifallum ante omnes milites suos astabat armatus. Iussitque medios et peris ut primum pugne periculum attemptarent. Ipse vero cum macedonibus et grecis stabat in occursum soluite paratus. Idcirco vero ab elephanti- bus ledebatur quoniam nullatenus audebant hostibus appropinquare. Cum igitur alexander de elephanti- bus sapientius cogitasset fecit stantias creas fabricari. et eas fecit igne muni ut feruorem redderent. et implevit eas carbonibus ignis. ne earum calor illo modo deperceret. Factaque curram ferreus fabricari quod sustineret eas. et ante elephantes eas deferri cepit. Idcirco cum vidisset elephantes existimantes eas boies esse extendebant promulcides suas

per eos more solito occuparet. Stantibus itaque et calore nimio prebant. Reuerentesque retro nullo modo veniunt ad pugnam. Et cum videbant homines armatos fugiebant ne cui derent eorum promulcides prout stantue faciebant. Evidens itaque potius turbatus est valde. Idcirco vero cum sagittis et compis facientes impetum super indos prosternebant eos. Itaque per continuos viginti dies pugna durauit. In quo prelio medi et per se angustia nimia succubebant. Evidens autem alexander illos deficere iratus est valde. Sed et super equum suum bucifallum ingressus pugnam cepit viriliter pugnare. Idcirco macedones indos fortissime impugnabant. Stantibus itaque ceperunt inde deficere. quos Idcirco communi videns tergauerus aufuge. Indi vero qui remanserant similiter fugiebant.

Quomodo Alexander intravit per ciuitatem.

Alexander ue-

ro castrametatus est tibi. fecitque diis suis victimas. et cepit tam indos et perlas quam macedones sepeliri. Altera autem die ex pugna uix ipsam ciuitatem perit appropinquare ea. Ingressus alexander palacium perit inuenit tibi que in crepidula humanis sensibus videntur. scilicet quadringentas columnas aureas cum capitulis aureis preparatas. Et inter istas columnas vix auree cum folijs aureis dependebant. Erantque racemi in ipsa vinea cristallini. Illi vero de margaritis et alijs delinara gaudis et alijs onichumata. quod

naturaliter videretur ibi esse. Idcirco vero ipsi palacium erat de laminis aureis coopertum. que incidentes macedones ad instar vini digiti inuenerant. et attrahabant. Erantque ipsi parietes ornati et margaritis et omni- bus. Carbunculis. Smaragdus et amantiss. Idcirco et peris et portis ipsi palacii erant eburnee. laquearia ebena. Et camere de lignis cypressinis erant constructe. Et in aula ipsius palacii erat statue auree constructe iter quas stabant platani aurei. in quarum ramis multa auis consistebant genera. Et vnaqueque ausculum proprium suum colore de- picta erat. Vltra vero et vngule et auro purissimo erant. Idcirco itaque aures quoniam volebat potius melioris cantes finem artem magicam cocinebant. Et inuenit in ipso palacio vasa aurea gemma et cristallina omni genere facta. Idcirco vasa argentea comperiebant. Et inde amoto exercitu venit ad portas Caspias. et ibi castrametatus est. Erant autem ipsa terra valde bona. Sed in ea multa genera serpentium consistebant. Deinde scripsit epistolam ad Zalium de regnum Elmasonum. contentam ita.

Ex regum et

dominus dominanti alexander filius Idcirco regine Olympic. Zalium de regine Elmasonum gaudium. Idcirco quas cum deo dario fecimus. et qualiter pugnaum omnia regna eius non sedimus vos ignorare. Idcirco pugnaum enim cum Idcirco rege Indorum. et alijs gen-

tribus innumerabilibus, et nullatenus nobis resistere poterit. Quia propter precipimus vobis ut si vultis terram vestram de manibus nostris liberare, censum et tributa solvatis.

Responsiva missa per Talisridam reginam Amazonum continentem ita est.

Ex regum et

dominus dominantium
Alexander filius dei Halimonis et Olimpie regine qualiter nobis scripsit bene intellegam. Talisrida regina amazonum cum ceteris amazonibus potentissimis ac fortioribus omnibus militibus qui sub celo sunt. Alexander macedoni gaudium. Audimus quod animus tuus sapientia floreat et coruscet, et preterea recolis presentiaque disponis. habens notitiam futurorum. Idcirco deas igitur et attendas ante quod fines ingreditaris quatenus possent tribulationes et angustie euenire. Item enim contra nos arma leuauit quod cum summo dedecore non redierit. Alexander deas igitur nouissima tua. Bonaque solum esse tui sapientia cum pudenti seruatione maris iudicium profundum. Et quia forte conuersationes nostram et habitationem scire velis, dera tibi per has litteras declaramus. Habuimus siquidem nostra est insula quam tangit fluuius qui non habet inuium neque finem. Sed extrema parte angustissimum habet introitum. Et summi numero ducentarum quatuordecim milia feminarum. Viri non habuimus nobiscum habi-

tatione communis, sed vltra fluuium aduersa parte consistunt. Annua les tamen celebramus festiuitates nostras, ut cum viris nostris diebus triginta morantes, delectationes venereas exerceamus. Si vero mulier concipiens peperit masculum, letuat cum usque ad annos septem, deinde ipsum ad patrem transmittit. Si autem femina fuerit, nostris moribus enutritur. Quando ergo contra inuicem nostros cruciamur de ceteris centena milia super sonipedes amice armis bellicis copiamur. Relique vero remanent ut insulas custodiant et defendant. Cum autem cum victoria redimus a nostris vnicuique adoramus. Itaque si contra nos veneris viriliter proposimus preliari. Quod si nos viceris nullas tibi penitus consequens, quia feminas obvincis. Quapropter significauimus tibi ut cetera nos nullatenus violeris, quia multa tibi possent aduersa contingere que nullatenus medua ueris. Velatam ergo coram alexandro epistolam cepit eam deponere. Scripsitque statim vna epistolam ita continentem.

Responsiva ab alexandro ad reginam.

Ex regum et

dominus dominantium
Alexander filius dei Halimonis et Olimpie regine Talisrida de Amazonum Regine et ceteris amazonibus gaudium. Trece partes mundi subiugauimus Asiam, affricam et europam, et nostris viribus repugnare nunquam valuerunt.

Si autem nobiscum pugnaueritis quid vobis eueniet premeduare, sed quia conuersationem vestram diligimus in consilium vobis damus, ut de vestra insula exeuntes vnicuique viris vestris venians ad nostram presenias. Iuramus enim vobis per Halimonem patrem nostrum et vnicuique nonem et minervam deas nostras quod nobis nullam iniuriam nec angustiam panemini. Censum enim et equites et vestris amazonibus exhibete, siquidem vos pacifice dimitemini. Ille vero cogitantes pollos decem indomitos direxerunt, quorum similes non reperiebantur, et equos albos indomitos et optimos decem et censum multos. Et regina presentem se coram alexandro, et facia pacem reddere gratulantes.

Quomodo alexander cum magnis periculis et angustis iuravit contra Isidorum regem Indorum.

Idem autem

tempore nuntiatus est alexandro. Quod Isidorus rex indorum qui de prelio fugerat, erat in bacricen, et congregabat exercitum ut aliam pugnam cum eo committeret. Quo audito alexander moritur contra eum exercitum et electos centum sexaginta duo milia militum, de mensis augusti ceperunt per soles ardentissimum proficisci. Ibat enim per loca arenosa et inaquosa ubi multitudo serpentium et ferarum erat. Idcirco pugna: ut omnis exercitus armatus incederet, fulgebant enim torus exercitus sicut stelle, eo quod armorum erant deaurata. Et ambula-

tes diebus plurimis aquam minime inuenerunt. Tunc quidam miles ex macedonibus cui nomen erat zephir inuenit in nido cauito lapide parum liquoris qui ex rore celi erat ibi collectus, et implens galeam suam obtulit alexandro. Videns autem alexander ipsam aquam sapienter est locutus. Si aquam istam in stomacho meo recipiam, recipiam ne sustentationem et nutrimentum omnia membra macedonum et perferam. An ego solus nutrar sine illis. Respondit zephir. Tu solus confortaberis domine. Alexander ait. Et si omnes peribunt ut quid ego solus viro cum dolore. Videns morientiam macedonumque Isidorum, conuiuio iussit aquas ante omnes effundi. Videns hoc milites eius confortati sunt valde. Deinde ceperunt ire. Illa namque die venerunt ad fluuium cuius ripae plene erant de calamis grossis, ut pueri sexaginta pedibus excedit. Tunc precepit alexander exbauire aquam ipsam, quas bibentes macedones dissolutione ventris et dissenterie interibant. Erat enim ipsa aqua amara nimis, et acuta ut elleborus. Alexander gustabatur itaque alexander et omnis exercitus, non tantum pro scipsis quantum pro iumentis et bestis que peribant. Habebat enim elephas mille alexander qui aurum ei porcebat, et quadringenta quadringenta omnes faculas, et mille ducatas bestias, eques trecenta milia, camelos, mulos, domedarios innumerabiles multitudinem, qui annonam et alia necessaria exercitus deferrebant. Boues autem vacas et pecora et porcos innumerabili multitudo

ne conducebant. Tantis siquidem diuinis effluuiis habundabat qd vir poterat auri copiam deponere. Idcirco vero pœ lin nimia deperibant. Niluū vero ei alij lingebant fenū. alij bibebant oleum. alij ad tantam necessitatem deuenerant qd vinam propriam lingebant. Niluū propter nimiam serpentū multitudine eos armatos incedere oportebat. quod maximum erat illis tremētum ⁊ angustia.

Quomodo alexander sequēdo ripam fluminis supradicti inuenit castrum inepugnabile ⁊ bestias ⁊ ypotaurōs ⁊ alias bestias deuorantes suos milites multos.

Alexander ita

q3 ripam prenominati fluminis subsecut⁹ circa octauam horam diei peruenit cum suo exercitu ad castellum quod erat in medio fluminis constructum. et ab vtraq3 parte fluminis maria parq3 fluminis decurrebat. Erat enim ex calami predicti constructus. Cuius fluminis latitudo erat stadiorum quattuor. Et in ipso castro homines apparebant. Tunc iussit eos alexander indica lingua interrogari vbi possent aquam dulcem et potabilem recipere. Illi autem continuo se abscondebant. Statim precepit alexander vt in ipsum castrum sagitte mitterentur. Illi vero se plurimum abscondebant. Tunc ausus est alexander qd sibi nullatenus respondebant. precepit vt aliqui trasnantes fluum ipsum castellum ascenderent. Factū est ita. et ingressi

fluum quidam audaces nudi et uagnans gladijs numero triginta septem. Et cum iam quartam partem fluminis trasnassent. insurrexerunt ipsi fluminis ypotami eos continuo deuorauerunt. Recesserunt igitur inde ⁊ ambulauerunt tota die sic maxima ⁊ intolerabili angustia fatigati. Occurrebant eis leones. partim arsiuoceros nigras. dracones ⁊ eos fortiter impugnabant.

Quomodo alexander venit ad stagnum vbi pugnavit cum draconibus ⁊ bestiis.

Frantes au

tem ipsum fluum circa horam undecimā ingressi uenerunt stagnum mellifluū ⁊ suaue. Et castrametatus est ibi. Alexander autem iussit siluam per latitudinem ad tria miliaria truncari. Que silua in circuitu predicti stagni ex pœ nominatis calamis est iuncta. Erat autem spaciosum ipsum stagnum per stadia quattuor. Idcirco alexander plurimos focos accendebat q3 proposuit diebus plurimis commorari. Cumq3 luna inaperet luce re subito inceperunt in ipsum stagnum scorpiones mire magnitudinis aduenire. Deinde dracones ⁊ serpentes ceperunt ex diuersis coloribus festinare. totaq3 ipsa terra et eorum sibilus resonabat. Exeuntes enim ex ipsis montibus cum impetu veniebant ad bibendū de illo stagno. Ipsi vero dracones habebant in capite cristas. ⁊ pectora ducebant erecta. ⁊ ferebant ora aperta. flatus

moralis erat. ⁊ de oculis eorum flammæ feruens flume scintillabant. Tunc dens eos ipse exercitus timore perterritus est. omēs enim ab ipsis deuorari estimabant.

Quomodo alexander confortabat milites suos.

Hinc alexan

der cepit confortare eos dicens. O cōmilitones mei formidini nolite de aliquo turbari. sed sicut videris me facere ita vos facians. Et hec dicens statim apprehendit venabulum et securum. et cepit pugnare cum draconibus ⁊ serpentibus. qui contra eos fortiter veniebant. Quos videntes milites et confortati sunt. et apprehendentes arma ceperunt eos viriliter preliari. de quibus viginti milites et triginta ferui a draconibus perierunt. Deinde ex ipso arundinetō cancri mire magnitudinis exierunt. hñtes dorsa duriora cocodrillis. Et duz iactantes super eos lanceas. nullatenus ledebantur. Verum multos ex eis interfecerunt. Alij intrauerunt stagnum. Cum autem esset secundum gila noctis. subito venerunt super eos leones albi minores cancri cū magno rugitu ⁊ murmuratōne cōtinentes ceruices suas. ⁊ facio impetu super eos recipientes illos venabulis innumerabiles occiderunt.

Hic hec uene

perunt porci mire magnitudinis. quorum dentes vno cubito

longi erant. nullis homines aggressi masculi scilicet et femine commiserant. habentes per singulos manus sex et vna cum porcis super homines similiter currebant. Niluū vero recipientes eos in venabulis suis ab eorum impetibus euadebat. Angustabatur plurimum alexander et eius exercitus. statimq3 precepit accendi focos plurimos extra castrum circa stagnum. Deinde veni super eos mire magnitudinis bestia fornor depbante. et erat similis equo. caput quoq3 eius erat nigrū. ⁊ in fronte eius tria cornua armata. Adominabatur autem scdm indicā linguam. Hinc enibauris. et antea q3 de ipsa aqua biberet fecit impetu super illos. Alexander autem bucl lucas discurrrens suos cōfortabat. Occidit autem ipsa bestia viginti octo milites. ⁊ quadraginta ex eis vulnerauit. tandem succubuit a percussoribus armatorū. Deinde exierunt de dicto arundinetō mures maiores talpis. qui comedebant mortuorum corpora. qui cum alia animalia mordebant. continuo interbant. Adorsus tamen ipsos hominibus nullam inferabam lesionem. Ceperunt enim volare vespertilioes et columbe. quorum dentes erant vt dentes hominū. ⁊ ferebant facies hominū. ⁊ eas cōmunebant. Alijs nases tollebant. alijs aures mordaciter vulnerantes. Alij propinquante vero luce venerunt aues magne. colorem rubicundum habentes pedes vero ⁊ rostra nigra. neq3 nocuerunt eis. Sed impleuerunt ripā ipsius stagni. ⁊ extrahabant inde pisces et anguillas quas coras eis cōmorbabant.

Quomodo alexander venit ad
portas latruncarias dimissis locis
periculosis.

T inde amo

e to exercitu dimiserunt lo
ca periculosa. et venerunt
in partibus latruncariis que auro et
diuinis affluabant. Homines vero
illius terre benigne receperunt eus.
multaq; commoda sibi contulerunt.
Steteruntq; ibi per triginta dies.
Erantq; ibi gentes que nominan
tur serones. carbores folia ut lana
habentes. que gentes ipse collige
bant. et ex ea vestimenta faciebant.
Miles vero alexandri duplo erat
animosiores et victoribus quas fue
rant contra bestias consecuti.

Quomodo alexander iterum
cum idoro rege indorum pugna
uit et vixit.

E inde amo

d to exercitu venit ad locu
vbi idorus cum exercitu
collecto residebat. Alexander autem
ordinatis cateruis stetit super equu
suum qui buccifallus dicebatur. et fa
cio impetu inter omnes et pulsans
tubis bellicis. cepit virriter preliari.
Et ibi cadebant totaliter in prelio.
Cum autem videret idorus in bel
lo suos deficere stetit ante omnes. et
elevata voce clamabat et dicebat.
Alexander non decet imperatorem
sic inuacuum perdere suum popu
lum. sed per seipsum terminet pu
gnam et decidat. Stetit ergo popu
lus ex una parte. et meus ex altera

resideat. Hos autem soli videntib;
omnib; preliabimur. Q. si me de
uiceris populus meus subiugabu
tur tibi. Si vero tu in manib; meis
defeceris. populus tuus meo domi
nio subiugabitur. Hoc idoro porus
dixit. quia despiciebat alexandru. p
pter corporis quantitatem paruam.
sed tamen ignorabat audaciam que
in alexandro corpusculo latrabat.
Quoniam statura corporis ei cu
bini tribus erat longa. Confidebat
igitur porus in altitudine corporis
sui. que in quinque cubitorum altitu
dine videbatur. Et statim quiescen
tibus aciebus viriq; reges inter se
solummodo pugnaverunt. Mileses
vero porus alius vocibus vociferave
runt. audiens itaq; idorus damo
rem quem suus exercitus faciebat.
faciem suam versus eos voluit. Sta
timq; alexander faciem impetu su
per cum plicans brachia percussit
gladio caput ei. ipsumq; continuo
interfecit. Et dentes inde ceperunt
cum macedonibus preliari. Quib;
alexander dixit. Cesse impugnano
vestra. ut cum libertate vestra ad la
res proprias redeatis. Nulla siqu
dem iniuriam patiemini. eo quod vir
riter dimicastis. Inde statim audie
ntes sermones alexandri. exarsas
mis ceperunt alexandrum tanq; de
um glorificare. Alexander vero cas
trametatus est ibi. usq; suis vicis
mas immolauit. et precepit ut corpo
ra hominum recondentur in sep
ulchris. Idorum enim regem bo
nos sic sepeleunt.

Quomodo alexander inuenit
Endracas. qui dicuntur summo
phiste.

T inde amo

e to exercitu venit endracas
Endracas siquidem bo
mines sunt. in quorum membris
nulla superbia dominatur. vocan
tur itaq; gymnosophiste. Non pu
gnant nec aliricantur. et nudam
bulant. Ciuitates non habent. sed in
ruguris et in speluncis montiu co
morantur. Cuius audisset rex bu
sus gentis aduentum alexandri. mi
sit sibi epistolam uia continentem.

Drupabi

c les gymnosophiste ho
minum. alexandro scri
mus. Audiuimus q; super nos ve
nis pugnaturus. de quo miramur
non modicum. quia nihil a nobis po
teris exorire. Nam cum nihil ba
bemus unde corpora nostra susten
tamur. quid a nobis eripies. Q. si
nobiscum pugnare volueris simpli
citatem nostram nullatenus dimi
temus.

Qualiter alexander scripsit gym
nosophistis.

Erlecta igit

p tur alexander epistola
su illis dicendo quod eos
cum pace alacriter venit et ingressus
est ad eos. Alexander autem inue
nit illos nudos ambulare et habu
re in abdomine ruguris et speluncis.
Hos vero et viros separatos cum
malibus ambulantes interrogauit
eos dicens. Non sunt sepulchra vo
stra. Et illi ostenderunt ruguria et spe

luncas in quibus habitabant. et de
rerunt. Sic per dies singulos rege
scimus. Deinde dixit Alexander.
Quid vultis petere dabo vobis. Il
li autem dixerunt. Da nobis imor
talitatem. quia nihil aliud peto
mus. Quibus alexander respondit.
Immortalis cum sim. immortalitate
neq; exorbere. Et illi dixerunt. Mis
er si mortalises. quare buce et illic
discutris. et tanta facinorosa com
mendo. Hec omnia nisi a summa
pudentia gubernantur. Alexander
itaq; respondit eis. et dixit. Mescus
q; mare nullatenus conuulsa
uit. nisi cum a ventis validissimis com
mouetur. Vellem siquidem in pas
ce consistere. sed habeo in me spiri
tum qui meo sensui tam ferner do
minatur. q; nullo modo hoc facere
me permittit. Et hec dicens dimisit
eos illefos.

Mo itaq; die

a amoto exercitu puenit ad
locu vbi erant stantie quas
hercules creerat. Una siquidem
erat aurea. alia vero argentea. erat
q; longitudo earum duodecim cu
buorum. laurido vero duobus cu
bus videbatur. Has videns Ale
xander iussit eas perforari. probas
sisterent fustiles. Cuius perforate fust
iles. et vidisset alexander eas fust
iles esse. precepit ut earum foramina
clauderent. et in eis mille milia qn
gentos aureos immitterent.

T inde amo

e to exercitu ingressus est

locum desertum frigidum et obscu-
rum. ita ut inter se milites videri
non possent. Deinde ambulantes iun-
te quinquaginta dierum venerunt
ad flumen calidum. et inveniunt
mulieres ultra ipsum flumen specu-
osas. Erantque cum vestimentis bo-
ridissimis circumdate. sedentes in e-
quis. et tenentes arma argentea. eo
quod ferrum aut eum earum finibus
inveniri non poterat. Viri etiam in-
ter eas nullatenus habitabant. Cum
que voluisset exercitus ipsum fluvi-
um transire innumere poterunt. Erat au-
tem latitudo fluminis magna. Erat au-
tem fluvius plenus draconibus et
alijs bestijs venenosis. Deinde gir-
rantes in sinistram partem inde in-
gressi sunt quandam paludem sic-
cam arundinibus plenam. Ipsi quia
cum transire voluissent exiit conu-
nuo bestia similis yppotauro habes-
pectus ut cocodrilli. dorsum ut ser-
pentes. dentes vero ipsius ut gladii acu-
ti videbantur. In accessu vero ipse
ustarda erat ut testudo. Nec si qui-
dem duos milites interfecit. quam
non valentes transire cum lahe-
re. eam milites cum malleis ferre-
is occiderunt.

Quomodo alexander peruenit
ad plinias silvas inde ubi inveniunt
elephantes quos fugavit.

Et de amoto

De exercitu ambulantes per
dies triginta venerunt ad
plinias silvas inde. et castrametati
sunt ibi iuxta flumen Tamar.
Circa vero undecimam diem horum
cepit de silvis exire copia innumera

bilis elephantum. et turbabant fons-
ter contra viros. Alexander itaque alexan-
der ascendens equum suum bucy-
salus cepit contra eos accedere. Et
precepit macedonibus secum tolle-
re porcos ut ipsum contra elephan-
tum impetum sequerentur. Eiden-
tes autem illos elephantes tendebant
promulcades suas ut eos caperent.
Macedones vero timore perterriti
nullatenus contra elephantes ac-
cedebant. Quibus alexander dixit.
Viri comilitiones fortissimi nolite
conturbari. quia cum porcorum stru-
doibus fugabimur elephantes. Ita-
tur cum audissent elephantes strido-
res porcorum et sonitus buccinarum
irremediabiliter fugabant. Macedo-
nes vero insequentes eos cum sagi-
tis et venabulis crudelis sauciabant.
cecideruntque ex eis multi. et accipien-
tes dentes et coria recedebant.

Quomodo alexander invenit
mulieres barbata.

Nunc itaque die

De amoto exercitu ceperunt ire
per ipsas silvas. ibique inue-
nerunt mulieres habentes barbata
usque ad maxillas. et capita plana. et
pellibus operiebantur. quas in se-
quentes apprehenderunt et eis ali-
quantas. Quas cum vidisset Alexan-
der iussit eas secum. Indicantes lin-
guam interrogari qualiter in silvas
perverint. cum in ipsa nulla homi-
num habitudo permaneret. Ille au-
tem dixerunt. ex venatione ferarum
quas in silvas capimus emurmur.

Quomodo alexander invenit
homines et mulieres nudos ambu-
lantes.

Et de amoto

De exercitu cuncti campo in-
venit locum unde supra
dictus fluvius egrediebatur. inue-
nitque homines et mulieres ambula-
tes nudos. habentes corpora pilosa
sicut bestie. Quibus pluvendo erat
in flumine sicut in terra consistere. Cum
ergo isti viderunt exercitum alexander
stans se in ipsum fluvium dimesse-
runt. Et inde cunctis per dies quinde-
cim intra verit silvas rinocephalis
plenas. quos ibi viderunt rinocephali
li fecerunt impetum in eos. Alexander
vero et milites ei ipsos cum conus ve-
nabulis et sagittis interfecerunt. Et
inde ambulantes per dies quadragin-
ta venerunt ad campos desertos in
quibus nulla videbatur altitudo. nec
poterant montes ex aliqua parte vi-
deri. Et itaque iuxta undecimam ho-
ram tanta virtus euri flare cepit. quod
omnia tentoria et pavilionibus ipsius
exercitus laceravit. Circumfereban-
tur enim semille ignee et quibus totus
exercitus tribulatione maxima erat
afflictus. Tunc milites murmurantes
inter se dicebant. Ira deorum des-
cendit super nos. ex eo quod ultra modum
quesivimus omnes solis. Alexander
autem cepit eos confortare dicens. Vi-
ri comilitiones mei fortissimi nolite
terreri. Non irruit super vos ira deo-
rum. sed propter autumnale equi-
noctium hoc contingit. Cum autem re-
quiescisset ventus. milites continuo
omnia que viderent disperferat colle-
gerunt. Et amoto exercitu venerunt

per dies viginquaginta in quantas
maxima valem. et castrametati sunt
ibi. Tunc precepit alexander ut accen-
derent focos plurimos. Cepit enim
intolerabile frigus oriri. cadebantque
nives magnae ut lana. Itaque nives
alexander ne cresceret precepit militibus
suis ut eam pedibus concalcarent.
Et cum autem eos multus focus ac-
census. Et ipsa tamen nix moritur
sunt milites quingenti. quos alexan-
der iussit in sepulchro recondi. De-
inde venit pluvia maxima et obscu-
ra nebula. que intantum aerem densa-
vit quod in tribus diebus solis nullo
modo viderunt. Ceperuntque de celo
cadere ardentis facule. ita ut omnia
perirentur. Et itaque alexander cepit
vicinas insulas dissolvere. et oran-
te eo aer fuit omni caligine depur-
gatus.

Quomodo alexander venit ad
fluvium Bagmanorum ubi habi-
tabant yppotauro. cocodrilli et scorpi-
ones.

Et de amoto

De exercitu venit ad fluvium bra-
gmanorum magnum vocatum
gaga. et castrametati sunt ibi. Et re-
spicientes ultra flumen viderunt tres
homines quos iussit alexander in-
dicare lingua quid in quiescerent. Et il-
li dixerunt. Bagmanus sumus. Be-
siderabat autem alexander cum eis
loqui. sed ipsam latitudinem flumi-
nis nemo poterat transire. eo quod erant
yppotauro multi et scorpiões agre-
stes et cocodrilli qui per ipsum fluvium om-
ni tempore discurrerant. excepto men-
se iuli et augusti. Cumque vidisset
alexander quod nullo modo poterat

ipsum fluuiū transiret tristabat val
de. Statimq; iussit ut nauiculas de
vinnibus fabricarent et vestiret eas
de comis animalū ut ipsum fluui
um transirent. Factum est et intra
uit in eam vnus miles cui debet ale
xander literas ut poneret eas didi
mo regi. Brahamonū pūctes ita.

Ex regum et

domin⁹ dominannū ale
xander filius dei Hamo
nia regine Olympic. Didimo re
gi Brahamonū gaudiū. Postq;
ad tantā etatem puenim⁹ qm̄ bo
nū et malū potuim⁹ discernere q;
lucrumq; desiderauimus repellere
ignorantiā et replere sapientiā men
tem nostrā. quia ut nostrorū philo
sophorum doctrina declarat. Elo
quentia sine sapientia nocere valet
potius q; prodesse. Hunc est qd au
res nostras relatione plurimū perue
nit qm̄ mores vestri a ceterorū nostro
rū morib⁹ sunt diuili. ita qm̄ neci ter
ra nec in mari aliquid auxiliū req̄
rant. Aliam doctrinā quā a nost. il
doctozib⁹ didicimus obseruantes.
Quapropter attenti⁹ deprecamur
qz vnūuersam doctrinā vestrā et sa
pientiā nobis in vestris literis im
menis. Idcirco quozq; vestris
manib⁹ cōpēbēdere bonitatem.
Ite vestra sapientia in aliquo mi
nuitur. Talis enim ē solitudo sa
pientie. qualis natura accense facu
le cōpōbatur. a qua cū plures facu
le ignem recipiant. nihilomin⁹ ipsa
candet que facit alios cōsumere.

Responsiua regis Brahamo
nū missa alexandro.

Joimus bra

dominorū didascalos Ale
xandro Salutes. Idcirco
rum tenore cognouimus literarū
q; animus tuus cupit vera sciētia et
sapientiā pfecta informari qm̄ omni re
gno meliores existit. et nequeit pre
cio cōputari. de quo discriptionē tuā
non modicū cōmendam⁹. Impera
tor enim qui sapientiā ignorat non
imperat subiecta. Sed subiectū suo
dominant imperio. Scripsisti siq;
dem ut vitā moreq; nostrorū indica
remus tibi plures seruatim. quod
impossibile reputamus. Et siubi de
vita nostra aliquid scriberem⁹. nulla
tenus in mens tua enudare posset
sapoz. eo qm̄ mentē niaz cause bellice
obtemperarunt. Sed ne credas qm̄ in
uidia moueamur. quātiū poterim⁹
tibi de morib⁹ nostris dicim⁹ indi
candū. Nos siquidē brahami sum
placem et purā vitā deducim⁹ pecca
ta nō cōmittim⁹. nec vltra volum⁹
habere q; rano naturē req̄rit. Om
nia patimur et omnia sustinemus.
Idcirco apud nos dicimus optimū qd
supfluum non probat. Terras no
stras nō aramus. et ipsi semina nō
immutim⁹. Boues curru nō iun
gimus. Vena in mari ad cōpēben
dendū pisces non ponim⁹. Vena
nones aliquas quādo pēdum aut
auiū non facimus. Ibi etiam ad
manducandū querim⁹ nisi qd ter
ra sine labore hominū pōcūt. Ibi
enī cibis nō implemur. q; illicita est
nobis. Ibi etiam apud nos ventres p
ducit. Ideo abiq; morbo sum⁹. Et
dum viuimus semper fruimur cor
porū sanitate. Nullā facim⁹ nobis
medicinā. Nullū enī adiutorium

querim⁹ p nostrorū corporū sanita
te. Et vno termino moras vitā no
stra pcludit. q; plus altero vn⁹ non
vult. sed fm̄ ordinē naturatū cu
iulibet moras termin⁹ superuenit.
Idcirco p afflictōe frigoris nō sede
mus. nullū enī corpū nostra senti
unt. semp nudis corporib⁹ ambula
mus. corporis desideria nō facimus.
Omnia p patientias supporamus.
Omnes inimicos nostros interio
res occidim⁹. ut exteriores nullate
nus timeam⁹. Leuius enī capiti ci
uitas qm̄ ab interiorib⁹ et exteriorib⁹
impugnari. Tu autē imperator cum
exteriorib⁹ pugnas ut quidem nūc
pocos demones nūcias et conser
ues. Securi semp viuimus in ma
ri in tra nullū adiutorū postulam⁹
Corpora nostra frondib⁹ arborū
quarū fructib⁹ vescimur sunt oper
ta. Equam rebaliā fluminis sem
per bibim⁹ et gustam⁹. Vnū solum
deū aliusū colim⁹. sibi q; assidue
laudes predicam⁹. Vitā vtrū se
culi cōcupiscim⁹. Rem aliquā que
vltian nō pnet nullaten⁹ audire
affectamus. Nō multū loquimur.
et cū ad loquēdā puocamur dicim⁹
veritatē. et ipam vniue pdicamus.
Diuitias nō amamus. Inter nos
nullus luoz; nullaq; munda domi
natur. Nullus enī inter nos alioz
vltior reperit. Ex pauprate quā
habem⁹ diuites sum⁹. quā cōmuni
ter omnes supporam⁹. Quē nō fa
cim⁹. nec arma corporalia occupa
mus. Idcirco semp ex consuetudie
retinemus. Iudicia nō habemus.
quia mala non facim⁹ unde ad iu
diciū vocemur. Vna vestra lex est
praria nostre. q; misericordiā nul
lam facim⁹. eo q nulla mala cōmū

timus quib⁹ misericordiā psequi me
reamur. Nullū laborē qui auaricie
peneat sustinem⁹. mēbra nostra ly
bidiū nō tradimus. Adulteriū nō
cōmittimus. nec aliquod viciū faci
mus unde ad penitentiam retraba
mur. De defecib⁹ nō querimus. q;
quod rectū est omēs facimus et tra
ciamus. Subitaneā moriē nō faci
mus. q; p sordida facta aerem non
sordidam⁹. Aer nosfer nullatenus
est corrupt⁹. Nullū colorez nostras
vestimentis tradim⁹. Femina nostre
nō ornant ut placeant. cū ipsi non
causa libidinis sed causa pcreande
sobolis cōmitem⁹. Ipse autē nullus
ornamentū querit nisi qd eis vici
na pudentia concessit. Et q; aude
ret diuinū opus mutare. Si q; autē
naturā mutare voluerit criminale
reputam⁹. Balnea non facimus ut
corpa nostra sanem⁹. Solis ardorē
re calem⁹. et aeris rore pfundimur.
Nullā cogitationē habem⁹ nec bo
mūb⁹ nec aialib⁹ dominabimur.
Crudele dicim⁹ hominē ad seruū
qm̄ premere. q; diuina disposiō sic
nos liberos liberauit et creauit. La
pides in calcē non resoluim⁹. ut no
bis domos et palacia fabricemus.
Vltima de terra nō facimus. In
foliis sine solitudine aliq; repausa
mus. Nos enī tales domos habē
mus in qb⁹ dū viuim⁹ habitamus.
et dum moriamur in ipsis sepelimur.
Idcirco negociandū maria nō nauiga
mus. Alitēb⁹ loquenti non disci
mus. s; simplicitate q fruimur que
nos mentiri nō sinūt. oia enarram⁹.
Philosopoz scolas nō frequen
tam⁹ quozū doctrina discors est.
nihilq; certum aut stabile. sed super
mendacia discurrunt. Ludos non

amam⁹. Bū ueroludica uolum⁹
crecere.nos nostra ⁊ nostror fide
cessiois facia plegum⁹. ⁊ cum debere
mus ridere plangum⁹. ⁊ turbamur.
Alia uero uidem⁹ quib⁹ corda no
stra letant. Eidem⁹ liquide celum
stellis innumerabilib⁹ conspantes.
solerubicundū.cuius claritate tot
mūdus splendet ⁊ calet. Māre pur
pureum semp uidemus. Et q̄m tem
pestate mouetur nō dissipat uicinā
terris sicut aequor in parib⁹ uelstris
Illud in sorore amplectimur ⁊ con
grat. ⁊ ibi varia genera piscū prem
plamur. Delectamur etiā uidere
flougeros cāpos. et q̄b⁹ in nostras
nares sua uisum⁹ odor uirat. Dele
ctamur etiā in opum locis siluarū
⁊ fontū. in quib⁹ locū dissimulat
uim audim⁹ canelanas. Illasq̄
dem naturas ⁊ p̄suetudines obine
mus. quas si hētere uoluerim tibi
decur asperū ⁊ amarū. Si autē eas
obtinere nolueris ⁊ uiuari. nob̄ ali
am imponere non palebis. q̄m te
noctū te epistole ac ⁊ nostros do
ctrinā tibi p̄sentem munim⁹. **L**u
lum⁹ autūbī de uia natura paulū
li enarrare. q̄ uia tua nobis dura
elle uidet. **L**u aq̄m affricā ⁊ euro
pam paruo tempore te dicas condu
dere. **L**u lumen solis facis deficere
dū cursus luuiterminus armatoz
rabie postulas. **L**u pactoli et bery
ni fluuios splēdentes auro are
tes ⁊ abq̄s colozes ⁊ paupes reddidit
sti. **L**u bibendo nilū fluuiū minui
sti. **L**u monstrasti nō boz male ma
re nauigare. **L**u uariarū custor
dē. id canē cerberū supra posse p̄cio
confirmasti. **L**u in sacrificio uo fi
lios occidisti. **L**u inter homies
humiles semp discordia ⁊ semina.

Siuades boib⁹ vt nequaqs ipa cia
 terrarū sufficiant. sed celozū quere re
 babuacula pparata. Iſder dies tuos
 multa comites vili faciant ⁊ fecer
 runt. Hāc testimoniu potest accipi a
 iudeo tuo ⁊ pſperina dea tua q̄s
 colis. Tūper tuū multas adultera
 tus ⁊ femias. Iſdoſer pina ſo mu
 tus feci tuū adulterū pncipes. Iſdo
 ſer tunc ergo colas deos tuos ⁊ ad
 uerſos ⁊ adulteros. Nec pmutabo
 munes in ſua viuere libertate. ſed il
 los in ſeruitutē redigis ⁊ torques
 Beata iudicia minime iudicas. Le
 ges in iudicia commutari. Bona dicas
 ipa nullatenus imitari. nec opera
 ria. Hēminē reputas ſapientis niſi
 loquētiſ babear faciēdiā. Omneſen
 ſum in lingua tua babes ⁊ tota ſa
 pientia in ore tuo pſiſti. Alui vili
 giā. domos manas ſtruā. ⁊ habi
 re popas copia ſeruozū. Inmanū
 manducas ⁊ bibis q̄ ſtomach⁹ ni
 mia pſurbatione ꝓcuſſus inuarias
 egredies comutauit. ſic ante tem
 pus moies periculi ſufficit. Om
 nia mētendere. dēde omia tenēte
 re ſeruū. Sola Bāgmanozū ſcien
 tia pmutet ſapientē tuū dominatur
 Quia ſibene pſideram⁹ illa mater
 te genuit quē lapides ⁊ arbores ꝓ
 creauit. Tu omes ſepulchra tua. ⁊
 in paſa gēmea puluerem tuū corporis
 collocaſ ⁊ recōdis. Quid penus eē
 poteſt q̄s oſſa q̄ terra recipere debet.
 nō ſiniſſimam terrā de corpe recipere
 alimentū. Moſ autē in bonore be
 ozū pcebus non occidit⁹. templa
 nō conſtruit⁹ ꝓbi fatuas aureas
 vel argenteas erigam⁹. Tu ſolā le
 gem babes ⁊ de omnibus bonis
 tuis imolationem facias ꝓt erandi
 ant peccoz tuas. Nonne intelligis q̄

deus nō pecto nec sanguine vitulo
rī nec arietis auri bucle. Leo ppter bo
na opa & orationē loquimur moueat.
Ex eo audit de? boīem ppter vībūz.
quia ex verbo dō similes efficiamur.
Deus verbū dī. ex hoc verbo omia
vīumū pmanere & conſiſtit. Iſos
hoc verbū ſemper amamus. et hoc
enā venerationū. Quapropter repu
tamus ē nūmū infelicem. quia ex
diſnaturā deozū. vel cum dijs com
municationē habere. cū ad deū for
micationē & idolozū ſeruīte quon
die ſordides. Cū hec facias bene amaſ
& poſt mortē in detormentū innume
rabilia luſtinebis. Iſos vero pira
rī facimus & amam? ut poſt mor
tem diuina glōa ponamur. Tu nō
ſeruus mī dīo q̄ regnat in celo. ſed
plurimū dijs. Tū o deos celos q̄ in
tuo corpore mēbra portas. Iſā bo
minē dijs parū mundum. ſicut
corpus hominis habet multa mēbra.
ita & in celo dijs multos deos caſte
re. Nunonē credis elle deos cordis.
eo q̄ iracundia nimia mouebatur.
Mārie vero deū pectoris eſſe diſ
eo q̄ princeps erit pectoris. Alſer
cū dū dī lingue vocas. ex eo q̄ plu
rimū loquebar. Ihercule deum ex
diabradior. eo q̄ duodecim virtu
tes exercui plando. Bachum deū
gutturis eſſe putas. eo q̄ ebrietas
primus inuenit. Cupidōne eſſe deas
diſas. eo q̄ ſonitū erit. tenere
diſas face ardente cū qua liberos
exarat & accendit. zīpam deas ieco
ris enā q̄ſitamus. Et errem dī ven
ris eſſe diſas. & venerē eo q̄ fui ma
ter luxurie deam genitaliū mēbrozū
eſſe profero. Tū ſiquidē corpus
hominis in deos diuidis nullam in
te particulā reſeruādo. Iſec credis

q'mus de⁹ qui est in celo corp⁹ tu-
um creauerit. Deos colis alienos
qui te in seruilitu⁹ redigunt. Et ipse of-
ferat tibi. Ad partem autem offerat apu⁹
Bacho bircus. Junoni pauonem,
Joui tauru⁹. Apollini agnu⁹. Cle-
neri columba. Minerva noctuam
Cereris farra. Mercurio mella, Eli-
taria birculi et frondib⁹ arborum
plurimu⁹ coronata. Templi cupidi-
nis rosas et flozibus sue frondib⁹ o-
nas. Tuis potestate tua poms in il-
lis. et no⁹ est in corpore mebus qd
illis no⁹ ambibus. Reuera non dei
os quos vocas adiutores sed carni-
fices sunt vocandi. quoniam meba
tua diuersis tormentis affligunt. Tu
poteris enim vt tot tormenta subeas
quor⁹ deos seu deoru⁹ cultura agas
Vnus deus instruit te fornicari. al-
ter bibere. alter lingare. Omnes tibi
imperant. et omni⁹ obedis. q⁹ ma-
la facis. et non vis a malis latens
resipiscere. Agitur talib⁹ diis ferus
qui mala facere horant. Si erant
dierunt te dii tui. mala tibi erant
quia de malo rogas eos. Si vno no⁹
exaudierint te. tua desideria obui-
bunt. Ergo si te exaudierint vel non
semper tibi inferit detrimentu⁹ Tales
sunt deæ tue que sunt nuncupantur.
que et peccata hominu⁹ p⁹fuores p⁹
mortem vindicant. Hec sunt tormen-
ta tua que tibi doctores tui dixeru⁹.
que te velut mortuū cruciant et tor-
mentant. Q⁹ si vis recte considera-
re nil penius q⁹ sustinere valet q⁹ tu
sustines. Quecunq⁹ enim ligna do-
ctores tui apud inferos esse dixeru⁹.
cessissime cognoscunt pene tue in
ferno. Tu eni vigilas penas par-
vipute furta. fornicaciones et adul-
teria que cõmuns dicunt enim q⁹

inferno semper sunt habitantes. et mi-
nime possunt sanari. Et tu tanta ba-
bes cupidinē acq̄rendi ut nūq̄ pos-
sis diuinis recreari. Deinde omnia
que in inferno esse dixerūt. in te sine
dubio comorant. Item tibi misero
q̄ debes post mortē tuā innumera-
bila tormēta sustinere. Velata ep̄-
stola alexandro irat⁹ est valde pio-
per deorū iniuriā. et continuo scri-
psit hoc modo.

Responsua alexandri ad reges
Bragmanorum.

Ex regum et

ῑ dñs dñanū alexander si-
lus dei Hamonis regi-
ne olimpie didimo salutē. Si omnia
in vobis reperiuntur que nobis ve-
stris litteris inmissa sūt. soli potestis
boies nuncupari. q̄ ut dicis nulla
facinora perpetratis. Sed p̄ certo
scatis q̄ bñdī vitā nō ex virtute sed
ex consuetudine obtemis. quia s̄m
consuetudines aut dicis vos deos
esse. aut inuidia monemini circa nos.
Existis siquidem. Non arans. non
fundinis semina. et nō scandins vites
aut arbores plantans. Edificia fa-
bricare nō vultis. Nisi manifesta ratio
est. q̄ ferramenta q̄b⁹ laborare pos-
setis penur⁹ indigens. Unde labora-
re. nauigare. construere et seminare
nobis omnimode denegat. Nō pa-
scentes verbas oportet vos ut peco-
ra vitā ducere arida et agreste. q̄ fru-
menta nec carnes nec pisces habere
potestis. Nonne lupi hoc faciunt q̄
cū nequeūt carnib⁹ saturari deter-
re penuria saturabunt. Q̄ si liceret
vobis ingredi ostiā nostrā non reci-
peremus sapienā de vestra penur-
ia quam habens. sed ipsa fames in

luis sinibus remaneret. Si vero in
sines vestros nostra tabernacula si-
geremus paup̄ate sicut vos potire-
mur. Non enī est laudand⁹ vir qui
semper in angustia vivit. sed q̄ tempe-
rate diuinis p̄fruitur. Q̄ si laudan-
di essent viri in angustia positi. cecī.
claudi et leprosi deberēt sup̄ ceteros
homines cōmendari. Viri istis etiam
q̄ femine vestre nō ornantur. et cū
iustimodi ornāmēta ponant. quia
nō habent et nullatenus possunt ha-
bere. Itē q̄ adulteria nō cōmittunt.
sed semper in castitate manent. quō
fornicabunt qui nō comedūt. Libi-
do enī non p̄cedit nisi ex calore epas-
tis et ciborum. Quos aut nō comedi-
tis nisi verbas sicut porci. et famē nō
expellitis. et ideo nulli potestis habere
restimulus luxurie et coeundi. Sin-
guum nō habetis discendi nec mis-
ericordiā queritis. et bec omnia cum
bestiis cōmuniter reingitis. quia s̄
cura natura non habent ut aliquod
bonū faciant. ita nec ī bono aliquo
delectant. Non obis aut rāonabilib⁹
qui liberū habemus arbitriū in ipsa
natura multe blandicie sunt conce-
sse. Impossibile enim est ut maxima
rāundi machina possit absq̄ mobi-
litate consistere. ut post iusticiā non
succedat leticia. Humana siquē vo-
luntas variabilis est q̄ cū celi muta-
tione mutatur. quomā sincer⁹ dies
sinceram mentes reddit hominib⁹ et
gaudent. Tenetiosa autē dies re-
stem reddit sensus hominib⁹ et obcu-
rit. Et per diuersas etates similiter
variā. Infancia siquē in simpli-
tate lerat. iuuentus p̄sumptioe se-
nectus stabilitate cōmmodē grau-
lat. Absoluta delectabiliā vīsum nostro
occurrit q̄ vobis penur⁹ denegant.

Elia p̄ vīsum p̄templamur. alia p̄
cipim⁹ p̄ auditū. alia amabimus p̄
odorem. alia sentim⁹ p̄ tactū. et per-
gustum alia saporamus. De terra
enī omnes fruct⁹ aurabim⁹. De ma-
ri pisces. De aere volucres et auiū de-
linis gratulamur. Si autē ab his no-
lueritis abstinerē. aut supbia poste-
nebit. aut inuidia circa nos torque-
bimini. eo q̄ nobis et non vobis ista
sunt donata. Ego aut s̄m op̄inione
meā iudico q̄ mores vestri ad stulti-
ciā magis q̄ ad sapienā trahuntur.
Recepta ep̄stola didim⁹ legi et
statim alexandro secūdo modo scri-
psit hoc modo.

Stomus bra

ῑ gmanor didascul⁹ alexan-
dro salutē. Non habitam⁹
in hoc seculo p̄petuo moratur. s̄ se-
cur peregrinātes. q̄ morte supueni-
ente p̄gim⁹ ad alias regiones p̄t̄mā-
siones. nec manemus in p̄petuis ta-
bernaculis in hoc mūdo. Nullū fur-
tum facim⁹. et p̄ nostra p̄sciencia in
publici eximus. Non rep̄uimus
nos esse deos. nec circa deū inuidia
concitamur. Deus q̄ omnia creauit
in mundo multas rerū varietates
constituit. qui dedit homini libertatē
arbitriū ut de omnibus que sunt in
mundo discernat et p̄videat. Qui
ergo omnia dimiserit et secum fue-
rit meliora. nō deus sed dei amicus
appellatur. De nominib⁹ igit⁹ et cō-
nenter viuimus. cur dicis aut dñi si-
mus. aut circa ibos concitamur in-
uidia. Nec siquidem suspino quā
de nobis habens posttangit. Nā ex
multis p̄sp̄rantibus quas habens
multa supbia iurgā estis. Cor-
pora vestra gloriose p̄t̄b⁹ orna-

tes et immittitis in digitis vestris au-
rea instrumēta. Sed q̄d vobis hoc
prodest. Et auro enī aie vestre nul-
latenus salue sunt. nec bñana cor-
pora sanantur. Nos vero q̄ vultis
tem nouim⁹ et ipsi auri naturā di-
scernim⁹ quando sum⁹ p̄gim⁹ ad
flumē ut bibamus. Ipsum enī au-
rum si reperimus pedibus calcas-
mus. Aurū enim famē nō tollit nec
simum rep̄uim⁹. nec potest egritudine
ab humanis corporib⁹ variare. Si si-
tiet homo et aurū biberet sicut non
rep̄uereur. Si esuriet abo p̄e-
cto ex auro refect⁹ fuerit fames nō
repellit. Si aut aurus esset bñdī na-
ture. et acciperet illud bñdī cupiditas
puniret viciū. Quid ergo p̄ficat
aurum. non purgat. non rep̄uim⁹.
non sariat. non sustentat. nullas cor-
di humano confert sanitatē nec p̄-
luatē. Quid inde vasa aurea cō-
ponim⁹. Nonne vasa lutea tantū de-
proficiunt nisi q̄ mentes vestre ma-
gis p̄pter splendore auri in supbias
elevantur. Multū siquidem aurū
est. quia quanto maiora quantitate
habetur. tanto magis illud habent
di cupiditate augmentatur.

Responsua alexandri didimo
regi Bragmanorum.

Ex regum et

ῑ dñs dñanū alexander si-
lus dei Hamonis regi-
ne olimpie didimo dicēdo man-
dam⁹. Quoniam in talis mūdi per-
cula vestra sedes est ab inno p̄stus
ta q̄ errant in mare nō possunt. nec
vos ad eos p̄laten⁹ potestis pueni-
re. Idcirco vestra obseruatiōe lau-
dana. et dicis vos esse beatos. quia

taliter estis inclusi ut si exire velletis.
et alioz pueri vultibz ut minime li-
ceret. ita volentes aut nolentes vestra
pueri vultus a pueris. Itaqz fm
doctrina vestra vult illoz q in carce-
ribz includunt debent modicum
laudari. q qinqz vult penale vltz ad
certu patunt. Et bona q habere di-
citis cruciatibz illoz qui recludunt
in carceribz assimilant. Et quicqd
de malis hominibz legem nostra iudic-
cat poliph naturalis sustinet. Un-
desit ut qui a vobis sapiens dicitur
apud nos iudicio reus appellatur.
Ere itaqz nō beatitudine sed mise-
ria potest vita vestra decorari. Sz
p deos immortales iuro q si ad vos
ingredi possem? vestra miseria de-
relicta facerem? vos armis et equis
militaribus decorari.

Qualiter alexander fecit erigi co-
lumnas marmoreas in signu vi-
ctorie.

De re a precepit

i alexander ut in eodē loco colū-
na marmorea mire magnitudi-
nis figeret. et iussit in eā hūc vultu lu-
teris grecis latins et iudicis conscri-
bi. Ego alexander philippi filius ace-
donis post obitu dary vltz ad hūc
locū expugnādo viriliter militavi.

Quomodo alexander inuenit
homines magnos ut gigantes.

Et inde amodo

d to exercitu puenit in capū
qui dicit ad sea. et castra
metat? Et ibi erat autem circuitu il-
lus silua densa ex arboribz fructu-
feris qbz nutrebat boies agre-

stes habitantes in eadē silua. qru cor-
pora erant maxima ut gigantes et
indura pellicis vestimentis. Ibi cum
videret exercitu alexandra mirati sue
valde. Et pūno pcepit alexander ut
omēs alias vocibz clamarent.
Stantimqz ut ceperūt vociferare ho-
mines illi agrestes formidini immue-
rūt. eo q nō erant solū būanas au-
dire nec intelligere voces. Stantimqz
omnes dispersi p siluas fugere cepe-
rūt. Alexander autē et milites eius se-
quentes eos et asseringentes et in
gintaquattuor gladio occiderunt.
Sed ex mulibus alexandra mortui
sunt centū viginti septē. Steterunt
qz illic tribz diebz poma eorū come-
dendo.

Quomodo alexander inuenit ho-
minem agrestem pilosum. et vocem
habentem ut porcus.

Et inde amodo

d to exercitu venit ad quen-
dā fluuiū. et castrametat?
est ibi. Hora vero incubente non a-
penu sup eos qdam homo agrestis
corpe magno et pilosus ut porcus. et
vor ille tanqz porcus. et nō loquebat
sed semptanqz stridebat. Quē cum
vidisset alexander pcepit suis mili-
tibus ut ipm apprehenderent et stantē
rent eū corā eo. Cū igit milites face-
rent impetū dux ipm ipse nullatenus
timuit neqz fugit. sed corā oibz inire
pidus pmanebat. Tūc dō vocatē
der pcepit ad se adduci puellā. et iussit
eā nudā spoliari. et an illud gualp
sentari. Ille dō impetū facies p puz-
ellā cōpēndit eā. et alia pēstēns
cepit vociferare alta voce et deniqz
stridere. Stantimqz alexander iussit
puellā auferri ab eo. ille vero ut fera

crudelissima rugit. Tandē cum an-
gustia maris eū capientes stauerūt
ipm ante plenā alexandra. Quē cū
vidisset alexander mirat? et in figu-
ra et? pcepit eū ligari et ignibz con-
cremari.

Quō alexander inuenit arbo-
res que nascebantur cum sole.

De amoto exer

ciū deuenit ad aliū capū in q arbo-
res pstantēbant mire magnitudinis. q
cū sole oriebant et cū sole occidebant.
Et pma siquidē hora diei egrediebā-
tur de sub terra. et vltz ad horā sexta
crescebāt altissime. A sexta vō hora
vltz ad occasus solis intantū descē-
debant ut nullatenus sup terra viderē-
rent. et qndē fructus amenssimos
pducebant. Has cū vidisset alexan-
der pcepit cūda multa ut sibi de ipis
frondibz portaret. Ille vero dū dū
sui mandatu vellet implere. morp-
cussit eū spūs malignus. et pstantibz
omnibz expirauit. Et audierūt vocē
in aere dicentē. Quicqz istas arbo-
ribz ppinquit accesserit. morte ve-
locissima moriet. Erant autē in ipso
campo aues minime supuolātes.
et cum aliquis tangere vellet eas. co-
tinuo erbat ex eis ignis. et cum cru-
deliter incendebat.

Qualiter alexander puenit ad
vallem obscuram. et ibi inuenit basi-
liscum.

Et inde amodo

d to exercitu venit ad mōre quē-
dam qui tante erat altitudi-
nis ut p septē dies pūnos in ascen-
su illius montis existerent. Subito
puenit draconū serpentū et leonū

multitudo q eos maxima angustia
angustauerūt. Tandē ab eoz picu-
lis euaserūt. Et descēdētes de monte
venerunt in vallē obscurā. ita ut vir
vltz aliu posset pspicere. Erat et i ipsa
vallē tā depssissima nebula ut eā ma-
nibz palparet. Erantqz in ipsa vallē
innumerabiles arbores quarū fructu-
bus vescabant. et folia formidini gu-
stum habebāt. et nūli clarissimi dis-
currebant. Ider octo siquidē dies con-
tinuos sol radios nō viderūt. Cōple-
tis enā octo diebz puenērūt ad radi-
cem vni mōtis. Inuentū autē erat
exercitū ex attrahēde aeris spissi pre-
granat? q fere suffocari videbātur.
Cū autē sup ora mōtis ascēderēt. in-
uenerūt aerē subtiliorē et splēdorē
et illū lucebat. Sicqz impetū suū
mutatē illū mōre viderunt diebz cō-
tinuis laborauerūt. Tūqz montis
ascēdissent ca cūmā viderūt et alia
partē dē lucidissimū et pclarū. et cū
descēdissent de mōre inuenerūt pla-
mā maximā cui terra erat valde
rubicunda. Erantqz in ipsa planicie
arbores infinite. q vltra mensurā cu-
bitū nō crescebant. quaz fructus et fo-
lia sua uisissima vltz fructus. Et inuenerūt
ruos quaz plurimosq tanqz lac-
gerebant aquā. Corpora enā albis-
sima sine cibariis alijs nutrebat. Et
ambulātes p ipsam planiciem dies
bus centum septuaginta puenērūt
ad altissimā montana. qru ca cūmē
na celū tangere videbant. Erantqz
ipm mōres et alii ut paries. ita ut nul-
lus posset ascensum facere ad cacu-
men. Inuenerūt tamē duos transi-
tus p meruos montes diuisos. Unus
siquidē transiit p septerrionālē pla-
ciā parebat. alter vō vltz orientis sol-
circulū pendeat. Cū autē alexander

cogitaret qualiter montes isti diuisi
essent. nō manu boīs sed mūdandō
diluuij indicauit illos esse decalſos.
Et dū p̄ mediū transitū orientis in
traret ambulauit p̄ dies octo p̄ illud
acutissimū iter. octauo p̄ die iuene
runt basiliscū horribilē p̄ diē ant
quissimū p̄ fendū. qui tante veneno
sitans erat vt nō solū ex feroe. verū
etiā ex visu suo q̄ntū inuerti posset
aerem corripbat. Trāseuntes ita
q̄z macedones p̄ perse solo visu ser
pentis illi exanimēs cadebāt. Mēli
tes vero cernētes tam maximū peri
culū imminere nō ampli p̄rocede
bant dicētes. Deorū viri ante nos
in iunere cōsistit q̄ nobis ampli p̄
transire nō demonstrat. Tūc ince
pit alexander solus p̄ superioze par
tem montis ascendere. ita vt arbores
posset causam tante p̄ualentie vide
re. Cūq̄z in supioze p̄te montis con
sisteret. induit ipm̄ basiliscū in medio
tramite consistētē. p̄ dormiebat cō
tinue. Cum autē seniebat boīem vel
animal appropinquare sibi. aperie
bat oculos. et quotq̄ aspicebat ill
co morebant. Qd̄ cū vidisset alexā
der descendit de monte. p̄ constituit
terminos quos nullū ire p̄sumebat
Et fecit fieri clipeum magnū et lon
gum cubitus septē. latū cubitus q̄
tuor. et ab exteriori parte in sup̄ficie
clipei fecit speculū maximū fieri.
Fecitq̄z sibi subalares lineos. Et
pit contra basiliscū opposito sibi cli
peo incedere. ita vt nec caput nec la
tera nec pedes poterat vllaten⁹ vide
ri. Et p̄cepit vniuersis militib⁹ suis
vt nullus terminos accedere attem
paret. Cū autē iam p̄pinquius esset
basilisco. aperuit basiliscus oculos
suos et irato animo inspicēs specu

lum. semetipm̄ inspicieus in specu
lo lico est extinct⁹. Alexander itaq̄z
seniens ipm̄ mortuus⁹ ascendit super
eum. Et cōuocans militib⁹ suos ait.
Venite p̄ videre occisorem nostrū.
Et illi festinantes viderūt basiliscū
mortuū. Et continuo iussu alexādr
macedones cōcremauerūt eū. lau
dabantq̄z inuicem omnes p̄udent
tiam alexandri.

Quomodo alexander non po
tuit plura ire.

T inde amo

e to ex eratu venerūt ad ex
tremā partē vni⁹ montis
ita q̄ amplū accedere nō valebant.
Erāt ipi mōtes oppositi. et rupes ex
alto pendentes. et viso tramite vene
rūt p̄ planiciē nominatas. et p̄posuit
p̄ tramitē recto innere septentrionis
accedere. Et arripit eū p̄ dies q̄n
decim ambulauit. et relinquens uer
acceptū cepit versus dextrū lat⁹ du
rigere gressus suos. Et ambulās p̄
dies nonaginta p̄uenit ad quendam
montē ad amantiniū. in cui⁹ ripa au
ree caribene dependebāt. Habebat
q̄z ip̄e mons grad⁹ ex lapidibus sa
pibreis mille q̄ngētos q̄b⁹ erat ascē
sus. et castrametani summi.

Quomodo alexander ascendit
in montem.

Illo itaqz die

a fecit alexāder vicinias dijs
suis. Et assumpsit. xij. p̄ncipi
b⁹ suis q̄dam supioza mōtia ascē
dit. et inuēit palaciū mirabilē spe
ciosū bñs portis. xij. fenestras. lxx.
et erat porte luminare et fenestre ex
purissimo auro struite. et vocabat
ipm̄ palaciū dom⁹ solis. Et angustū

templū totū aureū. ante cui⁹ fores
erat vinea ferētib⁹ et vni⁹
bus et caruunculis et innumerabil
bus margaritis. Et ingressus alexā
der cū p̄ncipibus suis palaciū in
tulerunt domū iacētē i lecto au
reo pallio et iussu ornato. Erātq̄z
ipse homo magn⁹ corpore nimis et
speciosissimus. cui⁹ caput et barba
tāq̄z purissima lana videbat. Quē
cum vidisset alexander et p̄ncipes
eius p̄uenit ipm̄ genus flexis ad
orabant. Quibus ait sener. Alexan
der tu videbis que carneus hō non
videt. et audies que nūq̄z homo ter
renus audit. Cui alexāder respō
dit. Et quomodo beaustime me no
uisti. Ille dixit. Ip̄s autē q̄z vnda de
luuij operiret terram. tua fata cō
gnoui. Nonne vultis videre sacra
tissimas arbores solis et lune q̄ sunt
ra annunciat et predicant. Quo au
dit alexander replet⁹ maximo gau
dio rīdū. Et nūc dicit. Afficiamus v
dere illas. Tūc ille respondit. Si
mundi estis bodie a cōmūne fe
mina licet vobis mirare in ipm̄ lo
cū qui sedes dei est. Alexander respō
dit. Mundi sumus. Stantq̄z er
gens se ipse sener dixit. Depōne ani
los vestros et calciamenta vestra et se
quimini me. alexander autē p̄ncipes
suos stare iussit. et depositis anulier
calciamentis vnaq̄z Abolomeo et
antiocho et perdicā incedebat. Ce
perūtq̄z ambulare p̄ ipam siluā q̄
erat in summitate predicti montis.
et erat inclusa in terra magna aula
et maius edificii. Erantq̄z ip̄e arbo
res alte pedib⁹ centū. et lauris erant
similes et olivē et quib⁹ ibus et balla
mus largissime distuebant. Deinde
ambulantes p̄ ipam siluā vide

runt vna arbozem nimis excelsas. et
sedebat super eam auis magna. ip̄a
enim arbor nec folia nec fructus ha
bebat. Et auis gerebat in capite cir
stam simile paucū. et fauces cristas
tas. et circa collis circuli aureū ful
gentes. Ip̄s ostrema vero parte pur
purea erat. Extra candam vero ros
seis pennis in quib⁹ ceruleus color
erat. Cūq̄z videret alexander in figu
ra eius mirabat valde. Et dixit ei se
ner. Hec auis quā vides sentit est.

Qualiter alexander peruenit ad
arbores solis et lune.

Et inde ambu

o lantes p̄ ipam siluā vene
rūt ad arbores solis et lune
et tunc dixit eis sener. Sursus aspici
te et de quocūq̄z scire volueritis in
code vestro reuoluens. Sed palas
nolite aliqd̄ enarrare. Erāt autē ipse
arbores excelsas valde. Et arbor solis
habebat folia vt argenti. Dixit ale
xander. Qua lingua mihi respōsus
dabit. Cui respondit sener. Arbor
solis indico sermone incipit respon
sum. greco sermone diffinit. Arbor
vero lune greco sermone incipit. et
indica lingua determinat. Tūc ale
xander oscular⁹ est arbores. et in cor
de suo cogitare cepit. Si cū trium
pbo abacedonia remearet. Tūc
arbor solis indico sermone respōdit.
Tu deuictor obis dñs simul et pas
ter etas. Sed patrum regnū per
tempora nulla videbis. Anno com
pleto et mensibus octo viues. De q̄
confidis tibi montis pocula dabit.
Tūc incepit alexāder i mēte sua di
cere. Sic mihi sacratissima arbor

q̄s me debet occidere. Arbori r̄ndit.
Sibi pandere vir qui tua fata re-
soluit illi p̄fringeres. et mea car-
mina fulleret. Interea dicit ille senex
q̄ ducebatur alexandri. Noli ampli⁹
molestare has arbores interrogan-
onib⁹ futurorū. Sed post tergus re-
uertamur. Itaq; reuersus alexan-
der post tergum plorabat amarissī
me p̄pter breue spaciū vite sue. et p̄n-
cipes cū eo plorabāt. Cūq; venisset
ad ip̄m palaciū aut senex alexandri.
Post tergū reuertere. q̄ n̄bi vlti⁹
trāsire nō est p̄cellus. Si aut volue-
ris p̄ septentrionalis plage iter acce-
dere poteris. Sed nō p̄ longa spacia
terraꝝ p̄trāsire. Et his dictis iurauit
senex in palaciū. Alexander autē et p̄n-
cipes sui ad castra p̄ gradus.

Allo itaq; die

a amoto exercitu cepit alexan-
der redire. et puenit de die in
diem ad ip̄m introitū ubi ip̄a plani-
cies maxima finiebat. et castrametata
tus est ibi. et continuo fecit alexander in
eodem loco inter viasq; vias du-
as columnas marmoreas erigi et
medio earū assidue marmoreā p̄stui
in qua grecis indicis bebraicis et la-
tinis verbis erat scriptū. Ego alexan-
der philippi macedonis hūc assidue
erexi post p̄siones dārij regis per-
sarū. et p̄ ora regis indorū. Quicūq;
pule vlti⁹ p̄transire manu sinistra
tendat. q̄ aut manu dextra p̄cellerit.
multa inueniet obstacula q̄ impedi-
ent gressum suum.

Et inde amo:

b to ex arcu castris cepit p̄
latitudinē trāsire nō p̄ ma-
nites ip̄os in de uenerat. s; p̄ septen-

trionale lat⁹. ex q̄ parte citius mace-
doniā remearet. Et puenit itam q̄
duabus iacba. et castrametatus est ibi.
Hōies autē illi⁹ terre audientes adue-
tū alexandri encenia sibi plurima cō-
tulerūt. videlicet pelles ex piscib⁹ ba-
bentes figurā pardi et leonis et pelles
moranarū q̄ p̄ longum septē cubitis
tendebant. Etraq; in illis parib⁹ a-
uias in monte ex p̄ciolis lapidibus
sine calce p̄structa. in qua primarij
quedā mulier vidua obtinebat. que
Candacis noie vocabat. Habebat
q; tres filios. p̄sumūq; noie Can-
deoli. secundū Alaripū. et tertius
nomie carracornus dicebat. Sta-
timq; alexander direxit et epistolam
ua continentem.

Ep̄la missa ab alexandro fili⁹ dei
hamonis regine Candacis.

Ex regum et

r dñs dñamū Alexander fi-
lius dei hamonis et regine
olimpie Candaci regine gaudium.
Ecce replū et statuas dei et auro pu-
rissimo destinam⁹. Item igitur ad
mōtes et deo hamoni sacrificia. et sa-
crificia puer offeram⁹. Cū autē cāda-
cis regina legisset ep̄lam. statim dire-
xit nūcios suos deferētes alexandro
encenia et tributa. et epistolam con-
nentem ita.

Alexandro regi

a regi Candacis regina mero-
ri obediētiā Scam⁹ q̄ a do-
extitit tibi reuelatus ut tu pugnare
egyptū. perfidam. indiam et medā.
vniuersasq; gentes alias tuo impe-
rio subuigares. Et q̄ gessit nō solū
ab hoie peruenias ab omnibus dijs

tuis tibi erunt reuelati. Nobis enā
claras et lucidas habētes anias nō
est opus ad sacrificiū deo Almo-
num monib⁹ p̄ficisci. Sed q̄ nos
lo maiestati tue penit⁹ obuiare diri-
go Almoni deo tuo. Bipedes centū
Alues spiraciones ducentas cathe-
nas aureas infertas lapidib⁹ p̄eci-
olū in quib⁹ erāt decē dependentes
plena auib⁹ supradictis. Et general
aureas triginta. Vectes bebenos
mille q̄ngētos. Binoceros octogin-
ta. p̄dantiberas ita milia. p̄dellas
pardi et leonis q̄ngētos. Rogam⁹
itaq; celsitudinē v̄straz. ut sit totum
mundū subuigassus nobis. vestris
litteris inuenimus.

Alter ipsos liqui-

dem missos q̄s alexandro ip̄a regu-
na direxit. milit pictorē permissimus
q̄ diligenter p̄sideraret formā alet⁹
dei et eā depingeret. cūq; pictam sibi
deferret. q̄d et factū est. Alexander autē
recepit domus nūcios multiplici
bonorauit. Rediētes itaq; missi re-
gine candacis obtulerunt ei figurā
alexandri depictā in mēbrana. Quā
cum vidisset candacis regina gau-
sa est valde. quia figurā eius videre
affectu desiderabat magno.

Hec unus

p de filiis regine cādacis no-
mine Candecol⁹ eruit euz
prore et paucis suis militib⁹ ut con-
iuncti gaularē. Statimq; occur-
rit ei rex bebraicorū sciens pulcherrū
dūcē v̄ros ei⁹. veniens cū maxima
hostiū multitudinē. et eis plurimos
interfecit. Et v̄ros candecoli rapuit
violenter. Ille vero cū paucis reme-

ans ad castra alexandri abiit ipsum
rogare ut sibi dignaret cōtra regē
bebraicorū iuniam impartire. Cū
hodesio castrorū capites illi cōtra
Abolomeo q̄ secūsus ab alexandro
erat direxerunt. Cū Abolomeus
aut. Quis es tu. Et illeridit. Filium
sum regine candacis. Cū Abolo-
meus ait. Quare hic venisti. Ille
dixit q̄ iter rep̄bens fuerat a rege
bebraicorū. et enā rectauit q̄ iter sibi
rapuerit v̄ros seriatim. Cūq; audi-
uisset Abolomeus iussit ip̄m iune-
nem ducere. Et cēns de taberna-
culo suo abiit ad locum ubi iacebat
alexander. Et itaq; iā non obsecra-
tūgessit Abolomeus exatuit
alexandri. et cū cūcā q̄ Candecolus
dixerat rectauit. Quo audito ale-
xander dixit. Reuerti ad taberna-
culū tuū. et impone capiti tuo corō-
nam et sedē regalē. et te alexandri
denuncia. et p̄cipias ut cōtra tua p̄e-
sentia veniat Ambiochus. et mite
p̄ me. Ego autē in specie ambiochi
ad te festinabo. et cū ante tuā plenā
venero cōtra eo q̄ tibi reulit declara-
bis. Vnde interrogabis me sub p̄-
sona ambiochi. ut q̄d erinde facere
debas consulendo declares. Abiit
itaq; Abolomeus et cūcā q̄ sibi ale-
xander dixerat adimpleuit. Et miter
rogans alexander q̄d inde faceret.
Ridit alexander astans Candeco-
lo. Marie impator sic cōplacet maie-
stati vestre ideo cū iunene isto ex par-
te vestra et iunigā regi bebraicorū ut
sibi v̄ros suam restituat sine mora.
Quod si non fecerit ciuitates suam
sine mora incendem⁹. Audiens au-
tē Candecolus statim adorauit euz
et dixit. O sapientissime Ambioche
fungi regali dyadematē te deceret.

Et eras inde cū candeolo bona no-
cna ciuitate regas irauit. Et vigilā-
tes homines ipsi q̄ sunt interrogant.
Alexander rñdit. Candecolus est. Et
antibochus est. Imperator enī pobis
alexander vt prore faciat. Candeo-
lo restitui. Sin autē vestrā ciuitatez
incendē? si expectaueris impetū
armatorū. Hoies autē ciuitatis bec
audientes statim fregērūt portas pa-
laci regis. et errabētes inde vroxz
Candecoli. eā sibi continuo reddide-
runt. Tūc Candecol⁹ dixit ei. Opti-
me antibochemī carissime. Bogo
te vt mecū venias corā p̄sentia ma-
tris mee. vt de bonore a te mihi col-
lato te remuneret gratulāter. Quo
audito gauisus ē alexander. eo q̄ desi-
derabat videre reginā et ciuitatē ei⁹
dixit. eam? ad imperatorē alexan-
dri. et postula mellissicqz oēm tuaz
faciā voluntatē. Faciūqz est. Et ac-
cepit licentia iur cū candeolo alexā-
der. Et cū simul p̄ viā incederent. ve-
nerūt ad altos montes p̄tingentes
vsqz ad nubes. et in eis dē montib⁹ vi-
derunt arbores excelsas nimis. simi-
les cedris poma grandia defrētes.
Quascū vidisset alexander mira-
tus est valde. Videbat etiā vites ha-
bentes vuarū botros magnos qz
vnus homo portare non potuisset.
Et nucez ferentes marios fructus
vt pepones. Et in eis dē locas symee
innumerales habirabant.

Exinde ambu-

d lantes venerūt ad ciuitatē
candacis regine. Et audiens
igī candacis regina q̄ Candecolus
incolūmis p̄uebat cū vrox sua.
et q̄ sit nūc? alexandri cū eo venerat
gauisū ē valde. Statimqz induit se

regalib⁹ vestimētis. et imposuit capi-
ti suo coronā aureā et lapidib⁹ p̄cio-
sis. et vna cū suis magnanb⁹ ei vsqz
ad gradū palaci obinauit. Erat ei
regina formosa nimis. Eūqz vidis-
set eā alexander visum ē ei ac si figu-
raz cōspiceret Olimpie matris sue.
Ipsa cū vero ei⁹ erat valde p̄cio-
sum. et tectus ipsius auro et gemmis
coruscabat.

Quod regina candacis introdu-
xit alexandri in tricliniū. et ei⁹ figu-
rā sibi ostēdit depictā in mēbrana.

Et ascendit ale-

x ander vna cū candecolo in
tricliniū. in quo erant lecti et
auro purissimo struati. et erat ipm
tricliniū et auro et lapidibus omib⁹
nis. Mense vero et scāna erant et la-
pidibus p̄ciosis smaragdinis et a-
madistinis. Solūne ipsius palaci et
triclinij erant et lapide porphirico.
et habebat currus falcatos et elephā-
tes et sculptos homines cum petib⁹
conculcantes. Sub ipso vero pala-
cio decurrebat flumē dulcissim⁹.
cui⁹ claritas vt cristallinerat. In ipā
liquidem die epulabatur alexander
cum regina et filiis suis. Alia vō die
apprehendit regina alexandri. et du-
xit cū per dexterā solū in cubiculū
quod totū erat auro et lapidib⁹ p̄ci-
osis coopertum. Deinde ingressa
est cū eo in aliud cubiculū struati
et lignis ebenis bullis et cypressis
nis. Et illud tricliniū erat positū per
artem magicā super rotas. et a vigin-
ti elephanibus debebatur. Cū au-
tem intrasset alexander cubiculū
cum regina. continuo ipm cubicu-
lum est cōmotus et cepit ambulare.
Alexander vero multus stupefcere

et mirari cepit et dixit regie. Si apud
nos talia mirabilia viderent digna
et p̄ciosissima p̄barent. Rñdit regina.
Bene dicis alexander. Ip̄s em
apud grecos qz apud indos digna
fuissent. Statim vt audiuit alexan-
der nomē suū turbat⁹ est valde. et fa-
cies ei⁹ pallore mutata est. Cui regi-
na dixit. eo q̄ vocauit te nomine faci-
es tua mutata est. Alexander respō-
dit. Domina. Anagonus est mihi
non alexander. Cui regina. Verius
tibi alexander. Et bec dicens appre-
hendit eum p̄ dexterā. introducēsqz
eum in aliud cubiculū ostendit sibi
imaginem suam in membrana de-
pictā. et dixit illi. alexander agnoscas
hanc imaginem. Tuncqz vidisset cū
alexander pallefcere et timescere ce-
pit. Cui regina dixit. Quare muta-
tus est color tuus destructor oib⁹
destructor per side et indie. Super al-
parib⁹ mēdos et barbos. Adodo
sine occasione hominū et absqz alit⁹
canone in manus. Candacis regi-
ne succumbis. Scias itaqz q̄ nulla
tenus debet homo vel cor boies exal-
tari. Quia cū omnis p̄speras bo-
muni est concessa ilico eidem adue-
sinas p̄paratur. Audiens bec ale-
xander stridere dentib⁹ et caput ei⁹
reuoluere cepit omni parte. Cui re-
gina dixit. Et si tu gladium haberes
q̄ facere posses. Alexander rñdit.
Eo q̄ sponte iradi⁹ sum te pus oc-
casam mām occidere nō tardares.
Regina respondit. et sapiens impe-
rator dixit. Et nomen nō conuul-

ris. quia bonū seruitiū laudabile
meritū prestolatur. Quia sicut li-
berasti vroxem candecoli de manib⁹
regis eboricorum. ita te eruas de ma-
nibus barbarorū. Quia si cū nos
fuere aduentus tuus occiderent te.
eo q̄ posuim regem indorū p̄cipis
manib⁹ occidisti. Ip̄s vrox filii mei
karober? filia fuit pos regis indorū.
Et hic dicens apprehendit eum
per dexteram et introduxit eū in tri-
clinū. et ait filiis suis. Boni filij mei
huic militi alexandri amorē dome-
sticum ostendans. Quonā ipse in
vobis amicitia exerceat. Respondit
karoberus minor filius. et ait. Mā-
ter mea verū est q̄ alexander dixit
illum ad nos. et vroxem fratris mei
de manibus inimicorū liberauit.
sed vrox mea hunc antibochum oc-
cidere me compellit. Volebat enim
eandē multimode alexander. Can-
dacis regina respondit. Et quod no-
men inde acquireremus si ipm sub
tanta perditione occideremus. Hu-
diens bec candecol⁹ dixit ei. Mite me
saluauit et vroxem meam restituit.
saluū ipm vsqz ad imperatoris sui
castra restituiam. Cui karober⁹ di-
xit. Quid est hoc quod dicis. Quid
i hoc loco vicissim vsqz gladiis mo-
riamur. Candecolus ait. Ip̄olo. Et
si hic hoc facere sum parat⁹. Et dē-
qz candacis q̄ ad inuicem interfice-
re se volebant filij sui. tristis effecta
est nimis. Et apprehendit alexandri
per dexteram et ducens eum in secre-
tum locū. ait ei. Quid in hoc facio
sapientiam tuaz nō ostēdis ne si-
li me ad inuicē se occidant. Cui ale-
xander ait. Humite me loqui cū eis
Et illa statim dimisit eum. Abiit er-
go alexander et dixit karobero. Si

me occideres nulla laudis acquireret
Habet imperator multos principes
maiores. et ideo de morte et interitu
meo nullum dolorem cōcipiet. Ere
dis ne q̄ carus si fuisset alexandro
q̄ me solum in manibus tuis desti
nasset. Et si vis ut alexandrum occi
dorem. trādam tibi. iura tibi ut qd
postulauero erogabis. Ego autem
tibi promitto q̄ alexandrum in ma
nibus tuis presentabo. Et iudēs hec
karthiberus gaudius est valde. et cre
didit et pacificati sunt inter se fratres
et promiserunt ei quicquid posceret
se dāturos. Iterum vocauit cantaba
tis alexandrum. et dixit ei. Beata es
sem si quondam pre meis oculis te vi
derem. quia tecum omnium inimico
rum meorum victoriam reportarem.
Et his dictis deuicit ei coronam au
ream. et adamas et lapidib⁹ preciosis.
et dyamantino et claudem imperi
alem auro contextam ornatas lapi
dibus preciosis. et oscula p̄bēs ei iussit
illū abire.

Qualiter alexander venit ad spe
luncam in qua erant dii qui sibi lo
cunt fuerunt.

Riens inde ale

alexander cum Candeeolo pfecti
sunt iter diei vni⁹ et venerunt
ad quandam speluncam magnā. et
hospitari sunt ibi. Dixitq; candeeol⁹
Omnes dii conclui in ista spelunca
concelebrant. Cum hoc audisset ale
xander statim fecit vicinas dijs su
is. Et ingressus speluncam solus
vidit ibi caligines. mariaq; nubes
stellasq; lucētes. et inter ipsas stellas
quendam deum maximum rutilan

tem. et habebat oculos lucētes sicut
stellas. quem cum vidisset alexander
timore prerritus quasi factus est in
extasi. Et dixit illi maxim⁹ de⁹. Eue
alexander. Et alexander respondit.
Quis es tu domine. Et ille respon
dit. Ego sum tibi in his regni mū
ditenens. et mundus sub iugis qui
vniuersos mūdānos tue suppositi
maiestati. Fabricasti nomen tuo ci
uiuarem. et nomen meo nō constru
isti templum. Alexander respondit.
Obsecro domine. Si permiseris me
in macedoniam remeare ordinabo
templum nomini tuo. cui simile nō
reperitur in orbe. Tibi in his respo
dit. Imperator macedoniam non
videbitis amen ingrediēte amplius.
Et ingressus alexander vidit aliam
caliginem nubis. et alii deum rega
li solio residentes. Et dixit illi. Quis
es tu domine. Et ille respondit. Ego
sum omnium deorum origo qui vi
deantur in libiam. et nunc hic effugi
deris. Serapis vocor. Cui alexan
der dixit. Rogo te serapis ut indices
tibi qd me debz occidere. Cui sera
pis. Dixit tibi alia vice. Si cēt homi
nū nota causa moris dolore intole
rabilis moueretur. Fabricasti cura
tem gloriosas nomini tuo. quas im
peratores plurimi expugnabit. ibi
fabricabitur sepulchrus tuum. ibiq;
reliques corporis tui recedentur. Et
etiens inde alexander dicens. Vale
candeeole. reuersus ē ad suos. Alie
ra autem die amoto exercitū suū ad
quandam vallē que plena erat ma
gnis serpentib⁹ habentibus in capi
te quasi limaraginas coronas. ipsi
vero serpentes viuebant de lafare et
pipere q̄ vallis ipsa gignebat. et sin
gulis annis pugnantes inter se mul

ti ex ipsis mouebantur.

Et inde amoto

exercitū venit quē
dam locum in quo erāt
bestie que habebāt ungulas ut por
ci. Erantq; ipse ungule late pedibus
tribus. cum quibus milites alexan
di feriebāt. Similiter ipse bestie ha
bebant capita ut porci. Et aude iō e
rant ut caude leonia. Aliter autem
erant inter eos griffones qui facies
milis et velocitate maxima feriebāt.
Erant tamen fortitudinis ut equum
cum milite deponerent. Alexander
autem amens et discurrens hinc et
inde milites confortabat. et sagittas
et contus illos viriliter expugna
bant. Adhuc sunt ex ipso certami
ne milites ducenti et octo.

Et inde amoto

exercitū venit ad quendam
fluvium magnū valde. cui
us latitudo erat stadiorum vigin
ti. Erantq; ipsa ripa plena arundini
bus altitudinis et grossitudinis maxi
mis. Quas cum vidisset alexander
precepit milibus suis ut facerēt na
uiculas ex ipsis arundinibus et co
rys appositis transirearent.

Omnes au

tem terre audientes adue
tū Alexandri obule
runt ei munera scilicet spongas al
bas et purpureas mire magnitudi
nis et conchas maximas p̄ singulas
duos vel tres sextarios continētes.
Theon et iunicas de p̄ctis mari

mus confectas. Et vermes quos de
ipso fluuio attrabebant. quoz gros
situs erat maior cora hominis. et
eorum gustus erat dulcis ut piscis.
Attulerunt etiam focas rubicūdas
et maximas valde. et moenas quas
er oceanus e vicino tollebat. Idon
dus autem de vnaquaq; moena
erat ducentarum quinquaginta le
bharum. Erantq; in eodem flumi
ne mulieres speciosissime habentes
capillos pulchros usq; ad talos de
pendentes. Ipse siquidem mulieres
cetraneos homines nates p̄ ipm
fluvium attrabebant ad eas infim
tos. et in arundinetum ducebant. et
faciebant secum concumbere quo
usq; mouebantur. Et insequētes eas
macedones apprehenderunt et ipsis
duas que scilicet in more candebāt.
Statura autem illarum decem pe
dibus alte. et dentes habebant ut ca
nes.

Quomodo Alexander deuicit
duodecim reges.

Est hec abijt

alexander. et inclusit duode
cim reges cum eorum erue
antibus. qui et tartari dicebant. id ē
gog et magog. Agatan. magabon.
alegibor. Appalmi. limieb. Junij.
Botbe. Bedem. cemarte. cabellea.
camarciant. Carthomi. amarde. ge
timadi. Anafag. Candoreim. Rino
cephali. Tiberbe. Elionia acamei.
Babilonia. Sarramei et solani.

Et inde amoto

exercitū deuicit ad fines ter
re ad mare oceanum. Erat
q; in ipso mari insula in qua audie

bant homines lingua greca loque-
tes. Statimq; iussit alexander aliq;
milites nudos ingredi aquam. et
q; ad insulam transire. Tunc
quidam ex macedonibus exuentes
vestimenta sua ingressi sunt mare.
Et continuo cancri de profundo ve-
nientes ipsos in profundu; submer-
serunt.

Qualiter alexander fecit se p grif-
fones in aere levare.

T inde amo

e to exercitu securus est luv-
tora maris oceanu contra
solstitium bumale. et ambulantes
per dies quadraginta venerunt vsq;
ad mare rubrum. et castrametatus
est ibi. Erantq; ibi montes excelsi val-
de. In quem cum ascendisset alexan-
der visum erat ei ut fere celo propin-
quius esset. Tunc cogitavit in cor-
de suo tale ingenium machinari q;
modo possent eum griffones ad su-
perius emisperu; subleuare. Et co-
tinuo de ipso monte descendens iussit
architectos ad se venire. et precepit
curru mirabilem fabricari et colli-
gari caibenis ferreis ut posset ibi se-
curius residere. Deinde fecit venire
griffones et cum caibenis ferreis fir-
mioribus fecit eos ligari curru. et in
summitate ipsius currus eorum ci-
baria preparari. Tantam liquidem
altitudinem ascenderunt griffones
q; videbantur alexandro obis terra-
rum sicut arca in qua fruges truu-
rantur et conduntur. Offare vero ut
draco toruolus in circuitu videba-
tur. Tunc liquidem virum diuina
obumbravit griffones. ut dum cre-
derent alia petere ad terram infima
descenderunt in loco campetri lon-

ge ab exercitu suo itinere quidem
dierum. nullamq; in ipso cancellis
ferreis sustinuit lesionem. Et sic
cum angustia maxima ad exercitum
peruenit.

Quomodo alexander petiit pro-
funda maris.

Hec ascen

p dit in coralexandu ut maris
profunda quereat. et omni-
um piscium genera scrutaret. Sta-
timq; iussit purarios ante se venire.
et precepit eis ut facerent dolum ex
viro clarissimo et splendoris summo
possent a foris omnia clarissime co-
spici. Factumq; est ita. Deinde iussit
eum caibenis ferreis religari. et a
forissimis milib; teneri. Et ille in-
trans ipso; dolum clausa porta ex
pice composita descendit in profun-
dum maris. Et ibi diuersas
figuras piscium. et diuersos colores
habentes imagines bestiaru terre.
et per terram in profundo maris tan-
q; bestie pedibus ambulantes et co-
medebant fructus arborum quem
profundo maris nascabantur. Ipse
autem belue veniebat vsq; ad eus.
postea fugiebant. Et ibi alia mi-
rabilia quoniam polui enarrare
eo q; hominibus incredibilia vide-
rentur. Tempus vero manifestum
fuit in aquis quod milibus suis p-
dit alexander completu erat. et tra-
serunt eum milites ad superiora.

Et inde amo

d exercitu securus est litora ma-
ris rubri. et castrametatus est
ibi in loco ubi inueniunt animalia

que habebant in capite ossa serrata
et acuta ut gladius quib; feriebant
milites alexandri. et coru clipeostris
forabant. et vocabantur vniquos.
Occiderunt tamen ex eis octo milia
quingentos et quinquaginta.

De amoto exer

cui venerunt ad loca deserta in ma-
re rubrum et arabiam. in quib; mul-
tudo serpentu consuebat. Erantq;
ibi mire magnitudinis serpentes
habentes in capite cornua sicut arie-
tes. quibus occidebant milites ale-
xandri. Et tamen ipsi milites occide-
runt maximam multitudinem serpen-
tum.

Quomodo alexander pugna-
uit cum rhinoccephalis.

T inde amo

e to exercitu castrametatus se
in loco ubi erant Rhinoc-
cephali multi habentes ceruices sum-
mas equas. et cornua maxima dentel-
q; immensos. et ex ore flamas durissi-
mas emittebant. Cuiq; vidisset ex-
ercitu fecerunt impetu sup illos. Ale-
xander autem buc et illic discurrens
pfortabat milites suos ne in tali cer-
tamine deperirent. Tamen moru
fuit ex ipsis milibus alexandri plu-
rimi. et ab eis moru; interfecti mul-
ti rhinoccephali in maxima multitu-
dine.

Quomodo equus alexandri bu-
cifallus suu mortuus.

Et inde amo

d to exercitu venerunt in qn-
dam pallem et in campu.

et castrametatus est ibi alexander. et
moratus est in ipso aliquib; diebus
eo quod equus suus infirmatus qua pe-
risset tenebatur. Cuiq; vidisset alexan-
der equu mortu angustis ductis
plorabat eo quod equus ille ei a durissi-
mis periculis liberauerat. Et conti-
nuo constituit sepulchrum mire ma-
gnitudinis. pbeisq; ei videtur quas
in ei memoriam notauit buccallam.

Quomodo alexander venit ad
fluum iyrum.

De amoto

i exercitu venit ad flumen
qui dicitur iyrus. Et obui-
auerunt sibi homines illius terre fe-
rentes et elephantum quinq; milia.
et currus falcatos centum milia.

Et inde amo

d to exercitu venit ad pala-
cium rexes regis persaru
Et in ipso palacio inuenit cubacula
mura. Erantq; ibi aues albe q; deum
firmo vitrum mori debeat vel viue-
re pendeabant. Si enim conspice-
bant faciem egredi pualescebat. Si
autem nolebant aspicere sine dubio
moriebantur.

De amoto ex

i exercitu venit in babylonem
qua suo ipso coartauit.
Et occiso rege babylonu. et nabu-
zardon prefecto sub ibidem statuo
vsq; ad diem obitus sui ibidem p se-
ptem menses in pace moratus. Et
tuncq; scripsit epistola Olimpie ma-
f 3

triusue Aristotele precepton suo de
prelijs et angustijs quas in india p
pellus est. Necnon et de mulis cer
tam inibus que cum bestijs et mon
stris exercitur. Aristoteles itaq; re
scripsit et epistolam ita continet.

Egi regum

r magno et domino do
minantur Alexandro
aristoteles servitute. Cum epistole
vestre certamina perlegissem obstu
pefactus erui. Unde cogitavi quin
te babes aliquam particulam de ians
quia vidisti et tempore ista que bo
mo carnis non presumpt. Quapro
pter immelas granas refero munda
ne machine pducit. Omnia viciisti
nullus potuit resistere maiestati
Deus itaq; sunt principes qui te
in tot magnis periculis sustinent.

Post hec siqui

i dem alexander fecit in baby
lonethroni aurei fabricari
cuius similis non reperiebatur in orbe
Tanti enim auris et india et persida
deulerit greci illud ab hominibus
reputabant. Fecit illi throni duo
decim cubitoi elevati. et p duode
cim gradus marmoreos ascende
bant ad ipsum. Erat itaq; thronus ille
mirifico opere structus sup duode
cim statuas aureas que ipse duode
cim statue manibus tantum tenebat.
Erat itaq; in ipso scripta noia duode
cim principum alexandra. Sedes aut
throni erat ex smaragdo. Varietas
vero ex raphio. et p uniuersos gra
dus erant preclari lapides cuiusq;
generis infert. Erat ena in summa
te ipse lapis rubicundus quam in no
te q; in die lucebat. Et in ipso throno

no et a imaginibus undiq; circumte in
quibus erat vltus scripti grecis literis
et latinis noia cum puincia q; serui
ebant Alexandro.

Post hec fecit

p alexander coronam auream fa
bicare et ei genere pto
sop lapidum ornata fecit. et ea nullu
hominum literis grecis et latinis apponi
vit et occasus aquila mibi fuit et
auster.

Item itaq; ale

c xander in babylone esset pepit
quodam filium qui a capite vs
q; ad vmbilicum bovis similitudine bre
videbat. erat mortuus a capite vsq;
ad vmbilicum. Et vmbilicus vsq; ad
pedes diuersa p gerebat similitudine be
stiarum. erat vir. Et illa mulier ita
coepit puerum et fecit et attulit alexan
dro. quem cum vidisset alexander miratus
est valde. Et itaq; iussit ariolum ad se
venire et sibi demonstravit. Ariolus
cum vidisset monstrum cum gemis et suspi
rio enarrauit. Adhuc impator ve
nit ipse et ab hoc fecit debet migra
re. Cum alexander. Sic mibi qm. Erit
olus ridu. Adhuc impator. Adhuc
etas corpus huius similitudine bovis mor
tui. quam vidisti significat te quod moris
debes periculis sustinere. Alia vero
medietas filius bestie quia e reges
quod te veniunt sibi demonstrat. Sicq;
illi oculos nobiles ad copationem al
titudinis et altissime tue maiestatis.
Alexander bec audiens tristis effectus
valde. et ploras amarissime dixit.

Postea alius

i me ut quod dies meos transierit
vltimo termino conclusit.
Decebat me amplius vivere ut posses

adimplere magnalia quod meum mea
cogitavi. Et quibus non placeat et ea
phicaz. Rogo te ut me suscipias in
subsecum.

Et illo siquid in

tpe erat quodam macedonia nocte An
tipater filius iasonis qui cum multis bo
vis iurationem fecerat ut occideret
alexandrum. Sed nequerit ppetrare
Olympia igitur mater alexandri plures
eidem antipater dixit ut sibi cauere a
magnitudine alexandri. Et exinde olim
pia angustia magis movebat. Antipa
ter autem cogitauerat quod ut p vene
ni posset occidere alexandrum.

Quo Antipater emit venenum et
misit illud filio suo.

Post igitur an

a tipater ad medicum pulsumus et
emulabeo potionem veneno
sas quam nullus potest vasculo sustinere.
Et ea in cistella ferrea collocavit. De
indiq; cassandro filio suo. illiq; ad
vinctum alexandro destituit. Duxitque
loquere fratrem suo Roboe. Et cogita
ret quod ponere illam ad bibendum alexan
dro offerret. Erat autem iste roboas ge
ne ut alii dicunt Jobas erat adole
scens quem alexander tenerrime diligebat.
Accidit autem tpe illo ut cum alexander in
capite periret sine culpa. Cum rei
causa roboas dolore commotus eius
mori consilium.

Alexander itaq;

a fecit communium marium. et illud
statum in babylonia celebrari
Et omnes principes fecerunt undiq; con
can. Et cum alexander die statum in co
muni sederet cum suis principibus. illis
cum maria leticia exercebat. Roboas
qui contra alexandrum fuit ab graui aia

cassandro fratri suo in interitu regis po
non sumptus. Idoneus sub vine
pollas sui. et vino miscuit. Alexander
itaq; magis ac magis letando pocu
lum postulavit. Roboas itaq; alexan
dro vas aureum preiavit. Et cum bibis
set alexander poculum veneno mutum
subito alta voce clamavit dicens.
Succurrite succurrite. Et inclinans
se i dextram suam corpus vltus est pepar
suu gladio et foras. Antipater autem
paululum sustinuit dolore et surrexit a
communione dicens principibus et milibus
suis. Rogo vos ut comedites leti
mus et bibamus. Ipse vero nihil cur
bant sui valde et surrexerunt a mensa et
reterunt firmi secum ut videret finem.

Alexander ue

a ro turbat ingressus est cu
biculum et quasi vna pennam
ut mutus cum in guttur suum supra ve
nena repelleret. Cassander vero ca
pit tantam mali penam et debuit eodem vene
no lumina. Ipse vero mutus in guttur suum
ut vomeret. Sed magis ac magis
cepit cum veneni sumptu coartare. Et sic
vultu cunctas ut apparet portas palati
cum qui erat super descensus fluminis eustrate.
totaq; nocte illam duxit infonem
Alexandria vero nocte erexit se de lecto
suo in quod iacebat et candelabrum quod ante
ipsum lucebat extinxit. Et quod non vale
bat erexit ire manibus et pedibus per
frangere pedes descensus fluminis cepit ut
mergeret in eo. et ut afflueret et fluminis
impetu rapere incebat. Et ecce ro
xana vxor eius cum cursu velocissimo
sequebat. et appropinquans eiecit se super
eum. et amplexibus eius amarissime flere
cepit et dicere. Tu miseram me de
mutis domie alexander et vadis te
ipsum interficere. Duxitque Alexander

Bogoterorana cara mea ut nesciat quis finem meum. Laudem rediit cum roana in cubiculum. et amplectens collum eius osculabatur eum. et plorabat amarissime dicens. Si finis tuus venit dispone puerum inter nos. Statim alexander vocato symone notario suo fecit in cenaculum se adduci. Et congregatis vniuersis principibus suis iussit hoc scribere testamentum.

Testamentum Alexandri.

Dgamus te

aristoteles carissime magister noster pater ihesairo nostro regali distribuas inter sacerdotibus egypti qui templis deseruiunt auri talenta mille. Et quia in vita mea cogitavi. quod rectur esset post mortem meam. custodis corporis nostri et gubernator vestri ptolemeus existat. Testamentum meum semper pre oculis habeatis. Item dico vobis ut si Roxana genuerit masculum nostro fungatur imperio. et nomen ei quodcumque volueritis imponatis. Si vero femina genuerit elegant sibi macedones regem. et sit ipse rex et ipsa regina. Et pro mea semper meis facultatibus dotumineur. Ptolemeus egypti teneat. et deopatriam quam pater meus nuptis accipiat in prore. et super omnes principes orientis usque ad baptraz teneat principatum. et super regnum perside dominetur. Cleotber. ab yopu domum ponatur. Ambioch. lyrie prelit usque ad istrou. zogs et magos. Aristeus teneat peloponnesum iura. Aristus indias teneat et gubernet. Aristichano. seleucis dñetur. Item tene-

at eleponti. m. Pimachas yngarie imperio dominetur. Ibaulus armeniam possideat. Lyochus dalmacias et siciliam regat. Symon notarius meus capadocia et pelagone imperet. Et Alexander et Roboas teneant usque ad fluvium qui dicitur sol. Elinu pater genitor eorum cilicis sit dominus.

Quando hoc

testamentum scribebat coram alexandro subito facta sunt tonitrua fulgura et tremotus magni. et tremuit tota babilonia. Tunc pueri universam terram pulgarunt et interitus alexander. Stantibus exterius omnes macedones et venerunt ad aulam palatii alexandri. et ceperunt clamare dicentes. Scitote quia si non ostenditis nobis imperatorem nostrum omnes vos gladio occidemus. Alexander igitur alexander rumorem perculit. Quid est hoc. Principes respondunt. Congregati sunt omnes macedones cum armis et dicunt quod si non viderint vos. nos omnes gladio peribimus de manibus illorum. Cuius hinc audisset alexander precepit militibus suis. ut eis eleuantes in conspectum poneret. Factusque est. Post hoc aperuerunt ianuas. et precepit omnes macedones venire ante illum. Quod et factum est. Tunc cepit alexander ammonere ut omnes pacifice morarentur. Alexander vero clamabat cum lachrymis ad alexandri. Alexander impator dispone nobis quod post mortem obitui debeat nobis imperare. Quibus alexander respondit. Viri macedones quecumque volueritis regem illi perfirmo. Et illi responderunt una voce et periculis

perierunt. Tunc iussit alexander et periculis dicam coram se venire. Subito autem regnum macedonum commotum. et tradidit sibi Roxanam uxorem suam et omnes milites suos recedentes inde. illi.

Et inde cepit

omnes macedones per singulos osculari. et suspirans flebat amare. Erat autem in eodem loco ploratus tam maximus ut quasi tonitura viderent. Creditur quod non solum homines plorauerunt pro tam magno imperatore. Solem eclipsim passum fuisse. et elementa omnia penitus conturbata.

Quid homo

macedonum cui nomen erat Solentius stabat prope lectum alexandri. et cum genuum ploratu maximo ait. Alexander impator. quid post obitum tuum faciemus. Ptolemy pater tuus bene tenuit regnum. Sed largas res tuas quis estimabit. Tunc alexander erexit se in lecto et sedit. et sibi meralapam dedidit. et cepit amarissime flere. et in lingua macedonica ita proferre. Iheubeni me miserum. Alexander mortitur et macedonia minuitur. Tunc omnes macedones ceperunt alta voce clamare ploratum facere et dicere. Alexander esset nobis omnibus mori quis videre te coram nostra presentia deperire. Sciamus enim quod post mortem tuam regnum nostrum dissipabitur. Venobis miseris ubi dimimus domum nostrum alexandri. Alexander sine macedonibus non recedat. Alexander sepius plorans

et suspirans ait. O macedones carissimi amodo nomen vestrum super barbaros nequaquam dominabitur. Tunc ceperunt macedones ei clamare. Domine alexander tu dixisti nos in persidam. arabiam. indiam et usque ad ortum solis. et modo absque nobis recedis. quare nunc fugas a nobis. Dux nos domine tecum quocumque meas.

Uinc direxit

alexander athenas coros nam auream in templum apollinis. et palpen auream et induit mentis precolum et auream sedem. Similiter et omnibus templis precibus deferri melodinosam terram mirram terram tregiodicie. et iussit ut post mortem eius corpus suum vingeretur. Dicunt enim quod bis duabus rebus corpora humana allea seruantur. Deinde precepit ptolemeo ut in alexandria sibi sepulchrum aureum construeret. Et statim suis vidensibus expirauit.

Uinq3 obissi

set alexander principes leuauerunt corpus eius. et imponentes coronam auream capiti suo posuerunt eum in curru impiali quem principes suis pectoribus a babilonia usque ad alexandriam conduxerunt. Ptolemeus autem alta voce clamauit dicens. Iheubi mihi alexander vir fortissimus in quantum in vita tua permisti quoniam post mortem occidis. Adulescentem alexandri plorabat et sequebatur eum usque in alexandriam. Sepulchrum est itaque alexander in sepulchro altissimo et mirifico opere constructo.

De vita Alexandri eius statu:
ra.

Vit aut alexa

f der stature mediocri. ceru-
cis longe. oculoſu illuſtrius.
genarum ad gratiam erubeſcenti-
um. Reliqua vero membra non ſi-
ne quadam erant venuſtate decora
Fuerunt autem anni vite alexan-
drini quatuor. meſes ſeptem. ab octa-
uodecimo anno natiuitatis ſue in-
cepit comutare bellum. Et in duode-
cimo acriter pugnavit. In ſeptem
ſiquidem annis ſubiugavit ſibi om-
nes barbaros. Mar. vii. kalendas
Januarij. Obiit vero quarto ka-
len. aprilis. Fabricauit autē alexan-
drer ciuitates duodecim. que omēs
ſuerunt habitus habitate zc.

Romina ciuitatum quas con-
ſtruxit alexander.

Roma alexan

p duma que dicitur ypuſuſ
Secunda alexā. yepiperu.
Tertia alex. dicitur ſitbia. Quar-
ta alexā. dicitur ercuſtria. Quinta
alex. dicitur ymteon. Sexta alexā.
dicitur Bucifalon ſub fluuijo ſilo-
nia. Septima alexā. dicitur ſub flu-
uijo nigri. Octaua alex. dicitur bar-
bylon. Nonā alexan. dicitur apud
troadam. Decima alex. dicitur Ma-
ſageras. Undecima alexan. dicitur
ypexiaton. Duodecima alex. dicitur
Egyptus.

De ſepultura Alexandri.

Egimus ale

1 randa ſepulcrum eſſe

aur. am. 29. n. plurimi philoſo-
phy. erunt. Quorum vnus
aut. alexander ex auro fecit theſau-
rum alius. Iheri totius mundi nō
ſufficebat ei. bodie quattuor ſole pl-
neſcunt. Alius. Iheri populo
imperauit. bodie populus illi. al-
Iheri multos potuit demone libera-
re. bodie nec eius anima potuit. ali-
us. Iheri ducebat exercitum de ciui-
tate. bodie ab illis ducitur ſepul-
re. Alius. Iheri terrā premebat. bo-
die eadem terra premit ipſum. Ali-
us. Iheri cum gentes timebant. bo-
die cum vilem deputant. Ali. Ihe-
ri habuit amicos. inimicos. bodie
habet omnes equales.

Hiſtoria Alexandri magnifice
felicitate Impreſſa Argentine An-
no domini M. cccc. xxiij. Finita al-
tera die Urbani.

